

SOSIAAL GESTRATIFISEERDE TAALGEBRUIK
IN DIE KAAPSTADSE KLEURLINGGEMEENSKAP -
'N FONOLOGIESE ONDERSOEK

deur
REMBRANDT MARIUS KLOPPER

Skripsie ingelewer vir die graad van Magister in
die Lettere en Wysbegeerte
aan die Universiteit van Stellenbosch

Oktober 1976

VOORWOORD

Met die voltooiing van hierdie studie wil ek graag my opregte waardering uitspreek teenoor die volgende persone en instansies:

- my studieleier, prof. M. de Villiers vir sy kundige leiding en verhelderende kommentaar wat my deur die engtes gebring het;
- prof. J.G.H. Combrinck wat as mede-studieleier opgetree het en aan wie se opbouende kritiek en kommentaar ek heelwat nuwe insigte te danke het;
- dr. K.P. Prinsloo van die R.G.N. se Instituut vir Taal, Lettere en Kuns vir die geleentheid om my vlerke te toets gedurende dié instansie se ondersoek na die stand van die twee amptelike landstale onder Blankes in Suid-Afrika;
- prof. H.W. van der Merwe van die Universiteit van Kaapstad se Sentrum vir Intergroepstudies wie se gesprekke my gehelp het om die sosiale opset in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap te begin verstaan ;

(ii)

- die Administrasie van Kleurlingsake vir die toestemming dat ek Kleurlingskole in die omgewing van Athlone kon gebruik as vertrekpunt om die name en adresse van respondente te bekom;
- verskeie maatskaplike werkers van die Departement van Gemeenskapsbou vir hulle hulp met die vasstelling van respondente se sosiale status;
- mev. E. Senekal vir haar keurige tikwerk;
- die mense van Athlone vir hulle opregte vriendelikheid en bereidwilligheid om aan die ondersoek deel te neem.

SUMMARY

The research for this dissertation concerning the social stratification of Afrikaans in the Coloured community of Cape Town, was conducted within the theoretical framework of Variational Linguistics, according to the research procedure developed by William Labov (1966a) for his analysis of English in New York City.

It is an analysis of the frequency with which the stigmatized and high-status allophones of four phonemes i.e. (r), (ui), (j) and (k), are used in various specific styles by Cape Coloured respondents of three different social classes. The aim of the research was to determine whether the Afrikaans of the Cape Town Coloured community is stratified along the same lines as the speech community in New York.

In chapter 1 the motivation for this study is given, as well as the criteria for empirical research as defined by Lyons (1972).

In chapter 2 the basic concepts contained in the title of the dissertation are defined and proof is cited of the social stratification of the Cape Town Coloured Community. It is indicated that the Cape Coloureds, who are the mixed descendants of Europeans, slaves and various indigenous groups, have developed a system of social stratification directly

as a result of their precarious position in the racial set up of South Africa, and that this system of social stratification greatly esteems the life style of Europeans while it stigmatizes the life style of Coloureds belonging to the Working Class. This research determined whether the process of esteem and stigmatization is also prevalent on the linguistic level where coloureds switch to and fro between "typical" Standard Afrikaans and "typical" Coloured Afrikaans allophones (and lexical items), sometimes within the same sentence, and whether this leads to the social stratification of Afrikaans in the Coloured Community of Cape Town.

In chapter 3 existing research concerning Coloured Afrikaans is reviewed briefly. It is followed by a short analysis of Coloured Afrikaans and the factors which influence it.

Chapter 4 contains a summary of Labov's research procedure and findings during his analysis of English in New York City as well as the results of similar studies, and an explanation of the research procedure used in this analysis of Coloured Afrikaans in Cape Town. It is explained why the allophones of (r), (ui), (j) and (k) are studied, how the respondents were selected, how the field work was done and how the recordings on the cassettes were quantified to be represented by

stratification-graphs.

In chapter 5 the results of the research are given. It is indicated that the Afrikaans of the Coloured community is socially stratified with regard to such social factors as religion, status and age; These factors influence the rate at which the Coloured Afrikaans of Cape Town is evolving toward Standard Afrikaans.

INHOUD

HOOFSTUK 1 : PROBLEEMSTELLING

- 1.1 Motivering vir hierdie ondersoek 1
- 1.2 Die kriteria vir empiries kontroleerbare taalnavorsing 2

HOOFSTUK 2 : UITEENSETTING VAN GRONDBEGRIPPE

- 2.1 Sosiale stratifikasie 3
- 2.2 Die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap 6
- 2.3 Sosiale stratifikasie in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap 7
- 2.4 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik 12
- 2.5 Die foneties-fonologiese inslag van die ondersoek 16

HOOFSTUK 3 : KAAPSTADSE KLEURLING-AFRIKAANS

- 3.1 Bestaande studies oor Kleurling-Afrikaans 19
- 3.2 Kenmerke van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans 22
- 3.3 Die invloed van Engels op Kaapstadse Kleurling-Afrikaans 30

HOOFSTUK 4 : NAVORSINGSPROSEDURE

- 4.1 Labov se benadering tot taalnavorsing 36
- 4.2 Labov se navorsingsprosedure in New York 40
- 4.2.1 Hoe Labov sy respondente se sosiale status bepaal het 40

p. vii ontbreek ook in

p. vii ontbreek ook in oorspronlike.

(viii)

5.5.4	Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by Moslem-Kleurlinge	86
5.5.5	Taalgebruiksverskille tussen jong en middeljarige Christene en jong en middeljarige Moslems	90
5.5.6	Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by jong Christene, jong Moslems, middeljarige Christene en middeljarige Moslems	94
5.6	Die taalteoretiese implikasies van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap	98
5.6.1	Taalreëls vir die korrelasie tussen sosiale struktuurvariasie en taal= struktuurvariasie in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap	99
5.6.2	Die begrippe "idiolek" en "sosiolk"	101
5.6.3	Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik en taalevolusie	102
5.7	Algemene besluit	115
	BRONNELYS	119
	ADDENDA	
	Addendum A : Kaart van navorsingsgebied	120
	Addendum B : Die bekendstellingsbrief	121
	Addendum C : Die prosa-leesstuk	122
	Addendum D : Die woordelys	123

(ix)

Addendum E : Die gebruiksfrekwensietabelle 124

AANBEVELINGS NA AANLEIDING VAN HIERDIE
ONDERSOEK

125

HOOFSTUK 1

PROBLEEMSTELLING

- 1.1 Motivering vir hierdie ondersoek
- 1.2 Die kriteria vir empiries kontroleerbare taalnavorsing

1.1 Motivering vir hierdie ondersoek

Die doel van hierdie ondersoek is om vas te stel in watter mate die taalgebruik van die Kaapstadse Kleurlinge deur sosiale faktore soos status, geloofsverband en ouderdom beïnvloed word.

Die navorsingsprosedure wat Labov vir sy ondersoek na die gebruik van Engels in New York City ontwikkel het, word in hierdie ondersoek gebruik omdat dit die beste apparaat is vir die ontleding van die invloed wat die genoemde sosiale verskynsels op taalgebruik het. Verder verskaf Labov se benadering en teorie ook die moontlikheid om in te gaan op taalevolusie, in hierdie geval die evolusie van Kleurling-Afrikaans.

Daar is besluit om die ondersoek tot die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap te beperk omdat daar duidelike tekens van snelle sosiale veranderinge in die gemeenskap is wat, indien Labov se teorie wel universeel geldig is, redelik vinnig in die sprekers se taalgebruik weerspieël sal word. Die verwagte snelle sosiale veranderinge in die

gemeenskap maak dit dus uitnemend geskik vir opvolgstudies oor die verwantskap tussen sosiale verandering en taalevolusie.

1.2 Die kriteria vir empiries kontroleerbare taalnavorsing

Lyons (1972:1) definieer die linguistiek as die wetenskaplike studie van taal, en omskryf dit as: "investigation by means of controlled and empirically verifiable observations and with reference to some general theory of language-structure."

Uit hierdie definisie blyk dit dat wetenskaplike taalnavorsing aan die volgende kriteria moet voldoen:

- (i) Voor die ondersoek ontwerp die navorser 'n vaste navorsingsprosedure.
- (ii) Gedurende die ondersoek moet hy voortdurend in beheer van die navorsingsprosedure bly.
- (iii) Sy bevindinge moet na die ondersoek binne 'n spesifieke taalteoretiese raamwerk vertolk word.
- (iv) Die bevindinge moet deur middel van afsonderlike empiries gefundeerde navorsing kontroleerbaar wees.

Die navorsingsmetodologie vir hierdie ondersoek is ontwerp om aan die voorafgaande vier kriteria te voldoen.

HOOFSTUK 2

UITEENSETTING VAN GRONDBEGRIPE

- 2.1 Sosiale stratifikasie
- 2.2 Die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap
- 2.3 Sosiale stratifikasie in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap
- 2.4 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik
- 2.5 Die foneties-fonologiese inslag van die ondersoek

2.1 Sosiale stratifikasie

In hierdie hoofstuk word die grondbegrippe wat in die titel van die verhandeling voorkom, omskryf en word aangedui waarom dit spesifiek 'n fonologiese ondersoek na sosiaal gestratifiseerde Afrikaanse taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap is.

Die term sosiaal gestratifiseerde taalgebruik bevat twee begrippe wat belangrik is vir hierdie ondersoek. Die eerste is naamlik dat gemeenskappe uit verskillende sosiale klasse, of strata, bestaan en die tweede is dat spesifieke taalgebruiksverskynsels korreleer met sosiale stratifikasie. In hierdie afdeling word die begrip "sosiale stratifikasie" omskryf.

Volgens H.W. van der Merwe (1957:3) is sosiale stratifikasie 'n universele kenmerk van alle gemeenskappe: "In all societies there are people of com=

paritively higher and lower status a tendency does exist for people of more or less the same status to function as a unit in at least some respects."

Fairchild e.a. (1955:293) wys daarop dat sosiale stratifikasie op individue se maatskaplike status berus. Sosiale stratifikasie word deur Bergel (1955:169) gedefinieer as: "the prestige and rank a system accords its various classes."

Volgens Fairchild e.a. (1955:307-308) word die individu se maatskaplike status en gevolglik ook die sosiale stratum waartoe hy behoort, hoofsaaklik bepaal deur faktore soos ekonomiese gesteldheid, ras, nasionaliteit, godsdiens en familie-afkoms.

Bredemeier en Stephenson (1965:319) wys daarop dat persone van dieselfde sosiale stratum se gewontes, onder andere hulle taalgebruik, ooreenkom: "People who share similar position in a prestige hierarchy tend to share a common 'style of life'..... Rank differences frequently are expressed in dress, manners, speech, consumption patterns, the use of leisure and the like." Die feit dat mense van dieselfde sosiale stratum se taalgebruik ooreenkom, beteken dat dit sosiaal gestratifiseer is.

Mitchell (1963:116) wys daarop dat beroep in die hedendaagse samelewing 'n goeie aanduiding van die individu se sosiale posisie gee: "In the mo=

dern urban industrial society where differentiation is primarily occupational, evaluations to a considerable extent are made in terms of their function prestige is distributed according to the social worth of occupational positions."

Bredemeier en Stephenson (1965:335) beklemtoon dat individue se sosiale status kan verander en dat hulle dus van die een sosiale klas na 'n ander een kan verskuif: "The term 'social mobility' refers to the movement of individuals and categories of people from one to another position in the stratification structure."

Omdat sosiale stratifikasie universeel is en sosiaal gestratifiseerde taalgebruik 'n gevolg daarvan is, is dit dus goed moontlik dat die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap se Afrikaanse taalgebruik sosiaal gestratifiseer is. Hoe belangrik faktore soos beroep, ekonomiese gesteldheid, ras en familie-afkoms is, word in afdeling 2.3 aangedui. Later in die verhandeling word aangedui hoe dié faktore gesamentlik gebruik is as een van die maatstawe om vas te stel tot watter sosiale stratum die verskillende respondente behoort. (Sien ook die gebruiksfrekwensietabelle, addendum E).

Die feit dat sosiale mobiliteit voorkom (dat individue hulle posisie in die statushiërargie kan verbeter), verklaar in die eerste plek waarom taal=

gebruik sosiaal stratifiseer, naamlik omdat die individu sy status probeer verbeter deur taalvorme met hoër status te gebruik en daardeur gestigmatiseerde taalvorme te vermy. Sosiale mobiliteit dui in die tweede plek aan dat daar geen skerp grense tussen die sosiale strata kan wees, soos wat die geval met die kastestelsel in Indië is nie. Indien daar geen skerp grense tussen die verskillende sosiale strata bestaan nie, is dit ook duidelik dat daar ook geen skerp grense tussen die verskillende sosiolekte bestaan nie, maar dat sekere taalverskynsels oorwegend in elke sosiolek gebruik sal word.

2.2 Die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap

Marais (1957) dui aan dat die hedendaagse Kaapstadse Kleurlinge oorwegend die nakomelinge van Oosterse en Negerlawe, Blanke setlaars, Hottentotte en Boesmans is. Hy wys ook daarop dat daar meer onlangs vermenging tussen Kleurlinge van die laer stand en Bantoes is.

Die Kaapstadse Kleurlinge kan volgens geloofsoortuiging in twee groot groepe verdeel word. Om en by twee derdes van hulle behoort aan 'n wye verskeidenheid Christelike kerkgenootskappe terwyl om en by een derde Moslems is.

Benewens hierdie twee groepe Kleurlinge is daar ook nog 'n kleiner groepie, die Kaapse Maleiers, almal Moslems, wat op grond van hulle geloofsoortui-

gings 'n betreklik geslote gemeenskap met 'n aparte herkoms vorm, hoewel daar tog ondertrouery tussen hulle en Moslem-Kleurlinge plaasvind. Hoewel daar verskeie ooreenkomstige gebruike by Kleurlinge en Maleiers is, onder andere taalgebruik en godsdienst in ten minste sommige gevalle, is Maleiers nie in hierdie ondersoek betrek nie, omdat hulle as unieke sosiale groep met heelwat eiesoortige gebruike, 'n bykomende dimensie aan die ondersoek sou verleen, wat dit des te moeiliker sou maak om die navorsingsgegevens korrek te vertolk.

Aangesien Maleiers en Kleurlinge afsonderlike persoonskaarte dra, is die voorlegging van 'n Kleurling-persoonskaart as toets gebruik om te verseker dat Maleiers nie in die ondersoek betrek word nie.

Die benaming Kaapstadse Kleurlinggemeenskap verwys in hierdie studie slegs na dié Kleurlinge wat ekonomies aan Kaapstad en die Skiereiland verbonde is, en wat dus volgens die Departement van Gemeenskapsbou se hervestigingsbeleid ten suide van Setlaarsweg gevestig is, terwyl dié wat ekonomies aan Goodwood, Parow en Bellville verbonde is, in woonbuurtes ten noorde van Setlaarsweg gevestig is en nié as Kaapstadse Kleurlinge gereken word nie. (Sien kaart van navorsingsgebied, addendum A).

2.3 Sosiale stratifikasie in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap

Sosiale status kom in die Kaapstadse Kleur-

linggemeenskap op twee vlakke voor. In die eerste plek is daar die status wat die Kleurling in die a. Suid-Afrikaanse Blankegemeenskap het (rassestatus), en in die tweede plek is daar die statusstelsel van individue binne die Kleurlinggemeenskap self b. (klassestatus). In hierdie afdeling word aangetoon dat die rassestatus van Kleurlinge in die algemeen, en dus die Kaapstadse Kleurlinge in die besonder, 'n bepalende invloed uitoefen op hulle onderlinge klassestatusstelsel.

Volgens S.P. Cilliers (1971:34) speel etniese kenmerke 'n belangrike rol in die sosiale stratifikasiesistelsel van die Kleurlinge: "With reference to class, it can be stated that research shows a strong class-consciousness and a definite pattern of social stratification to be observed Vertical mobility lately seems to occur, however, primarily on the basis of achievement, although the status hierarchy still correlates closely with such racial characteristics as hair form."

Cilliers (1972:11) toon aan dat: "the overtly recognisable feature of colour tend (sic) to serve as basis of stereotyping and generalization, thereby ignoring the personal and individual factor completely."

Van der Ross (1973:3-4) wys daarop dat kleur, weens die opset in Suid-Afrika, noodgedwonge 'n belangrike rol speel in die Kleurling se stratifi-

*Klasse ogv.
etniese
kenmerke*

kasiestelsel. Volgens hom is daar drie breë klasse onder die Kleurlinge wat direk voort= spruit uit klassifisering op grond van etniese kenmerke "(a) The borderliners those Coloured people of Caucasian physical features who, in common terms could easily 'pass for White'. Do they cross the colour line? If so, what about their friends and family? percentage-wise this is not a major group

(b) The middle class non-borderliners. This is a larger class of people who have no direct problems of choice in regard to classification, but who are continually aware of the fact that their life styles could have been different had they only been in a society where colour was not so decisive

(c) The Working-class Coloured people the very large class of semi-skilled or unskilled workers every member of this class is aware that his colouredness is something of an impediment to progress. And his absence of choice in the matter affects his self-image leading to the setting only of very short term goals, to low productivity and to the development of many social phenomena such as drunkenness, thriftlessness, illegitimacy and over large families, regarded by middle class people as socially undesirable."

Van der Ross beklemtoon dit dat etniese voor-
koms 'n kardinale rol speel by sosiale stratifi-
kasie in die Kaapse Kleurlinggemeenskap en dat dié
stratifikasie aanleiding gee tot sterk afkeur van
die Arbeidersklas se lewenstyl deur Kleurlinge
van die hoër stande en wantroue by die Arbeidersklas
teenoor die lede van die hoër stande: "Class en-
ters into our association and this is influenced
by occupation, income, residential area, along
with other factors such as physical appearance.
There would appear to be a rough correlation be-
tween the more developed types and Caucasoid
physical properties, and it would be wrong to deny
that such features still influence many middle
class coloured people in their personal relation-
ships. (Van der Ross 1973:7).

"Many Coloured people who would wish to iden-
tify as Coloured, shy away from this when brought
face to face with large members of Coloured people
of the lower class with living standards and norms
of behaviour which they find unacceptable they
cannot identify with the lower class not only be-
cause they would find their life-style repugnant
but also because the lower class would regard them
with a mixture of suspicion, scorn and rejection."
(Van der Ross 1973:9-10).

Volgens hierdie aanhalings uit Van der Ross
se referaat blyk dit duidelik dat die Kleurlinge=

meenskap kultureel en sosiaal aansluiting by die Blankegemeenskap soek, dat hulle stelsel van sosiale stratifikasie voortspruit uit die feit dat hierdie aansluiting hulle om etniese redes geweier word, en dat daar spanning tussen veral die Arbeidersklas en die Middelklas bestaan omdat diegene van die Arbeidersklas moed verloor het en in sosiale wanordelikhede verval het wat die lede van die Middelklas afkeur. Hierdie afkeer van die Hoër- en Middelklas-Kleurlinge van lede van die Arbeidersklas het gedurende die ondersoek herhaaldelik aan die lig gekom. 'n Skoolhoof het byvoorbeeld aangevoer dat die Arbeidersklas-Kleurlinge hulle 'n slegte naam by die Blankes gee: "Die hoëstatus-Kleurlinge wil nie geïdentifiseer word met die stereotipe Keipie-beeld nie; want kyk, ons neem dit nou mos so aan, nè, die image wat hulle opbou, is die algemene image wat die witman het van almal van ons. Kyk, ons is vreeslik gekant byvoorbeeld teen die Klopse, die Coons, ons hou glad nie van hulle nie hulle kom uit die agterbuurtes, nè hulle is meestal wat ons sal sê die skollieboy-tipe."

Uit die voorgaande sitate ontstaan 'n duidelike beeld van sosiale stratifikasie in die Kaapse Kleurlinggemeenskap. Die waardes en gewoontes van

Blankes geniet hoë aansien en word as standaard
in die Kleurlinggemeenskap voorgehou, terwyl
gewoontes wat as tipies-Kleurling gestereotipeer kan word, gestigmatiseer en vermy word. Dit gee aanleiding tot drie klasse in die Kleurlinggemeenskap. Aan die bopunt van die statushiërargie is die Kleurlinge met Kaukasiese voorkoms en Blanke lewenstyl, en aan die onderpunt van die statushiërargie is die Kleurlinge van die Arbeidersklas met gestigmatiseerde blas voorkoms en "tipiese" Kleurling-lewenstyl met die Middeklas-Kleurlinge tussen in.

Dié verskynsel dat Blankes se waardes en gewoontes so hoog aangeskryf word terwyl "tipiese" Kleurling-waardes en gewoontes deur die Kleurlinge self gestigmatiseer word, is 'n kardinale faktor ter verklaring van die navorsingsresultate wat later ter sprake kom.

2.4 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik

Labov (1963, 1966, 1969, 1970) Shuy, Wolfram en Riley (1968), Wolfram (1969), Trudgill (1974) en verskeie ander linguiste het reeds deur middel van empiriese kontroleerbare navorsing 'n positiewe korrelasie tussen sosiale struktuurvariasie en taalstruktuurvariasie aangetoon. Labov (1966a) en Wolfram (1969),

wie se navorsing en bevindinge as verteenwoordigend van die genoemde reeks studies geneem word, toon aan dat die gebruiksfrekwensie van gestigmatiseerde en hoëstatus-allofone in verskeie taalgebruikstyle varieer wanneer respondente se sosiale klas (status), geslag, ouderdom en etniese afkoms in berekening gebring word. Hierdie bevindinge impliseer dus dat die taalgebruik van die spraakgemeenskappe wat hulle bestudeer het, ten opsigte van status, geslag, ouderdom en etniese afkoms sosiaal gestratifiseer is.

Die bevindinge van Labov-hulle kan opgesom word in 'n tweedimensionele matrys waar elk een van die genoemde blokkies 'n geval van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik aandui. Die vertikale as van die matrys hier onder dui aan dat daar 4 afsonderlike taalgebruikstyle is (wat al hoe formeler word) waarin die gebruiksfrekwensie van 'n besondere gestigmatiseerde allofoon afneem terwyl die gebruiksfrekwensie van die allofoon met hoër status ooreenkomstig toeneem, terwyl die horisontale as van die matrys aandui onder die invloed van watter sosiale dimensie die genoemde allofoonwisseling in die vier style plaasvind.

TAALSTRUKTUURVARIASIE (wisseling van allofone se ge= bruiksfrekwensie in elke styl)	STYL	STATUS	GESLAG	OUDERDOM	AFKOMS
	Informeel A	1	5	9	13
	B	2	6	10	14
	C	3	7	11	15
	formeel D	4	8	12	16

Figuur 1: Matrys vir korrelasie tussen sosiale struktuurvariasie en taalstruktuurvariasie, n.a.v. Labov se bevindinge.

Blok 1 van hierdie matrys dui byvoorbeeld aan dat indien respondente se sosiale status varieer, hulle gebruiksfrekwensie van 'n besondere klank se gestigmatiseerde en hoëstatus-allofone in styl A dienooreenkomstig sal varieer, sodat afsonderlike stelle gebruiksfrekwensiesyfers, een vir elke klas, bereken kan word. Indien die genoemde klasse se gebruiksfrekwensie reëlmatig in elk van die vier style varieer (1 - 4), is die gemeenskap se taalgebruik ten opsigte van status gestratifiseer. Indien twee verskillende ouderdomsgroepe (jongmense x middeljariges) se gebruiksfrekwensie van 'n stel allofone op soortgelyke wyse reëlmatig in al vier style varieer, (9 - 12), is die gemeenskap se taalgebruik ten opsigte van ouderdom sosiaal gestratifiseer, ens.

Hoewel daar eers later (p. 44) verduidelik word hoe die respondente se taalgebruik gekwantifiseer word om die verskillende gebruiksfrekwensiesyfers in elk van die style te lewer, kan uit hierdie matrys afgelei word dat 'n gemeenskap se taalgebruik ten opsigte van sosiale faktore soos status, geslag, ouderdom en afkoms kan stratifiseer indien mense van dieselfde klas, of geslag, of ouderdomsgroep, of afkoms se taalgebruik ooreenkom.

Benewens die feit dat dié ondersoek se navorsingsprosedure ontwerp is om vas te stel of die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap ten opsigte van faktore soos status, ouderdom en geloofsverband stratifiseer, word daar ook vasgestel watter sosiale faktor die grootste gewig dra in die sosiale struktuurhiërargie, naamlik geloof, status, of ouderdomsverskil. Indien status hoër as geloofsverband op die hiërargie van sosiale faktore staan, sal die drie klasse se gebruiksfrekwensiesyfers in elke stylaad, sonder inagneming van geloofsverband duidelik stratifiseer. Indien geloofsverband egter hoër staan, sal die drie klasse se gebruiksfrekwensiesyfers in elke styl duideliker stratifiseer sodra die respondente se geloofsverband in berekening gebring word.

Hierdie ondersoek verskil dus in twee opsigte van soortgelykes. In die eerste plek word vasgestel of die respondente se taalgebruik ten opsigte

van geloofsverband stratifiseer en in die tweede plek word vasgestel of die sosiale faktore, status, ouderdom en geloofsverband hiërargies georden is gedurende gestratifiseerde taalgebruik, indien dit in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap voorkom.

2.5 Die foneties-fonologiese inslag van die ondersoek

Die hoofsaak waarom dit gaan in hierdie ondersoek is om die gebruik van sogenaamde allofone van enkele Afrikaanse foneme te karakteriseer. Ek gaan van die standpunt uit dat die fonetiek die noukeurige beskrywing, sonder inagneming van betekenis, van al die afsonderlike klanke van 'n taal is, terwyl die fonologie, daarenteen, die beskrywing van die onderliggende klanksisteem van 'n taal is waar vasgestel word watter klanke betekenisonderskeidend funksioneer en watter nie. Toegepas op hierdie ondersoek beteken dit byvoorbeeld dat die verskillende taalklanke wat in Kleurling-Afrikaans dikwels as konsonant in die verkleiningsuitgang -tjie voorkom, fonologies voorgestel deur die teken /k/ soos in /ki/, terwyl hulle van fonetiese standpunt aangedui word as [ç] en [tʃ] soos in [çi] en [tʃi].

In hierdie ondersoek word die alledaagse gebruik van vier stelling allofoonpare, wat na aanleiding van M. de Villiers (1969:102) voortaan maatskaplike allofone genoem word, binne die sosiale taalgebruikskonteks van die Kaapstadse Kleurling-

gemeenskap bestudeer. Elkeen van die maatskaplike allofoonpare bestaan uit 'n hoëstatus-allofoon wat gewoonlik deur Blankes in Standaard-Afrikaans gebruik word, maar wat ook in Kleurling-Afrikaans voorkom, en 'n gestigmatiseerde allofoon wat net in Kleurling-Afrikaans voorkom en wat in die Kleurlinggemeenskap self, sowel as in die Blanke gemeenskap as tipiese Kleurling-uitspraak gestereotipeer word. Daar word beklemtoon dat albei allofone vryelik in die Kleurlinggemeenskap gebruik word. Die vier maatskaplike allofoonpare wat bestudeer word, is:

Hoëstatus allofone	Gestigmatiseerde allofone
1. Die postvokale [r] in die sillabe eindposisie, sillabe vooreindposisie en die sillabe voorvooreindposisie: [va:r], [vo:rt] en [fo:rts]	[r]-lose uitspraak in dieselfde posisies [va:_], [vo:_t] en [fo:()ts]
2. die geronde vokaal [æi]:[æil], [mæis], [læi]	die ontronde [əi]: [əil], [məis]
3. [j] aan die begin van 'n sillabe: [jəi], [jɔŋ]	[dʒ] aan die begin van 'n sillabe: [dʒi], [dʒɔŋ]
4. [k] van die verkleiningsmorfeem [ki]: [sɔŋki], [fo:lki]	[tʃ] van die verkleiningsmorfeem [tʃi]: [sɔntʃi], [fo:ltʃi]

Tabel 1: Die vier stelle hoëstatus- en gestigmatiseerde allofoonpare wat in dié ondersoek betrek word.

Indien reëlmatige variasie in die gebruiksfrekwensie van allofone met hoë en lae status na aanleiding van sosiale faktore soos ooreenkoms van status, ouderdom en geloofsverband plaasvind, is so 'n gemeenskap se taalgebruik sosiaal gestratifiseer.

Hoewel so 'n ondersoek ook op leksikale en sintaktiese vlak uitgevoer kan word, is daar twee spesifieke redes waarom hierdie ondersoek oor 'n foneties-fonologiese boeg gegooi is:

(i) Aangesien klanke die basiese boustone vir woorde en woorde dit vir sintipes is, is die voorkomsvrekwensie van 'n bepaalde foneem vanselfsprekend veel hoër as dié van 'n bepaalde woord of sintipe. As gevolg hiervan is dit dus moontlik om gedurende 'n fonologiese ondersoek met 'n veel kleiner korpus taalgebruiksgegevens vas te stel of 'n gemeenskap se taalgebruik gestratifiseer is as wat die geval met 'n leksikale of sintaktiese ondersoek sou wees.

(ii) Omdat fonologiese gedrag daarby: "the most highly structured aspect of language" is (Labov, 1966a:47), blyk 'n fonologiese ondersoek 'n logiese voorvereiste te wees vir 'n soortgelyke ondersoek op leksikale en sintaktiese vlak.

HOOFSTUK 3

KAAPSTADSE KLEURLING-AFRIKAANS

- 3.1 Bestaande studies oor Kleurling-Afrikaans
- 3.2 Kenmerke van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans
- 3.3 Die invloed van Engels op Kaapstadse Kleurling-Afrikaans

3.1 Bestaande studies oor Kleurling-Afrikaans

Hoewel dit algemeen bekend is dat die Kaapstadse Kleurling se Afrikaans en Engels unieke kenmerke het wat hulle van Blanke-Afrikaans en -Engels onderskei, is daar nog geen sistematiese ondersoek van hierdie verskynsel gedoen nie. Benewens C. van Schalkwyk se proefskrif (1969) oor konvergensietendense in die Afrikaans en Engels van Kleurlinge in die omgewing van Bellville-Suid (waarvan die bevindinge bes moontlik ook vir die Kaapstadse Kleurlinge se taalgebruik geld), bestaan daar slegs 'n aantal terloopse verwysings na die Kleurlinge se taalgebruik.

I.D. du Plessis (1930:14-17) bespreek die bydrae van die Maleier tot die Afrikaanse kultuur en wys daarop dat Maleis-Afrikaans van Kleurling-Afrikaans verskil.

Von Wielligh (1925:126, 132) verwys terloops na die feit dat die Kaapstadse Kleurlinge en Maleiers se taalgebruik opmerklik van die destydse Standaard-Afrikaans verskil het. Hy dui kortliks aan dat vokale

in die Maleiers se uitspraak verhoog en ontrond is en wys dan daarop dat dieselfde verskynsel ook al in die Kaapstadse Blankes se Afrikaans voorkom. // 122

J.J. le Roux (1949:44-49) gee 'n kort maar indringende bespreking van die afsonderlike aard van Maleier-Afrikaans en Griekwa-Afrikaans, (die taal van die Noordwes-Kaapse en Suid-Vrystaatse Bruinmense).

J.H. Rademeyer (1938) bespreek die taalgebruik van die Rehoboth-Basters, 'n variant van Griekwa-Afrikaans, onder die titel Kleurling-Afrikaans, hoewel dit weinig gemeen het met egte Kleurling-Afrikaans.

J. du P. Scholtz (1957:211-212) verwys na die verskynsel dat vokale en diftonge verhoog word in die Boerland en dui aan dat dit dalk 'n klassestratifikasieverskynsel is wat binne sosiale verband ondersoek moet word:

"Wat is die fonetiese voorwaardes vir die verhoging? Wanneer word die vokale nie net verhoog nie, maar ook verkort? Onder watter lae van die bevolking word die verskynsel die meeste aangetref - by die Maleiers, by die gekleurdes in die algemeen, by minder ontwikkelde blankes Word die vokaelverhoging waargeneem by dieselfde persone wat 'n neiging vertoon om tj as tsj en j as dzi uit te spreek?"

Van besondere belang is Van Schalkwyk se ongepubliseerde doktorale proefskrif (1969) waarin hy deur middel van gekontroleerde navorsing aantoon dat die intonasiepatrone van twee- en dubbeltalige Kleurlinge in die omgewing van Bellville-Suid besig is om te konvergeer. Die term "tweetalig" het betrekking op 'n spreker wat twee tale ken maar wat die tweede taal selde gebruik sodat hy slegs 'n passiewe kennis daarvan het, terwyl die term "dubbeltalig" betrekking het op 'n persoon wat albei tale daaglik afwisselend gebruik sodat hy eintlik 'n eentalige is wat twee uitdrukkingsmoontlikhede het. (Sien Van der Merwe 1971:170-171, 210). Van Schalkwyk se navorsing is belangrik omdat dit die eerste ontleding van Kleurling-Afrikaans is waarin die taalgebruiksgegewens volgens 'n spesifieke navorsingsprosedure binne die raamwerk van die algemene taalteorie vertolk word, en veral ook omdat hy in die loop van sy navorsing verskeie metodes evalueer waarmee materiaal bekom kan word wat geskik is vir spektografiese ontleding.

Uit hierdie kort oorsig van studies oor Kleurling-Afrikaans is dit duidelik dat daar behalwe vir Van Schalkwyk (1969) nog nie sistematiese aandag aan Kleurling-Afrikaans in die algemeen en die taalgebruik van die Kaapstadse Kleurlinge in die besonder gegee is nie. Daarbenewens is dit belangrik dat Scholtz taalgebruiksverskynsels by die Dollandse Kleurlinge sien as iets wat met sosiale stratifikasie verband hou. Dit is

juis dié saak waarop hierdie ondersoek gerig is.

Die feit dat daar nog weinig sistematiese aandag aan die taalgebruik van die Kaapstadse Kleurling gegee is, is 'n belangrike motivering vir die noodsaaklikheid van hierdie ondersoek.

3.2 Kenmerke van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans

'n Besondere kenmerk van die Kaapstadse Kleurlinge se taalgedrag is die verskynsel dat sowel Afrikaans as Engels elke dag afwisselend deur 'n groot deel van die gemeenskap gepraat word. Dubbeltaligheid is so 'n sterk kenmerk van dié gemeenskap dat dit nie vreemd is om te hoor hoe 'n spreker selfs in die middel van 'n sin oorslaan van die een taal na die ander toe nie. In die lig hiervan kan 'n mens na aanleiding van Weinreich (1968) te wagte wees, dat Kleurling-Afrikaans en -Engels se strukture mekaar wederkerig sal versteur op fonologiese, morfologiese, sintaktiese en leksikale vlak, en ook t.o.v. bousegmentele verskynsels soos wat Van Schalkwyk (1969) aantoon.

Hoewel hierdie skripsie geen algemene beskrywing van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans is nie, word die algemene kenmerk van dié gemeenskap se taalgebruik in hierdie afdeling kortliks bespreek aan die hand van twee transkripsies wat van gedeeltes van die navorsingsbande gemaak is, sodat dit duidelik kan wees dat die vier voorbeelde van allofoonvariasie wat wel ondersoek word, tipiese verskynsels van Kaapstadse

Kleurling-Afrikaans verteenwoordig.

In die twee transkripsies wat volg, word die weggelate [r] in die onderskeie sillabe-eindposisies deur twee ronde leë hakies () aangedui, die swak geartikuleerde [r] deur (r) en die duidelik geartikuleerde [r] bloot deur r. Sillabegrense word deur middel van die afkappings-teken ' aangedui, en kort en lang pouses deur / en //.

Die eerste transkripsie is geneem uit die onderhoud van respondent no. 126, 'n 41-jarige manlike Christen-Kleurling van die middelklas. Hierdie snit verteenwoordig 'n gedeelte van sy reaksie aan die einde van die onderhoud toe hy verneem het dat die ondersoek op Kleurlinge se taalgebruik ingestel is en nie oor skool ke gaan soos wat daar aanvanklik aan hom voorgehou is nie.

Die tweede transkripsie is geneem uit die onderhoud van respondent no. 114, 'n 32-jarige vroulike Moslem-Kleurling van die Arbeidersklas. Dit is geneem uit die begin van haar onderhoud toe sy nog nie daarvan bewus was dat haar taalgebruik ondersoek word nie.

1 [ε'kəs nī bi'tər as ɪ'mant a'nə()s nī mɑ:r dzəi krəi
2 mən'sə va'dzəi me: pra:t// ən a:n'ra:'kəŋ kəm/ va'dzəi
3 uk xə'sjal'sus hə'lə// dan xə'sjals dzəi uk so:s hə'lə//
4 kəik/ mə'skin mə'ne:()/ mə'tə ban'tu man pra:t bəi di
5 vɛ:()k/ dan xə'brəik ɛk uk ə vo:(r)t vat/ vat ɛk nəu
6 ve:t vat həi sal fə()'sta:n// ɛ:n kəm ɛk nəu mə'skin
7 ən an'ra:'kəŋ mut/ɛk sal nəu ni sɛ: dat ɛk məi me:()'də()
8 ax as ɪ'mant bo: məi ni/ mɑ:r sɒm'təits kəm dzəi/ dan
9 kəm dzəi ən a:n'ra:'kəŋ mə'di man ɒp di stra:t/ dan pra:'
10 dzəi nɛt sus həi pra:t// mɑ:() sus ɛk ən a:n'ra:'kəŋ
11 kə'mɛt mɛ:n'sə vat su'ʃa:'lə li'və/ ɒp'fʊ'dəŋ/
12 xə'le:(r)t'həit hɛt/ dan prɒbe:(r) ɛk uk/ dan xə'sjals
13 ɔ:ns di'sjalf'də ta:l// əs mɑ:() nɛt/ ɛk xə'brəik/
14 ɛ'ka'nəu'i sɛ: ɛk xə'brəik di/ di fləi'ta:l/ hə'lə
15 sɛ:su'zəi ən ru'mə əs dan pra:t jəi su'zi ru'mɑ:n'sə//
16 su ə'sɛt ən məi xə'fal/ a'sɛk nəu mə'di frəu xə'sjals/
17 dan xə'sjals ɛk mɛt hɑ:r vat ɛk// məi həis'lə'kə
18 ta:l// pra:t mɛt məi kə'nə(r)s həis'lə'kə ta:l// pra:t
19 hə'lə fləi'ta:l/ slɛŋ də'ŋə/ dan pra:t ɛk uk mɛt hə'lə su//
20 mɑ:() aim nɒt ə// dɑ:() pra:'tɛk al vɛ:(r) ə'ŋəls// aim
21 nɒ'tə/ aim nɒt ɛn'ka'ri'dʒɪŋ'ɛt]

(Respondent no. 126:633-675).

22 [məi dʒɔ'ŋi'tʃi əs fre:'slɛk li'fə() di:'rə// həit
23 hu'nə()s ən dəi'və hi:() ə'ni ax'tə(r)'plɑ:s// di an'də()''
24 dax hə'təi ə kləi'nə fo:l'tʃi mə'tə xə'brik'tə flɛ(r)k
25 hi:() bəi di həis an'xə'brɛŋ ə'nɒm tɒt lɑ:'di nax
26 mə'tə drɒ'pə() xə'fʊ:()// ɛ'kɛt mə'tɒm xə'ra:s/ vant
27 həi du'ni səi həis'vɛ:()'ki]

(Respondent no. 114:63-71).

Wanneer Standaard- en Kleurling-Afrikaans se klankstelsels aan die hand van die voorafgaande twee transkripsies vergelyk word, kom aan die lig dat 'n aantal "tipiese" vokale en konsonante van Kleurling-Afrikaans soms soos in Standaard-Afrikaans en soms anders geartikuleer word.

Van Kleurling-Afrikaans se vokale ondergaan soms verhoging, verlaging, ontronding en sentralisering. Sommige konsonante ondergaan soms afrikatisering terwyl ander konsonante soms swak geartikuleer of weggelaat word.

Vokaalverhoging en verkorting kom voor wanneer [u] as allofoon van [o:] gebruik word: [uk] reël 3 x [bo:] reël 8, en waar [i] as allofoon van [e:] gebruik word: [bi'tər] reël 1 x [me:()'d:()] reël 7.

Vokaalonttronding en sentralisering kom voor waar [əi] as allofoon van [æi] gebruik word: [xə'bræk] reël 5, [dəi've] reël 23, en wanneer [ə] as allofoon van [æ] gebruik word: 'hə'le] reëls 14 en 19. Hoewel die geronde vokale [æi] en [æ] ook in Kleurling-Afrikaans gebruik word, kom hulle nie gedurende dié twee transkripsies voor nie.

Vokaalonttronding (sonder sentralisering), waar= van dié twee transkripsies ook geen voorbeelde oplewer nie, kom voor wanneer [i] as allofoon van [y:] ge=

bruik word, soos in [ski:r] x [sky:r], en wanneer [e] as allofoon van [ø] gebruik word, soos in [me:'bɛls] x [mø:'bɛls].

Vokaalsentralisering kom voor wanneer [ə] as allofoon van [ɛ] gebruik word: [mə'di] reël 9 x [mɛ'tə] reël 4.

Vokaalverlaging kom voor wanneer [ɛ] voor [l] gebruik word. Die verskynsel word versterk wanneer [ɛ] tussen [s] en [l] gebruik word. In dié gevalle gaan [ɛ] oor tot [ja] waar die halfvokale [j] tussen [a] en die voorafgaande konsonant ingevoeg word: [xə'sjals] reël 3 en [di'sjalɸ'də] reël 13. Ander voorbeelde wat nie in dié transkripsie voorkom nie, is [hjalp], [ɕjalt], [bjalt] en [xə'wjalt].

Die volgende kenmerke van Kleurling-Afrikaans se konsonantsisteem blyk uit die twee transkripsies:

Standaard-Afrikaans se duidelik geartikuleerde postvokale [r] in die sillabe-eindposisie, vooreindposisie en voorvooreindposisie kom ook in Kleurling-Afrikaans voor naas 'n swak geartikuleerde variant en [r]-lose uitspraak in dieselfde posisies: [mə'ne:(ɪ)] reël 4 x [vo:(r)t] reël 5 x [bi'tər] reël 1.

[j] wat in Standaard-Afrikaans aan die begin van 'n sillabe gebruik word, kom in Kleurling-Afrikaans in dieselfde posisie voor naas die swak en duidelik geartikuleerde affrikatiewe [dʒ]: [jəi] reël 5 x

[su'ʒəi] reël 15 x [dʒə'ŋi'tʃi] reël 22.

[ɕ] wat as deel van die verkleiningsmorfeem [ɕi] in Standaard-Afrikaans gebruik word, kom ook in Kleurling-Afrikaans voor naas die swak en duidelik geartikuleerde affrikatiewe [tʃ]. Slegs voorbeelde van die duidelik geartikuleerde [tʃ] kom in dié transkripsie voor: [dʒə'ŋi'tʃi] reël 22 en [fo:l'tʃi] reël 24.

Omdat die verskille tussen Standaard- en Kleurling-Afrikaans nie oorbeklemtoon moet word nie, word hier kortliks aan die hand van die transkripsies verwys na enkele assimilasierverskynsels wat gemeenskaplik aan alle gewone sprekers van Afrikaans is.

[t] word dikwels aan die einde van 'n sillabe geassimileer indien die daaropvolgende sillabe met [d] of [dʒ] begin: [met di] → [mə'di] reël 9, [pra:t dʒəi] → [pra:'dʒəi], reëls 9 en 10 [met di] → [mə'di] reël 16 en [la:t di] → [la:'di] reël 25.

[s] word dikwels aan die einde van 'n sillabe geassimileer indien die daaropvolgende sillabe met een van die allofone van /j/, of met [d] begin [sus dʒəi] → [su'ʒəi] reël 15 en [sus di] → [su'zi] reël 15.

[d] word dikwels aan die begin van 'n sillabe geassimileer indien [s] en [n] in die eindposisie van die voorafgaande sillabe staan. Wanneer dit gebeur, skuif [s] of [n] uit die sillabe-eindposisie oor na die posi-

sie van [d] aan die begin van die daaropvolgende sillabe [əs dət] → [ə'sət] reël 16 en [ən di] → [ə'ni] reël 23.

[h] word dikwels aan die begin van 'n sillabe deur 'n konsonant in die eindposisie van die voorafgaande sillabe geassimileer. Wanneer dit gebeur, skuif so 'n konsonant uit die sillabe eindposisie oor na die posisie van [h] in die daaropvolgende sillabe: [het həi] → [hə'təi] reël 24, [ən hɒm] → [ə'nɒm] reël 25, en [met hɒm] → [mə'tɒm] reël 26. Hoewel dié transkripsies geen sodanige voorbeelde bevat nie, word [h] aan die begin van 'n sillabe ook geassimileer deur ander konsonante wat in die eindposisie van 'n voorafgaande sillabe staan: [draf həi] → [dra'fəi], [vax həi] → [va'xəi], [suk həi] → [su'kəi], ens.

In die voorafgaande bespreking is enkele gevalle aangedui waar Kleurling-Afrikaans op allofoniese vlak van Standaard-Afrikaans verskil deurdat vokale soms verhoging, verlaging, ontronding en sentralisering ondergaan, en deurdat van die konsonante soms affrikatisering ondergaan, of wegval. Indien 'n mens nou daarby die feit in ag neem dat Kleurling-Afrikaans op sowel bosegmentele vlak (Van Schalkwyk 1969) as leksikale vlak van Standaard-Afrikaans verskil, is dit duidelik hoe 'n beperkte aantal bosegmentele, leksikale en allofoniese verskille as gevolg van hulle relatiewe hoë voorkomsvrekwens

Die daartoe bydra dat Kleurling-Afrikaans kenmerkend van Standaard-Afrikaans verskil.

In verband met respondent no. 126 se gesprek moet verder daarop gelet word dat hy self duidelik aandui dat hy verskillende style onder verskillende omstandighede gebruik. Hy gebruik byvoorbeeld 'n ander styl by die werk (reëls 4 en 5) as wanneer hy by geleerde mense is (reëls 10 tot 13) en daarby afsonderlike style wanneer hy met sy vrou (reël 16) of sy kinders (reëls 18 en 19) praat. Sy kinders se styl noem hy sleng en vleitaal. Verskeie respondente het in die loop van hulle onderhoude aangedui dat hulle soortgelyke stylvariasie gebruik as dié respondent. Die feit dat respondente aandui dat hulle hulle taalgebruikstyle doelbewus varieer, is belangrik, aangesien dit regverdiging bied vir hierdie ondersoek se navorsingsprosedure wat so ontwerp is dat gestigmatiseerde en hoëstatus allofone se gebruiksfrekwensie in verskillende style bereken kan word.

Van die hele aantal gevalle van kenmerkende allofoonvariasie in Kleurling-Afrikaans wat hier ter sprake was, sal vier gevalle in hierdie ondersoek onder die loep geneem word. Dit is naamlik wisseling van [r], [æi], [j] en [k] se gestigmatiseerde en hoëstatus-allofone in vyf bepaalde style.

3.3 Die invloed van Engels op Kaapstadse Kleurling-Afrikaans

Wanneer twee tale daaglik afwisselend naas mekaar gebruik word (reëls 20, 21 en 26), is dit onvermydelik dat hulle sisteme mekaar wederkerig versteur (Weinreich 1968). Van Schalkwyk (1969) toon aan dat die wedersydse sisteemversteurings tussen Kleurling-Afrikaans en -Engels reeds so ver gevorder het dat die twee taalgroepe se intonasiepatrone besig is om te konvergeer. Aangesien hierdie ondersoek op Kleurling-Afrikaans toegespits is, word daar slegs verwys na die invloed wat Engels moontlik op Kleurling-Afrikaans uitoefen.

Die invloed van Engels op Kleurling-Afrikaans kan duidelik op leksikale vlak waargeneem word in sinne soos: [ha'lup xœu fə an'ti ə'θəl kə'f: tu] of: [di kjaun'səl kɔm nɛks wɪ:k ɔn'sə həi'sə pɛɪnt].

Gedurende die onderhoude wat met individuele respondente gevoer is, het dit aan die lig gekom dat Engelse woorde so algemeen binne Afrikaanse sinsverband gebruik word dat baie persone, veral diegene van die Arbeidersklas, selds die Afrikaanse ekwivalente vir woorde soos [an'ti], [kjaun'səl] en [pɛɪnt] gebruik en dat hulle trouens meen dat dit alledaagse Afrikaanse woorde is. Baie respondente het aan die einde van die onderhoude op navraag gesê dat hulle net in uiterst formele situasies woorde soos "hou van" sal

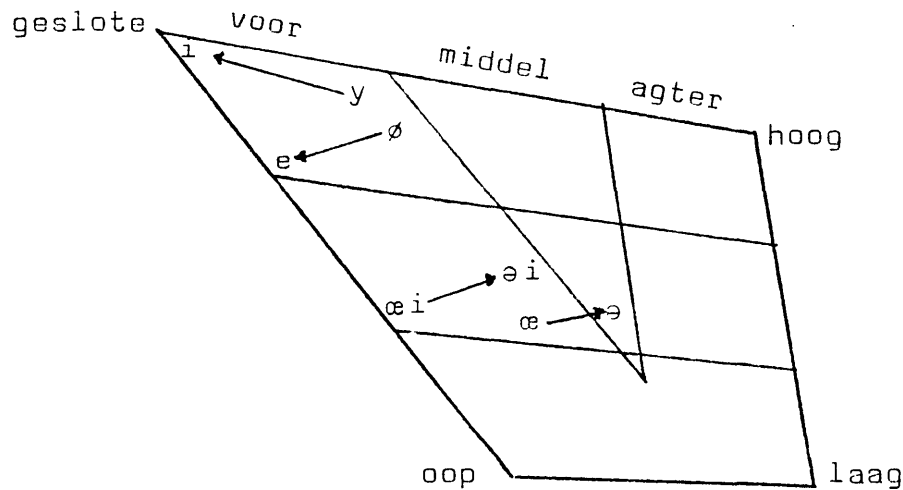
gebruik i.p.v. [laik] en "verf" i.p.v. [pæint].
Hiëruit blyk dit duidelik dat die Kleurling dié
woorde nie as blote sinonieme beskou nie, aange=
sien hulle gebruik met stylvariasie verband hou.

Weinreich (1968:56) wys daarop dat die ge=
bruik van sulke leenwoorde dikwels met stylvaria=
sie korreleer, sodat die geleende woord en die
oorspronklike woord in afsonderlike style gebruik
word.

Omdat Kleurling-Afrikaans op bosegmentele en
leksikale vlak deur Engels beïnvloed word, word
hier kortliks ingegaan op die moontlikheid dat
soortgelyke beïnvloeding ook op fonologiese vlak
voorkom. Daar word beklemtoon dat die hele ge=
dagte van sodanige fonologiese beïnvloeding by
Kleurling-Afrikaans heeltemal tentatief is en dat
dit op verdere ondersoek wag.

Die verskynsel dat Kleurling-Afrikaans tel=
kens ontronde sowel as geronde vokale as allofoon=
pare het waar geronde variante by voorkeur in Standaard=
Afrikaans voorkom, en dat die ontronde variante in
soortgelyke posisies en Engelse woorde voorkom, kan
vertolk word as 'n aanduiding dat ontronding in Kleur=
ling-Afrikaans onder beïnvloeding van Engels plaas=
gevind het. Dié moontlike beïnvloeding kan soos

volg op die vokaalkaart voorgestel word:

Figuur 2: vokaalkaart
Geronde en ontronde
allofoonpare in
Kaapstadse Kleurling-
Afrikaans

Die volgende tabel dui aan dat die geronde vokaal as hoëstatus-allofoon in Standaard-Afrikaans en Kleurling-Afrikaans voorkom, terwyl die ontronde allofoon telkens in Kleurling-Afrikaans en in soortgelyke posisies in Engelse woorde voorkom:

<u>Standaard-Afrikaans</u> en <u>Kleurling-Afrikaans</u>	<u>Kleurling-Afrikaans en Engels</u>	
[fy:r]	[fi:()] vuur	[fi:] fee
[klø:r]	[kle:()] kleur	[kle:()] clear
[bœis]	[bæis] buis	[bæis] base
[bœl]	[bəl] bul	[bəl] bill

Tabel 2: Die ooreenkomstige tussen ontronde vokale in Kleurling-Afrikaans en Engels.

Verder is dit opmerklik dat Kleurling-Afrikaans se een allofoon, [j] soms soos in Standaard-Afrikaans aan die begin van woorde voorkom terwyl die ander

allofoon [dʒ] soms soos in Engels in dieselfde posisie voorkom:

<u>Standaard-Afrikaans</u> en <u>Kleurling-Afrikaans</u>	<u>Kleurling-Afrikaans en Engels</u>	
[ja:] [ja'kals]	[dʒa:] ja [dʒa'kals] jakals	[dʒa:()] jar [dʒæ'kɔ:l] jackal

Tabel 3: Die ooreenkoms tussen die gebruik van [dʒ] in Kleurling-Afrikaans en Engels

Net so word Kleurling-Afrikaans se postvokale [r] in die verskillende sillabe-eindposisies soms duidelik geartikuleer soos in Standaard-Afrikaans terwyl dit soms soos in Engels weggelaat word:

<u>Standaard-Afrikaans</u> en <u>Kleurling-Afrikaans</u>	<u>Kleurling-Afrikaans en Engels</u>	
sillabe-eindposisie [klɔr]	[kle:()] kleur	[kle:()] clear
sillabe-voor-eindposisie [ka:rt]	[ka:()t] kaart	[ka:()t] cart
sillabe-voor-vooreindposisie [ja:rts]	[ja:()ts] jaarts	[ja:()dz] yards

Tabel 4: Die ooreenkoms tussen die gebruik van die postvokale [r] in verskillende sillabe-eindposisies in Kleurling-Afrikaans en Engels.

In weerwil van die feit dat Kleurling-Afrikaans en Kleurling-Engels op bousegmentele vlak konvergeer,

dat leksikale ontlening uit Engels op groot skaal plaasvind en die oënskynlike ooreenkomste op fonologiese vlak wat hierbo aangetoon is, moet die invloed van Engels op Kleurling-Afrikaans se fonologiese sisteem nie oorskat word nie.

Daar is verskeie redes waarom verskynsels soos die ontronding van vokale nie deur Engelse taalkontak veroorsaak kon wees nie, maar hoogstens beïnvloed is. In die eerste plek is dit opmerklik dat die sterkste ontronding aangetref word by plaasarbeiders wat dikwels geen Engels ken nie. Aangesien sisteemversterkings slegs plaasvind wanneer die individu as lokus van taalkontak twee of meer tale daaglik afwisselend gebruik (Weinreich 1968:1), is dit duidelik dat Engels nie vokaalonttronding in Kleurling-Afrikaans kon veroorsaak het nie. 'n Verdere aanduiding dat die invloed van Engels hoogstens indirek is, is die feit dat vokaalonttronding 'n historiese proses is wat reeds in verskeie Germaanse tale voltrek is, naamlik Fries, Engels en verskeie Nederlandse dialekte (Weijnen 1970:36).

Hertzog Venter (1973:3 - 4) voer drie oorsake vir vokaalonttronding in Standaard-Afrikaans aan:

- (i) die ondergespanne artikulasiebasis van Afrikaans is besig om te ontspan
- (ii) ontronding lei tot die hoogs moontlike gebruiksekonomie en

(iii) die invloed van Engels.

Aangesien vokaalont ronding 'n historiese proses is en die gebruik van Engels slegs een van 'n aantal faktore is wat dit in die hand werk, is dit duidelik dat die ont ronding van vokale in Kleurling-Afrikaans nie deur Afrikaans-Engels dubbel taligheid veroorsaak word nie, maar hoogstens in die hand gewerk word.

Benewens die ontspanning van die artikulasie=basis, gebruiksekonomie en die invloed van Engels, is daar moontlik 'n verdere faktor wat vokaalont ronding in die hand werk, naamlik die vereenvoudiging van Afrikaans se vokaalmarkeringstelsel, wat met drie tipes gemarkeerdheid, naamlik lengte, gerondheid en nasalering tans een van die ingewikkeldse vokaalstelsels van alle tale het.

Wanneer by al die bogenoemde faktore in ag geneem word dat die historiese invloed van Frans en Maleis op Kleurling-Afrikaans onbekend is, is dit duidelik dat Engels slegs een van 'n aantal invloede op die klanksisteem van Kleurling-Afrikaans is.

HOOFSTUK 4

NAVORSINGSPROSEDURE

- 4.1 Labov se benadering tot taalnavorsing
- 4.2 Labov se navorsingsprosedure
- 4.3 Die navorsingsprosedure vir hierdie ondersoek

4.1 Labov se benadering tot taalnavorsing

Labov se benadering tot taalnavorsing het ontstaan uit sy en ander linguïste se kritiek op sekere aspekte van die T.G.G. se werkswyse, hoewel hulle baie van die T.G.G. se bevindinge as geldig aanvaar. In hierdie afdeling word Labov-hulle se kritiek op die T.G.G. en hulle benadering tot taalnavorsing kortliks toegelig.

Weinreich, Labov en Herzog verklaar gesamentlik dat Chomsky se teorie van taaluniversalia in die lig van resente navorsing utopies blyk te wees (Lehmann & Malkiel (1968:99)), en waarsku ernstig (p. 163) teen die tendens dat empiriese taalnavorsing onbewus of doelbewus deur 'n hele aantal vername linguïste geignoreer word.

Labov (1970c:39) wys daarop dat die T.G.G. se intuïtiewe formulerings geen metode bied waarvolgens die geldigheid van die teorie bepaal kan word nie en verduidelik dan self wat hy met empiriese kontroleerbare taalnavorsing bedoel: "To come to grips

with language we must look as closely and directly at the data of everyday speech as possible, and characterize its relationship to our grammatical theories as accurately as we can, amending and adjusting the theory so that it fits the object in view." Labov (1970c:40 - 41).

Labov verwerp egter nie bloot die navorser se intuïsie as navorsingsbron nie, maar dui ook aan waar "the data of everyday speech" bekom kan word: "The data that we need cannot be collected from the closet, or from any library, public or private; fortunately for us, there is no shortage of native speakers of most languages, if we care to listen to them speak. Without such empirical data, we are now in the process of producing a great many well-formed theories with nothing to stand on." Labov (1969:759).

Dit is opmerklik hoe sterk Labov hom van die T.G.G. se intuïtiewe navorsingsprosedure distansieer en hoe duidelik hy homself daardeur identifiseer met die kriteria wat Lyons (1972:1) vir empiries verantwoordbare taalnavorsing neerlê.

Na aanleiding van Labov en ander gesiene linguïste se aandrang dat taalnavorsing empiries gefundeer moet wees, het 'n nuwe benadering, die Variasionele Linguistiek ontstaan. Die Variasionele Linguistiek bevind na aanleiding van gekontroleerde navorsing dat taalstruktuur gedeeltelik konstant en gedeeltelik ordelik gevarieerd is, en dat albei aspekte van taalstruktuur

bestudeer moet word, Bailey & Shuy (1973). Ordelijke variasie kan byvoorbeeld artikulatories gefundeer wees sous gedurende allofoonwisseling in woorde soos [qe:s] teenoor [nax], of konseptueel soos gedurende leksikale sinonimiteit in sinne soos "hy is 'n aangename mens" teenoor "hy is 'n lekker ou."

. Omdat taal egter 'n sosiale konvensie is, kan ordelijke variasie ook die gevolg van sosiale struktuurvariasie wees, soos met die ontstaan van sosiolekte in stedelike en dialekte in landelike gebiede.

Voorstanders van die Variasionele Linguistiek aanvaar op grond van empiriese navorsing dat die T.G.G. 'n nuttige teoretiese raamwerk bied vir die beskrywing van die onveranderlike aspekte van taalstruktuur, indien intuïtiewe formulerings aan empiriese toetsing onderwerp word, maar het daarbenewens 'n aanvullende navorsingsmetodologie ontwerp vir die bestudering van die ordelike struktuurvariasie wat tot dusver deur die T.G.G. geïgnoreer of as onbelangrik afgemaak is, omdat dit nie binne die T.G.G.-raamwerk geakkommodeer kan word nie.

Dit word hier beklemtoon dat die Variasionele Linguistiek nie 'n verwerping van die T.G.G. is nie, maar 'n verruiming daarvan sodat beide die konstante en variërende aspek van taalstruktuur op 'n eies kontroleerbare wyse bestudeer kan word. Labov, wat in die Variasionele Linguistiek se eerste versamelbundel, New ways of analysing variation in English

as die grondlegger van die Variasionele Linguistiek gehuldig word, spreek hom soos volg uit oor die beperkinge en voortreflikhede van die T.G.G.: "Linguistics has thus been defined in such a way as to exclude the study of social behaviour or the study of speech. The definition has been convenient for the formulators, who by disposition preferred to work from their knowledge, with individual informants, or with secondary materials Indeed, the limiting of our field of inquiry has certainly been helpful in the development of generative grammar, the working out of abstract models based upon our intuitive judgments of sentences. We can not afford any backward steps: any one who would go further in the study of language must certainly be able to work at this level of abstraction. At the same time, it is difficult to avoid the common-sense conclusion that the object of linguistics must ultimately be the instrument of communication used by the speech community." Labov, (1970c:33).

Hymes (in Pride & Holmes 1972:273) het hierdie uitbreiding van die T.G.G. en die ontstaan van die Variasionele Linguistiek voorsien toe hy verklaar het: "Just as the transformational theory could absorb its predecessors and handle structural relationships beyond their grasp, so new relationships with an ineradicable social component, will become salient

that will require a broader theory to absorb and handle them."

4.2 Labov se navorsingsprosedure in New York

Labov (1972a:181) verklaar dat empiriese navorsing daarop ingestel moet wees om, wat hy die waarnemersparadoks noem, op te los. Dié paradoks kan so omskryf word: Natuurlike taalgebruiksgegewens en gevolglik ook betroubare resultate, kan slegs verkry word indien mense se taalgedrag waargeneem word terwyl hulle nie kunsmatig praat nie. Omdat mense gewoonlik kunsmatig praat sodra hulle daarvan bewus word dat hulle dopgehou word, moet die navorsingsprosedure so ontwerp word dat hulle nie daarvan bewus is dat hulle taalgedrag sistematies waargeneem word nie.

Vervolgens word kortliks aangedui hoe Labov se navorsingsprosedure vir die New York ondersoek ontwerp is sodat natuurlike taalgebruiksgegewens van 'n verteenwoordigende steekproef van die bevolking verkry is. Daar word ook verduidelik hoe Labov die gegewens verwerk het en wat sy bevindinge is.

4.2.1 Hoe Labov sy respondente se sosiale status bepaal het

'n Jaar voor Labov in 1963 met sy ondersoek na die taalgebruik van New Yorkers begin het, is 'n omvattende ondersoek oor sosiale stratifikasie in New

York se Lower East Side deur 'n span deskundiges van die New York School of Social Work of Columbia University uitgevoer. In hierdie ondersoek is 1 250 ewekansig geselekteerde huisgesinne op grond van beroep, ras, behuising en 'n hele aantal ander faktore in die sosiale strata Hoëklas, Hoë-Middelklas, Lae-middelklas en Arbeidersklas geklassifiseer. Uit hierdie 1 250 huisgesinne het Labov, na ewekansige seleksie 122 persone se taalgebruik opgeneem.

Aangesien Labov reeds oor die sosiale struktuur=gegewens van elke respondent beskik het, was dit dus net nodig om die taalkundige gegewens te bekom en te verwerk, en om dit dan met die sosiale gegewens in verband te bring.

4.2.2 Hoe Labov die taalgebruiksgegewens van sy respondente bekom het

Om taalgebruiksgegewens by sy respondente te ontlok, het Labov 'n onderhoudsituasie ontwerp waar=tydens verskeie grade van informele en formele taalgebruik opgeneem is. Gedurende die onderhoud is die respondent gelei om die volgende taalgebruikstyle te gebruik: formeel, prosa-leesstyl, informeel en lees=styl by minimale woordpare. Die gebruiksfrekwensie van (r), (eh), (oh), (th) en (dh) se allofone is in elke taalgebruikstyl nagegaan om vas te stel of die gebruiksfrekwensie daarvan by persone wat tot die= selfde sosiale stratum behoort in die genoemde style

ooreenkom. Volgens dié metode kon Labov vasstel of daar in so 'n mate 'n ooreenkoms is in die taalgebruikstyle van mense van dieselfde sosiale stratum, dat daar van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik gepraat kan word.

4.2.2.1 Waarom taalgebruikstyle geïsoleer is

Labov het besluit om respondente se taalgebruik in verskeie style te vergelyk omdat dit onbetwisbare bewys van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik gee. Wanneer respondente van verskillende klasse se taalgebruik naamlik in net een styl getoets word en sosiaal gestratifiseerde taalgebruik aandui, sou die resultaat moontlik aan toeval of ander faktore toegeskryf kon word. Wanneer daar egter aangetoon word dat respondente van die drie klasse se taalgebruik konsekwent in verskeie style verskil, kan die resultate slegs as bewys vir sosiaal gestratifiseerde taalgebruik vertolk word.

4.2.2.2 Hoe die taalgebruikstyle geïsoleer is

Labov het formele taalgebruik bekom deur aan die begin van die onderhoud opnames te maak terwyl die mense nog op hulle hoede was en persoonlike gegewens omtrent hulleself en hulle gesinnde moes verskaf.

Hy het vergelykbare gegewens in verband met elke respondent se prosa-leesstyl bekom deur dieselfde voor=

bereide leesstuk aan almal te gee. Die prosa-leesstyl is as een van die style gekies omdat dit duidelik van formele en informele spraak as aparte taalgebruikstyl isoleerbaar is. Die rede hiervoor is dat die respondent, wanneer hy lees, geneig is om versigtig te wees, terwyl hy terselfdertyd so konsentreer op wat hy lees dat hy nie heeltemal so versigtig kan reageer as wanneer hy formeel praat nie.

Labov het verder besluit op die lees van minimale woordpare omdat die respondent daarmee presies kon sien watter klanke getoets word sodat hy uiters versigtig kon reageer indien hy wou.

Daarby het Labov informele taalgebruik bekom deur die informante te laat praat oor onderwerpe waarby hulle emosioneel betrokke sou raak sodat hulle vergeet om versigtig te reageer. Hulle is byvoorbeeld gevra om te vertel van hulle kinderdae, of 'n grappige insident of 'n insident waar hulle in doodsgevaar verkeer het. Gevalle waar die respondent spontaan met 'n lid van die huisgesin of vriende gepraat het, is ook as informele taalgebruik gereken, omdat hulle dan onbewustelik op alledaagse wyse gepraat het.

4.2.2.3 Hoe Labov die gebruiksfrekwensie van die getoetste klanke verwerk het

In New York word r aan die einde van 'n silabe (darr/ling, carr) soms uitgespreek en soms wegge-

laat. Omdat daar vasgestel is dat (r)-uitspraak hoër status het as (r)-weglating het Labov een punt toegeken elke keer wat (r) uitgespreek is, en 'n nul wanneer dit nie uitgespreek is nie. Die gebruiksfrekwensie vir (r) is bereken deur die aantal nulle en eens bymekaar te tel, hulle te deel deur die aantal kere wat 'n nul of 'n een voorgekom het en dit dan met honderd te maal.

Veronderstel dat (r) binne 'n spesifieke styl tien keer gebruik is terwyl daar in vyftien gevalle geen (r) gebruik is nie. Die (r) is dus tien uit die moontlike vyf-en-twintig keer gebruik.

GEBRUIKSFREKWENSIE VAN (r) IN STYL A

$$0011100001100100001011010 = \frac{10}{25} \times \frac{100}{1} = 40$$

Die gebruiksfrekwensie van (r) in dié styl is dus 40.

So word die gebruiksfrekwensie van elke klank in elke taalgebruikstyl bereken.

Hierdie manier om die gebruiksfrekwensie van verskillende klanke by verskillende taalgebruikstyle te verwerk, is besonder nuttig omdat dit 'n uniforme kwantitatiewe basis gee vir die vergelyking van mense se taalgebruik, hoewel die navorser geen beheer het oor hoeveel keer elke respondent woorde gaan gebruik waarin (r) aan die einde van 'n sillabe kan voorkom nie.

Deur dié kwantifiseringsmetode, waar die gekwantifiseerde totaal van die allofone telkens gedeel word deur die aantal kere wat die allofone voorkom en daarna gepersenteer word, kon Labov New Yorkers se taalgebruik op kontroleerbare wyse vergelyk. Dieselfde kwantifiseringsmetode word vir hierdie ondersoek gebruik.

4.2.2.4 Waarom Labov fonologiese gegewens bestudeer het

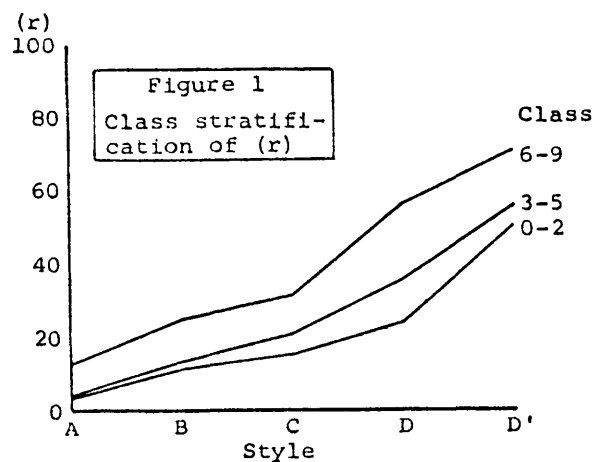
Daar is verskeie redes waarom Labov spesifiek fonologiese gegewens bestudeer het. Hy self voer die volgende redes aan:

- (a) Fonologiese gedrag is hoogs gestruktueer en dus betreklik vry van doelbewuste beïnvloeding.
- (b) Omdat die voorkomsrekwensie van foneme hoog is, lewer 'n kort gesprek betreklik baie studiemateriaal op.
- (c) Omdat genoeg taalgebruiksmateriaal so beskikbaar is, kan die gegewens maklik volgens 'n lineêre skaal verwerk (en dus in grafieke omgesit) word.
- (i) "All our previous studies of language indicate that phonological behaviour is not amorphous: on the contrary, it is the most highly structures aspect of language." (1966a:47)
- (ii) "The most useful items are those that are

high in frequency, have a certain immunity from conscious suppression, are integral units of larger structures, and may be easily quantified on a linear scale. By all these criteria, phonological variables appear to be the most useful." (1966a:49).

4.2.3 Labov se bevindinge

Labov het bevind dat die taalgebruik van individue wat tot dieselfde sosiale strata behoort, in elke styl sodanig ooreenkom dat 'n taalgebruiksgrafiek vir elke stratum getrek kon word.

Figuur 13: Labov se grafiek vir die klassestratifikasie van (r) in New York City.

Let wel: 6 - 9 is Hoëklas, 3 - 5 is Middelklas en 0 - 2 is Arbeidersklas. (Labov 1966a:222).

Hierdie grafiek dui aan dat die gebruiksfrekwensie van (r) by al die sprekers toeneem namate

die styl formeler geraak het en hulle dus versigtiger gepraat het.

Labov het ook bevind dat die Middelklas geneig is om die taalgebruik van die Hoëklas hiperkorrek na te boots. Hy betoog oortuigend dat hierdie hiperkorrekte nabootsing 'n belangrike meganisme van taalevolusie is.

Verder dui Labov aan dat die taalgebruik van die verskillende groepe beduidend verskil en dat jongmense uit elke sosiale stratum in 'n groter mate as ouer mense daarin slaag om gestigmatiseerde taalvorme te onderdruk en hoëstatus-taalvorme aan te leer. Hierdie groter aanpasbare taalgebruik van die jongmense word deur Labov as 'n ander belangrike meganisme van taalevolusie bestempel.

Ten slotte word daarop gewys dat Labov se bevindinge oor sosiaal gestratifiseerde taalgebruik deur verskeie ander navorsers bevestig is, onder andere deur Shuy, Wolfram & Riley (1968), Wolfram (1969, 1973), Sankoff & Cedergren (1971), Fasold (1972) en Trudgill (1974a).

4.3 Die navorsingsprosedure vir hierdie ondersoek

Daar is reeds in die vorige hoofstuk aangedui dat die taalgebruik van die Kaapstadse Kleurlinge veral op fonologiese en leksikale vlak kenmerkend van Standaard-Afrikaans verskil. In hierdie onder-

soek word die aandag toegespits op 4 van dié kenmerkende foneme en hulle allofone.

4.3.1 Die foneme wat bestudeer is

Die gebruiksfrekwensie van die allofone van (r), (ui), (j) en (k) is in hierdie ondersoek volgens Labov se navorsingsprosedure bestudeer.

’n Besondere kenmerk van dié allofoonpare is dat hulle afwisselend en skynbaar onpatroonmatig naas mekaar voorkom - dat enige van die allofone dus oënskynlik in ’n gegewe woord kan voorkom. Die foneme se onderskeie allofone word vervolgens uiteengesit.

4.3.1.1 Allofone van (r)

Wanneer daar opgelet word na die [r]-uitspraak van die Kaapstadse Kleurlinge, is dit opmerklik dat dié klank in die sillabe-eindposisie, die sillabe-vooreindposisie en die sillabe-voorvooreindposisie soms weggelaat en soms uitgespreek word, sodat ’n mens byvoorbeeld soms [hi:()di] en soms [hi:r'di] hoor. Verder is dit opmerklik dat die (r) soms swak en soms duidelik geartikuleer word. Daarom word daar drie allofone van (r) onderskei: (r)-0: waar geen [r] in die genoemde sillabe-eindposisies geartikuleer word nie.

(r)-1: waar 'n swak geartikuleerde [r] soos by
Standaard-Afrikaans in die verskillende
sillabe-eindposisies voorkom.

(r)-2: waar 'n duidelik geartikuleerde [r] in die
posisies voorkom.

4.3.1.2 Allofone van (ui)

Dit is kenmerkend van die Kaapstadse Kleurling se uitspraak dat die geronde vokaal [œi] dikwels tot [əi] ontrond word en dat die geronde variant [œi] soms gedurende versigtige spraak oorbeklemtoon word.

(ui)-0: waar die ontronde [əi] gebruik word,
soos in [həis] in plaas van [hœis]

(ui)-1: die halfronde variant soos by spontane
spraak in Standaard-Afrikaans.

(ui)-2: die ten volle geronde variant soos in versigtige en hiperkorrekte uitspraak.

4.3.1.3 Allofone van (j)

Die Kaapstadse Kleurling gebruik soms [dʒ] en soms [j] aan die begin van 'n sillabe. 'n Swak geartikuleerde [dʒ] kom ook voor:

(j)-0: wanneer [dʒ] duidelik geartikuleer word,
soos byvoorbeeld: [dʒəi mu'di dʒa'kals
dʒa:]

- (j)-1: wanneer 'n ligter variant van [dʒ] gebruik word. Dit ligter variant is soms bloot [dʒ] wat baie lig geartikuleer word en soms [dz] soos in [dzəi] en [dzə'lə]
- (j)-2: waar die gewone [j] soos in Standaard-Afrikaans uitgespreek word.

4.3.1.4 Allofone van (k) by die verkleiningsmorfeem {djie}

Die verkleiningsmorfeem {djie} word na gelang van die fonologiese bou van die naamwoordstam as [i], [pi], [ki] of [i'ki] in Standaard-Afrikaans uitgespreek (Wissing in De Bruto en Wissing (1974:88-92)) In hierdie ondersoek is alle gevalle van verkleining waar [ki] en [i'ki] voorkom, betrek aangesien hulle allomorfe [tʃi] en [i'tʃi] ook in Kleurling-Afrikaans voorkom. Die drie variante van (k) in die verkleiningsmorfeem is dus:

- (k)-0: wanneer [tʃ] duidelik geartikuleer word as deel van [tʃi] en [i'tʃi]
- (k)-1: wanneer [tʃ] swak geartikuleer word as deel van [tʃi] en [i'tʃi]
- (k)-2: wanneer [k] soos in Standaard-Afrikaans as deel van [ki] en [i'ki] geartikuleer word.

4.3.2 Gestigmatiseerde uitspraak

Daar is alreeds in hoofstuk 2 verwys na die

verskynsel dat die fisiese kenmerke en gebruike van persone in die Blanke gemeenskap hoë status in die Kleurlinggemeenskap geniet.

So word die uitspraak van Standaard-Afrikaans byvoorbeeld deur die Hoëklas en ook in Kleurlingskole as die norm voorgehou. Die gevolg is dat tipiese Kleurling-uitspraak, soos byvoorbeeld [r]-loosheid, ontronding van [æi] en die gebruik van [dʒ] in plaas van [j] en [tʃ] in plaas van [k] gestigmatiseer en 'n aanduiding van lae sosiale status is.

Die uitwerking van hierdie stigmatiseringsproses is dat Kleurlinge veral in hulle omgang met Blankes poog om die hoëstatus uitspraak van Standaard-Afrikaans te handhaaf.

Die onderhoudsprosedure vir hierdie ondersoek sentreer dus spesifiek op die gebruik van gestigmatiseerde en hoëstatus taalvorme. Daar word getoets in watter mate respondente van die verskillende sosiale strata daarin slaag om die gestigmatiseerde vorme in verskeie taalgebruikstyle te vermy deur die hoëstatus uitspraak van Standaard-Afrikaans te handhaaf.

'n Vergelyking van die respondente se taalgebruik en die sosiale strata waaraan hulle behoort, sal aantoon of daar sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap voorkom of nie.

4.3.3 Hoe die respondente se sosiale status bepaal is

In afdeling 4.2.1 is daar aangedui dat Labov voor sy ondersoek reeds volledige sosio-ekonomiese gegewens van elke respondent bekom het. Aangesien daar nog geen omvattende akademiese ondersoek gedoen is na klassestratifikasie in die Kaapstadse Kleurling-gemeenskap nie, en daar dus geen sosiale gegewens van individue beskikbaar is nie, is daar met verskeie instansies, waaronder die Departement van Gemeenskapsbou, oorleg gepleeg oor hoe 'n verteenwoordigende aantal respondente uit al drie klasse geselekteer kan word.

Daar is op aanbeveling van veldwerkers van die Departement van Gemeenskapsbou besluit om die ondersoek uit te voer in die Groter Athlone-gebied (Hazendal, Kewton, Bridgetown, Athlone, Silvertown en Crawford. Kyk op die kaart onder addendum A) omdat dié Departement al vir jare 'n hervestigingsprogram in die omgewing van Athlone het wat gelei het tot 'n gemeenskap met stabiele sosiale strata.

Mense is naamlik op grond van beroep, inkomste, besittings en ander maatskaplike maatstawwe, subekonomiese of ekonomiese behuising toegesê, of toegelaat om hulle eie wonings op te rig en aan te koop. Benewens die genoemde behuising, woon duisende mense ook in plakkershutte wat in agterplase of op oop grond opgerig is.

Omdat die Departement van Gemeenskapsbou se bestaande sosio-ekonomiese kriteria vir behuising gebas-

seer is op die sosiale maatstawe vir klassestratifikasie wat in hoofstuk 2 bespreek is, is hulle behuisingsformule dus in hierdie ondersoek gebruik om die respondente se sosiale status te help bepaal. 'n Verdere rede waarom die behuisingsformule gebruik is, is omdat dit aanleiding gegee het tot 'n besondere hoë korrelasie tussen die sosiale stratum waartoe 'n persoon behoort en die tipe huis waarin hy woon.

Persone wat tot die Arbeidersklas behoort (handarbeiders, fabriekswerkers, skoonmakers, bodes ens.) woon as gevolg van die Departement se hervestigingsbeleid omtrent in alle gevalle in munisipale subekonomiese skemahuise of word toegelaat om in plakkershutte te woon in gevalle van behuisingsnood.

Diegene wat tot die Middelklas behoort (vakmanne, kantoorwerkers, winkelassistente, ens.) woon gewoonlik in munisipale ekonomiese skemahuise of huur kamers by huiseienaars (dikwels familieledes).

Persone wat tot die Hoëklas behoort (medici, prokureurs, skoolhoofde, bestuurders en eienaars van besighede ens.) woon omtrent in alle gevalle in netjiese huurhuise of huise wat hulle self laat bou of klaargebou gekoop het.

Die tipe behuising van die respondent is dus na aanleiding van die Departement van Gemeenskapsbou se behuisingsbeleid as vertrekpunt geneem by die vasstelling van sy sosiale status. Verder is van faktore

soos beroep, opvoedingspeil, netheid, besittings ens., kennis geneem ter ondersteuning van die geldigheid van die sosiale stratum waaraan die respondent behoort. Op grond van die bovermelde kriteria is in twee gevalle besluit dat respondente wat in subekonomiese huise woon aan die Middelklas behoort en nie aan die Arbeidersklas soos wat verwag is nie. In der waarheid is daar deur middel van hierdie re-evaluasie slegs gekontroleer watter respondente se sosiale status verander het sedert hulle deur die Departement van Gemeenskapsbou geklassifiseer en hervestig is.

Daar is op grond van Van der Ross (1973) en n.a.v. die Departement van Gemeenskapsbou se behuisingsformule, wat die Kleurlinge in drie klasse verdeel, sowas die aanbeveling van die Universiteit van Kaapstad se Sentrum vir Intergroepstudies besluit om die respondente in drie basiese sosiale strata te verdeel, naamlik Hoëklas, Middelklas en Arbeidersklas.

4.3.4 Hoe die respondente geselekteer is

Met die toestemming van die Administrasie van Kleurlingsake is 5 lyste met 2 834 adresse van ouers by drie skole (twee laerskole en een hoërskool) in die omgewing van Athlone verkry. Uit die 2 834 adresse is 100 deur middel van ewekansige seleksie verkry. Onder die 100 geselekteerde adresse was vier van ouers buite die Athlonese omgewing en het

drie ouers se adresse twee keer voorgekom omdat hulle meer as een kind op skool gehad het. Gevolglik is sewe bykomende adresse getrek om 'n honderd potensiele respondente te verkry. Hoewel daar vooraf besluit is om opnames van om en by 75 respondente se taalgebruik te maak, is 'n ekstra 25 name geselekteer ingeval respondente sou weier om 'n onderhoud toe te staan of ingeval hulle nie tuis gevind kon word nie. Van die honderd adreslyste is 87 respondente, een by elke adres, besoek. Nege van die gesinne was Maleiers en is gevolglik nie in die ondersoek betrek nie. By die oorblywende 78 adresse is opnames van 72 respondente se taalgebruik gemaak nadat 6 persone geweier het om onderhoude toe te staan. Drie behoort tot die Hoëklas, een tot die Middelklas en twee tot die Arbeidersklas. Twee van die 72 opnames is weens tegniese opneemfoute onduidelik. Gevolglik is 70 bruikbare opnames verkry.

Na aanleiding van die moontlike vraag of die ontleding van slegs 70 respondente se taalgebruik 'n statisties betroubare weerspieëling van 'n gemeenskap se taalgebruik kan gee, die volgende:

Labov het op grond van sy New Yorkse navorsing tot die gevolgtrekking gekom dat 'n akkurate beeld van New Yorkers se taalgebruik verkry kon word met 'n allofoonbelasting van slegs 10 tot 20 per styl en slegs 10 tot 20 respondente per sosiale stratum:

"We found that from 10 to 20 instances of a given

variable were sufficient to assign a value that fits consistently into a complex matrix of stylistic variation, while at the level of three or four instances, fluctuations unrelated to the matrix was noted. Similarly, we will find that from ten to twenty individuals will give us a value for a social class which fits consistently into an overall pattern of stratification, while groups of four or five show unrelated fluctuation." (1966a:181).

"Because language does operate by means of consistent and compelling rules, it is possible to obtain this abstract pattern by studying only a few informants." (1966a:48).

Benewens die feit dat die 70 respondente van hierdie ondersoek dus voldoen aan Labov se bevinding dat tussen 10 en 20 individue se taalgebruik vir betroubare resultate nodig is, word daarop gewys dat Wolfram (1969:14) betroubare resultate verkry het met die ontleding van slegs 48 respondente se taalgebruik, en dat Trudgill (1974a:27) ewe betroubare resultate verkry het met die ontleding van 60 respondente se taalgebruik.

Die meeste van die respondente is vroulik aangesien dit tradisioneel die moeder se taak is om die akademiese sy van die kinders se opvoeding te behartig, en ook omdat die navorsingsgebied van so'n aard is dat daar nie met veiligheid na sonder gewerk kon

word nie en die navorsing dus hoofsaaklik bedags afgehandel is terwyl die meeste mans by die werk was. In die volgende hoofstuk sal daar, wanneer die stratifikasiegrafieke ontleed word, aangetoon word dat die resultate van die ondersoek nie verwring word deur die feit dat die meeste respondente vroulik is nie.

In die volgende afdeling word verduidelik hoe die onderhoude gevoer en die taalgebruiksopnames verkry is.

4.3.5 Die onderhoudsituasie

4.3.5.1 Die bekendstellingsbrief

Aan elk van die 100 ewekansig geselekteerde gesinne is 'n bekendstellingsbrief gestuur waarin verduidelik is dat 'n navorser hulle binnekort sou besoek om hulle oor sekere opvoedkundige sake te raadpleeg. (Sien addendum B). Die brief is op aanbeveling van 'n maatskaplike werker van die Departement van Gemeenskapsbou in Engels uitgestuur aangesien 'n Afrikaanse brief volgens hom agterdog en teenstand sou ontlok. Bes moontlik as gevolg van die bekendstellingsbrief het, teen alle verwagtinge in, slegs 6 persone geweier om onderhoude toe te staan.

4.3.5.2 Spontane opnames

Aan die begin van die onderhoud is na die

bekendstellingsbrief verwys en weer eens kortliks verduidelik dat sekere ouers oor opvoedkundige sake geraadpleeg word. Omdat mense gewoonlik kunsmatig korrek praat wanneer hulle weet dat hulle taalgebruik getoets en opgeneem word, is die respondente aanvanklik onder die indruk gehou dat hulle bloot besig is om opvoedkundige materiaal te help evalueer. Eers aan die einde van die onderhoud is aan hulle verduidelik dat die Institute for Educational Research bloot n front is en dat hulle taalgebruik in werklikheid vir ontleding opgeneem is. Nadat hulle anonimiteit gewaarborg is, het alle respondente toegestem dat die opnames vir taalkundige navorsing gebruik mag word. Elke kasetopname bevat tussen 40 minute en 1 uur se mondelinge taalgebruikmateriaal.

Die navorsingsprosedure is daarop ingestel om ses taalgebruikstyle te isoleer. Respondente is dus gerig om die volgende ses taalgebruikstyle te gebruik:

- (i) verduidelikende taalgebruik
- (ii) beskrywende taalgebruik
- (iii) informele taalgebruik
- (iv) leesstyl by n prosastyk
- (v) leesstyl by n woordelys
- (vi) spontane taalgebruik op versoek

4.3.5.2.1 Die verduidelikende taalgebruikstyl

Aan die begin van die onderhoud, terwyl die respondente nog op hulle hoede was teenoor die

navorser as vreemdeling, is hulle gevra om te verduidelik hoe hulle voel oor die onderwysstelsel soos wat dit tans daar uitsien.

Hulle is ook gevra om te verduidelik wat hulle in die toekoms vir hulle kinders beplan, hoe h' hoender geslag word, hoe h' koek gebak word, hoe h' knoop aangewerk word, hoe meubels gemaak word, ens.

4.3.5.2.2 Die beskrywende taalgebruikstyl

Na die verduidelikings is die respondente versoek om te beskryf wat op h' reeks prente aangaan. Dié prente is so gerangskik dat die respondente noodgedwonge maar onbewustelik die klanke wat getoets is, moes gebruik. Tipiese response was byvoorbeeld: [di dɔx'tə() 'tʃi hēil], [di læi'pɛ:() 'dʒa: di bɔk], [da:() sɛ 'tʃis ən vɔ() 'tɔls ən snæi'bun'tʃis ən əi'və fə() di sɔp]

4.3.5.2.3 Die informele taalgebruikstyl

Aangesien dit moeilik is om gedurende h' onderhoud absoluut spontane taalgebruik by die respondente te ontlok, is die onderhoudsituasie so beplan dat gesimuleerde informele taalgebruik voorkom. Die respondente is byvoorbeeld gevra om kinderrympies en die vyfmaal-tafel op te sê en in tiene tot by tweehonderd te tel aangesien dit byna onmoontlik is om h' mens se natuurlike uitspraak in hierdie ge-ritualiseerde response te onderdruk. Verder is hulle

versoek om te vertel van 'n keer toe hulle in doodsgevaar was, van 'n besoek aan die tandarts of van 'n humoristiese insident, aangesien mense gedurende sulke vertellings so emosioneel betrokke raak wanneer hulle die insidente voor die geestesoog herleef, dat dit bykans vir hulle onmoontlik is om hulle natuurlike uitspraak te onderdruk. Benewens die beplande metodes om informele taalgebruik te ontlok, was daar gedurende heelwat van die onderhoude ook geleentheid om spontane taalgebruik op te neem terwyl die respondente byvoorbeeld met 'n lastige kind raas of met vriende oor die telefoon gesels.

4.3.5.2.4 Die prosa-leesstyl

Ná die informele vertellinge is die respondente gevra om 'n prosa-leesstuk (addendum C) hardop te lees en te evalueer. Die prosa-leesstyl verskil van die gewone formele praatstyl omdat dié respondente gedurende die voorlesing op hulle hoede is terwyl hulle aandag terselfdertyd in so 'n mate deur hulle leeskonstrasie in beslag geneem is dat hulle nie hulle alledaagse uitspraak ten volle kan monitor en onderdruk nie.

4.3.5.2.5 Die lees van die woordelys

Teen die tyd dat die respondente by die woordelys (addendum D) gekom het, was dit vir hulle duidelik dat hulle taalgebruik getoets word en het van hulle gewoonlik versigtig en soms selfs hiperkor-

rek gelees. Dit was byvoorbeeld algemeen dat respondente by die woordelys die vokaal [æi] telkens ten volle en versigtig gerond het terwyl die halfronde [æi] gewoonweg in Standaard-Afrikaans gebruik word. Respondente was by die lees van die woordelys geneig tot uitsers formele en versigtige taalgebruik juis omdat hulle weet dat hulle taalgebruik teen Standaard-Afrikaans opgeweeg word.

4.3.5.2.6 Spontane taalgebruik op versoek

Nadat die respondente die woordelys hardop voorgelees het en hulle daarvan bewus was dat hulle taalgebruik getoets word, is die doel van die ondersoek aan hulle verduidelik. Sodra daar aan die respondente die versekering gegee is dat mense van alle rasse en sosiale groepe geneig is om in formele situasies versigtig en in informele situasies minder versigtig te praat en hulle dus duidelik agtergekom het dat die sogenaamde gestigmatiseerde taalvorm nie as "sleg" beskou word nie, was heelwat van hulle telkens gewillig om heel spontaan en onbevange verder te gesels. Dit is veral waar van die Arbeidersklas hoewel die ander respondente hulle ook laat oorreed het. Benewens die algemene gesprekke is hulle gevra om te verduidelik hoe hulle die woorde in die woordelys gedurende spontane gesprekke uitspreek. Hierdie spontane taalgebruik op versoek is later met die respondente se informele taalgebruik vergelyk om

vas te stel of daar 'n verwantskap tussen korrekte self-evaluering en klassestratifikasie is.

4.3.6 Die verwerking van die taalgebruiksmateriaal

Die fonologiese gegewens wat gedurende die spontane opnames verkry is, is op 'n soortgelyke metode as dié van Labov verwerk.

Die allofone is deur middel van die volgende punteskaal gekwantifiseer:

Puntetoekenning vir die onderskeie allofone

NUL

- (r)-0: die weggelate postvokaliëse [r] in die verskillende sillabe-eindposisies
- (ui)-0: die ontronde vokaal [əi]
- (j)-0: die duidelik geartikuleerde [dʒ] aan die begin van sillabes
- (k)-0: die duidelik geartikuleerde [tʃ] wat deel is van die verkleiningsmorfeem {djie}

EEN PUNT

- (r)-1: die swak geartikuleerde postvokaliëse [r] in die verskillende sillabe-eindposisies
- (ui)-1: die halfronde vokaal [œi]
- (j)-1: die swak geartikuleerde [dʒ] aan die begin van sillabes
- (k)-1: die swak geartikuleerde [tʃ] wat deel is van die verkleiningsmorfeem {djie}

TWEE PUNTE

- (r)-2: die sterk geartikuleerde postvokaliëse [r]
in die verskillende sillabe-eindposisies
- (ui)-2: die geronde vokaal [œi]
- (j)-2: [j] soos in Standaard-Afrikaans aan die
begin van sillabes
- (k)-2: [k] as deel van die verkleiningsmorfeem
soos in Standaard-Afrikaans

Nadat daar vir elke allofoon telkens 0, 1 of 2 toegeken is, na gelang van die variante wat gebruik is, is die aantal nulle, eens en twees (soos by Labov) bymekaargetel en deur die aantal kere wat variante van die foneem voorgekom het, gedeel en met 100 vermenigvuldig. So is elke respondent se taalgebruik vir alle taalgebruikstyle gekwantifiseer en daarna vergelyk met ander respondente se wat tot dieselfde sosiale stratum behoort. Dié kwantifiseringsmetode is reeds in afdeling 4.2.2.3 uiteengesit.

Dié kwantifiseringsmetode word vervolgens prakties geïllustreer aan die hand van respondent no. 126 se transkripsie op p. 24. Wanneer die gebruiksfrekwensie van (r) se allofone volgens die uiteengesette punt skaal gekwantifiseer word, lewer dit die volgende kwantifikasie op:

2020010002011021001

Uit die moontlike 19 gevalle is (r)-0 dus 10 keer gebruik, (r)-1, 5 keer en (r)-2, 4 keer. Wanneer die

aantal nulle, eens en twees bymekaar getel word, lewer dit die getal 13.

Wanneer die gebruiksfrekwensiesyfer volgens die formule $\frac{\text{allofoonvariasietotaal}}{\text{voorkomsvrekwensie}} \times \frac{100}{1}$ verwerk word, (dus $\frac{13}{19} \times \frac{100}{1}$) lewer dit die getal 68 op. Na aanleiding van dié kwantifikasie is respondent no. 126 se gebruiksfrekwensiesyfer in dié besondere styl dus 68. Die gebruiksfrekwensietabel (addendum E) bring aan die lig dat sy syfer vir sy totale respons in dié styl in der waarheid 85 is - dat sy gebruik van die gestigmatiseerde allofoon (r)-0 dus ietwat laer is as wat uit hierdie besondere gedeelte van sy spontane taalgebruik op versoek blyk.

Noudat die kwantifiseringsmetode in die praktyk geïllustreer is, word die bevindinge van die ondersoek in die volgende hoofstuk bespreek.

HOOFSTUK 5

BEVINDINGE

- 5.1 Algemene opmerkings
- 5.2 Die gebruiksfrekwensietabelle
- 5.3 Die betroubaarheid van die gebruiksfrekwensie=
berekeninge
- 5.4 Hoe die stratifikasiegrafieke getrek is
- 5.5 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die
Kaapstadse Kleurlinggemeenskap
- 5.6 Die taalteoretiese implikasies van sosiaal
gestratifiseerde taalgebruik
- 5.7 Algemene besluit

5.1 Algemene opmerkings

In die vorige hoofstuk is verduidelik hoe die navorsingsprosedure van hierdie ondersoek beplan is sodat verskeie grade van formele en informele taalgebruik verkry is van respondente wat aan die Hoë-, Middel- en Arbeidersklas behoort. Verder is verduidelik hoe die gebruiksfrekwensie van variante van (r), (ui), (j) en (k) in die verskillende style uitgewerk is sodat die taalgebruik van die respondente op kontroleerbare wyse met mekaar vergelyk kan word.

Hierdie gekwantifiseerde taalgebruikgegewens word in tabelvorm onder addendum E weergegee. Die resultate van die ondersoek, wat in hierdie hoofstuk in grafiekvorm weergegee word, is uit die genoemde

tabelle afgelei. Vervolgens word verduidelik hoe die tabelle saamgestel is en hoe die grafieke daaruit afgelei is. Daarna word die grafieke ontleed en die taalteoretiese implikasies van die ondersoek bespreek.

5.2 Die gebruiksfrekwensietabelle

Nadat die gebruiksfrekwensie van die variante van (r), (ui), (j) en (k) in al ses taalgebruikstyle vir elke respondent bereken is, is daar afsonderlike tabelle vir respondente van die Hoë-, Middel- en Arbeidersklas opgestel sodat daar maklik gekontroleer kon word of die taalgebruiksgegewens met sosiale stratifikasie verband hou. Verder is daar by elke sosiale klas tussen Christen- en Moslem-Kleurlinge onderskei sodat daar gereedelik gekontroleer kon word of taalgebruik deur die respondente se godsdienstverband beïnvloed word. Nadat die respondente se gekwantifiseerde taalgebruiksgegewens volgens sosiale klas en geloofsverband uitgesorteer is, is dit chronologies volgens ouderdom in tabelvorm opgeteken sodat daar maklik bepaal kon word of hulle taalgebruik deur ouderdomsverskille beïnvloed word. Respondente se geslag is met dieselfde doel aangeteken, maar aangesien die oorgrote meerderheid van die respondente vrouens is, kon daar nie gekontroleer word of mans en vrouens van die verskillende klasse se taalgebruik beduidend verskil nie.

Verder is daar gelet op waar elke respondent grootgeword het sodat vasgestel kon word of uitsonderlike taalgebruikspatrone verband hou met die omgewing, waar die respondent grootgeword het.

Die beroep van die vader en moeder van elke gesin, sowel as die tipe huis waarin hulle woon, word ook in die tabelle aangegee. Dit is gebruik om die akkuraatheid van die Departement van Gemeenskapsbou se hervestigingsformule te bevestig waarvolgens gesinne spesifieke tipes behuising volgens hulle sosiale status toegesê word. Hoewel die gesin se ekonomiese gesteldheid ook nuttig sou wees as aanduiding van hulle sosiale status, is bevind dat respondente in die algemeen ongeneë was om dit bekend te maak en is die meeste respondente nie daarna uitgevra nie. Daar moet egter onthou word dat besoldiging gewoonlik met beroep verband hou en dat die Departement van Gemeenskapsbou wel die respondente se ekonomiese gesteldheid sowel as hulle sosiale status in die algemeen in berekening gebring het toe daar woonplek aan hulle toegesê is. Op dié gronde word beroep en behuising as voldoende indeks van die respondent se sosiale status beskou.

Nadat die gegewens in tabelvorm opgeteken is, is die gemiddelde gebruiksfrekwensie van die klanke in elke styl bereken. Die gebruiksfrekwensie-gemiddeldes vir Christen- en Moslem-respondente is telkens afsonderlik sowel as gesamentlik bereken.

Die tabelle is dus nie bloot opgestel om die verwantskap tussen die respondente se sosiale status en hulle taalgebruik vas te stel nie, maar ook sodat die invloed wat elke respondent se geloofsverband en ouderdom op sy taalgebruik het, maklik in berekening gebring kan word. Deur hierdie maatskaplike faktore ook by die ondersoek te betrek, is dit moontlik om benewens 'n algemene beeld van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik ook vas te stel of dié verskynsel in dieselfde mate voorkom by Christene en Moslems, by jongmense en middeljariges. Slegs op dié manier kon 'n gedetailleerde beeld van taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap verkry word.

5.3 Die betroubaarheid van die gebruiksfrekwensieberekeninge

In die vorige hoofstuk is uiteengesit dat en waarom die gebruiksfrekwensie van elke allofoon in elke styl bereken word deur die aantal nulle, eens en twees wat vir die drie onderskeie allofone toegeken is, bymekaar te tel, die totaal te deel deur die aantal kere wat enige van die drie allofone gebruik is en die resultaat met honderd te maal. 'n Belangrike vraag in verband met die kwantifiseringsmetode is hoe hoog die voorkomsvrekwensie van die allofone moet wees voordat die manier van berekening 'n akkurate voorstelling van die respondent se taalgebruik gee.

Indien die voorkomingsfrekwensie van 'n bepaalde foneem se drie allofone binne 'n styl byvoorbeeld so laag is dat die gestigmatiseerde een keer en die semi-gestigmatiseerde een keer gebruik is, sou dit duidelik misleidend wees om op grond van die kwantifiseringsproses $\frac{(0+1)=1}{2} \times \frac{100}{1} = 50$ te beweer dat die gebruiksfrekwensie van daardie bepaalde allofone normaalweg 50 in daardie styl sou wees. Die vraag ontstaan dus met hoe 'n lae voorkomingsfrekwensie van allofone 'n mens verteenwoordigende gebruiksfrekwensies kan bereken, en gepaardgaande hiermee hoeveel respondente van elke klas se taalgebruik ontleed moet word om verteenwoordigend van die gemeenskap sy te wees.

In dié verband word weer eens verwys na Labov (1966a:181) se verklaring dat 'n foneem se allofone tussen 10 en 20 keer in elke styl deur tussen 10 en 20 respondente uit elke klas gebruik moes wees voor betroubare resultate verkry word.

Wat beide die aantal respondente per sosiale klas en die voorkomingsfrekwensie van die allofone betref, voldoen hierdie ondersoek aan Labov se vereistes vir so 'n ondersoek na sosiaal gestratifiseerde taalgebruik. Uit die gebruiksfrekwensietabelle van addendum E blyk dit dat die taalgebruik van 32 Arbeidersklas-respondente, 20 Middelklas-respondente en 18 Hoëklas-respondente ontleed is terwyl die kwantifiseringsproses aan die lig gebring het dat gemid-

delde voorkomsvrekwensie van (r), (ui), (j) en (k) se allofone in 'n bepaalde styl, onderskeidelik om en by 120, 60, 25 en 10 is.

Waar (j) en (k) se voorkomsvrekwensie soms laer as 10 keer in sommige style (veral gedurende informele taalgebruik) voorgekom het, is die gebruiksvrekwensiesyfer telkens op die tabelle weggelaat.

Wat die gehalte van die opnames betref, word die volgende beklemtoon: aangesien die opnames nie onder ideale omstandighede opgeneem is nie, maar in huise waar kinders soms tussendeur gepraat het en motorsteurings soms opgevang is, was dit gedurende die kwantifiseringsproses soms moeilik om te hoor presies watter bepaalde allofoon geartikuleer word. As gevolg hiervan word die berekeninge waarop die stratifikasiegrafieke gebaseer is, nie as absolutes voorgehou wat tot op die desimale punt korrek is nie. In weerwil hiervan word die grafieke tog as betroubaar ten opsigte van algemene taalgebruikstendense beskou, aangesien die genoemde probleme verdiskonteer word deur die groot korpus taalmateriaal wat in elk van die ses genoemde style ontleed is.

Labov (1966a:312) toon aan dat mans en vrouens dieselfde patroon van stylvariasie toon, hoewel die mate van stylvariasie groter by vrouens as by mans is. Wolfram (1969:215) wys daarop dat vrouens se taalgebruik nader aan Standaard-Engels is as mans

sh,- terwyl Sankoff en Cedergren (1971:61-87) bevind het dat vrouens meer tot hiperkorrekte taalgebruik geneig is as mans.

Uit die gebruiksfrekwensietabelle (addendum E) blyk dit dat daar geen manlike respondente in die Arbeidersklas is nie, 3 in die Middelklas en 3 in die Hoëklas. In die lig van Labov-hulle se bevinding dat vrouens se taalgebruik nader aan die Standaard-norm is as mans sh, en die feit dat dié ses manlike respondente in die Middel- en Hoëklas is, is dit duidelik dat hulle gebruiksfrekwensies ten uiterste sal veroorsaak dat die Middel- en Hoëklas se grafieke minder stratifikasie toon as wat wel die geval is. Aangesien dit egter juis die Middel- en Hoëklas se grafieke is wat, soos later aangetoon word, die duidelikste stratifiseer, is dit duidelik dat die teenwoordigheid van manlike respondente die hipotese nie bevoordeel nie.

5.4 Hoe die stratifikasiegrafieke getrek is

Volgens Uvarov e.a. (1973:172) is 'n grafiek "A diagram, generally plotted between axes at right angles to each other showing the relation between one variable quantity to another."

Omdat daar in hierdie ondersoek gewerk word met twee stalle verbandhoudende linguistiese veranderlikes, naamlik die gebruiksfrekwensie van allofone aan die een kant en stylvariasie aan die ander kant, kan die gekwantifiseerde gegewens die beste deur middel van grafieke opgesom word. In die grafieke wat volg, word die gebruiksfrekwensieskaal van 'n bepaalde klank se allofone op die vertikale as aangedui en die ses verskillende taalgebruikstyle met gereelde intervalle op die horisontale as. Op dié wyse kan die gebruiksfrekwensie van 'n bepaalde klank se allofone in elk van die ses style vir elke sosiale klas aangedui word. Indien die grafieke van die verskillende sosiale klasse duidelik uitmekaar uit lê, verskil hulle taalgedrag dermate van mekaar dat daar van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik gepraat kan word.

Na aanleiding van die sosiale veranderlikes, status, geloofsverband en ouderdomsverskil is gepoog om die volgende vraag deur middel van die grafieke te beantwoord:

Is die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap se taalgebruik sosiaal gestratifiseer sonder dat die faktore geloofsverband en ouderdomsverskil in berekening gebring word, of word die tekens van gestratifiseerde taalgebruik duideliker sodra Christene en Moslems,

asook jongmense en middeljariges se taalgebruik afsonderlik ontleed word?

Die antwoorde op dié vraag word in die res van die hoofstuk verskaf deur middel van die ontleding van 34 verskillende grafieke. Die grafieke word eers oorsigtelik en vergelykend ontleed. Daarna word spesifieke aspekte daarvan wat taalteoretiese implikasies het, bespreek.

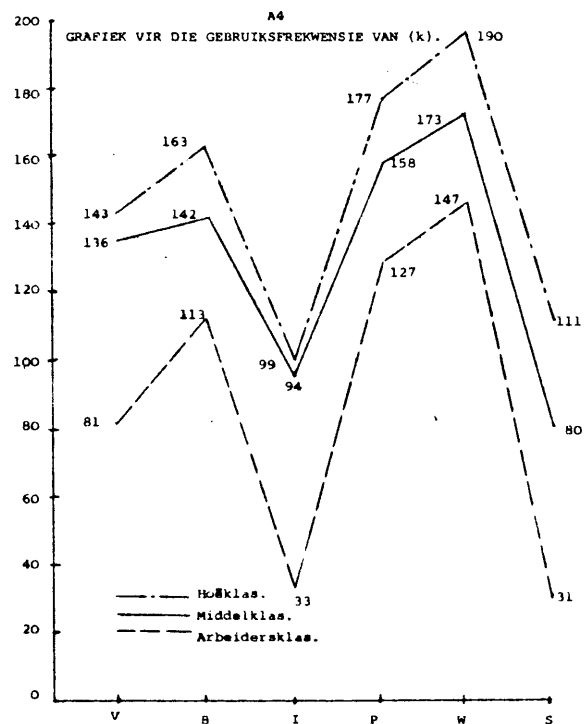
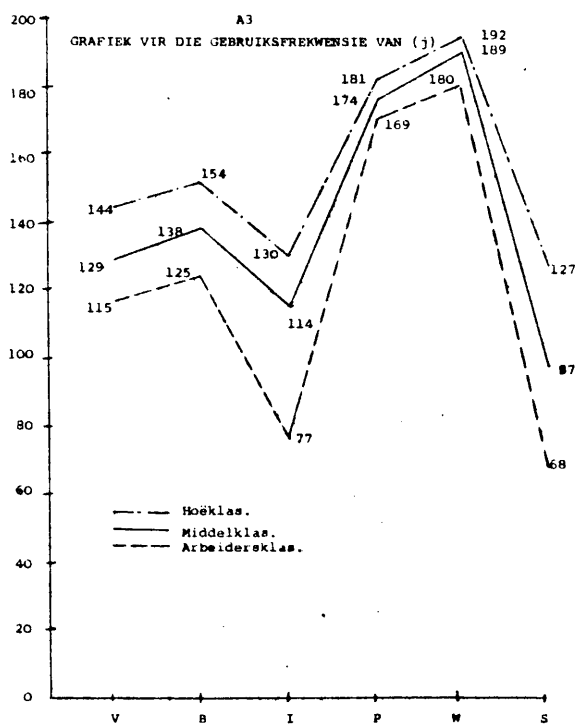
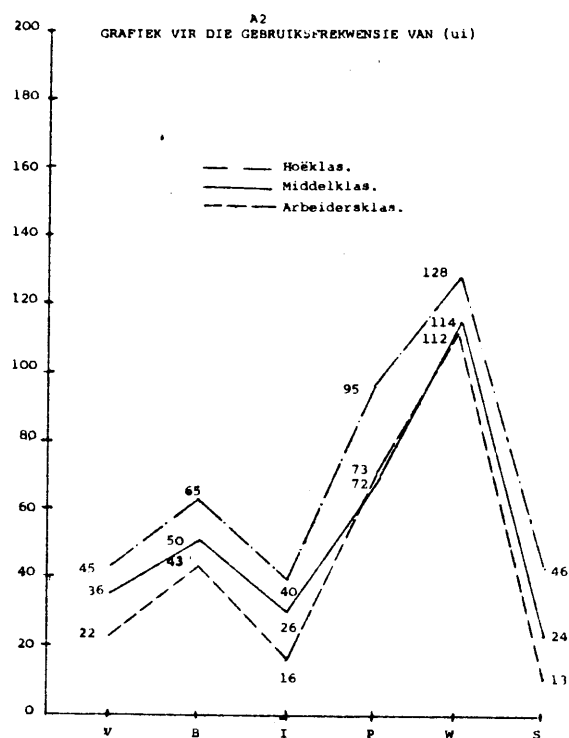
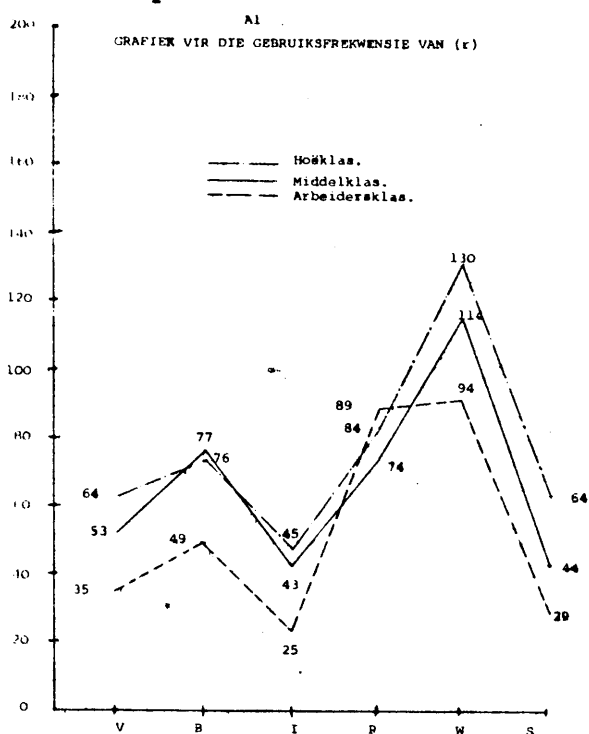
5.5 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap

5.5.1 Klassestratifikasiegrafieke sonder inagneming van die maatskaplike faktore geloofsverband en ouderdom

Op die volgende bladsy verskyn vier stelle grafieke, A 1-4, wat die klassegrafieke van Kleurlinge in die algemeen aangee vir die gebruiksfrekwensie van (r), (ui), (j) en (k). A 1 weergee die drie klasse se gebruiksfrekwensiegrafieke vir (r), A 2 dié vir (ui), A 3 dié vir (j) en A 4 dié vir (k).

Wanneer hierdie vier stelle grafieke oorsigtelik met mekaar vergelyk word, kom die volgende aan die lig:

- (i) Ses afsonderlike taalgebruikstyle is geïsoleer, aangesien elke klas van gebruiksfrekwensie beduidend van styl tot styl verskil.
- (ii) Elke foneem het 'n gestigmatiseerde sowel as 'n

hoëstatus-allofoon, aangesien die gebruiksfrekwensie telkens laag is gedurende die informele styl (I) wanneer die respondente te opgewonde is, of té betrokke by die vertelling is om versigtig te praat, en hulle buitendien nie besef hulle taalgebruik word getoets nie, terwyl die gebruiksfrekwensie daarenteen telkens hoog is gedurende die formele styl (W); waar die respondente weet hulle taalgebruik word getoets en dit vir hulle moontlik is om deur middel van oudiomonitoring die formeelheidsgraad van hulle taalgebruik te beheer.

- (iii) Die gebruiksfrekwensie van gestigmatiseerde allofone is hoër by (r) en (ui) as by (j) en (k), aangesien al drie klassegrafieke by hulle laer teen die gebruiksfrekwensieskaal lê as by (j) en (k).
- (vi) Veral (j) en (k) se klassegrafieke toon dat die Hoëklas die gestigmatiseerde allofone in elke styl minder gebruik as die Middelklas, terwyl die Middelklas die allofone weer minder gebruik as die Arbeidersklas. (j) en (k) se grafieke weerspieël dus sosiaal gestratifiseerde taalgebruik duideliker as (r) en (ui) se, aangesien die klassegrafieke by hulle duidelik los van mekaar af stratifiseer in teenstelling met (r) en (ui) waar die grafieke dig opmekaar en plek-plek verstrengel is.

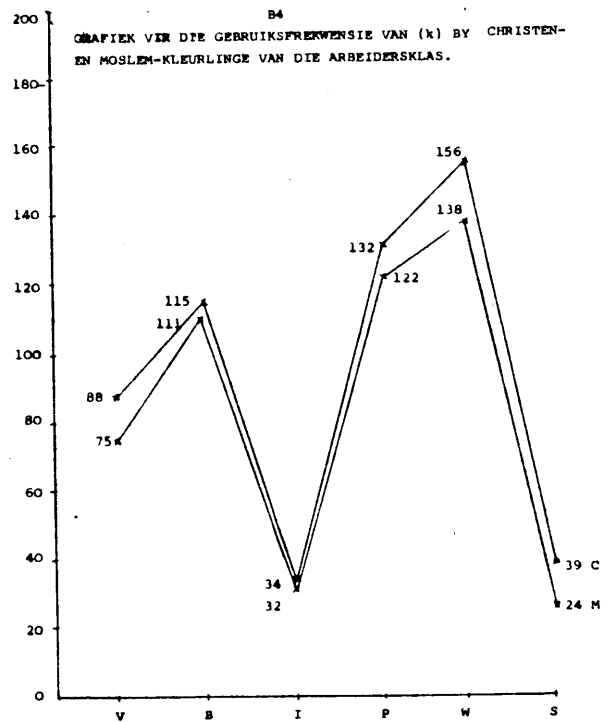
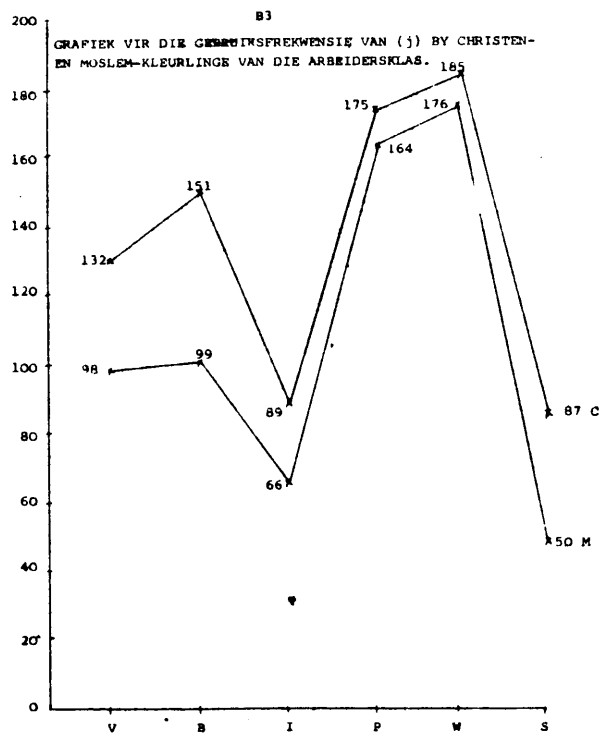
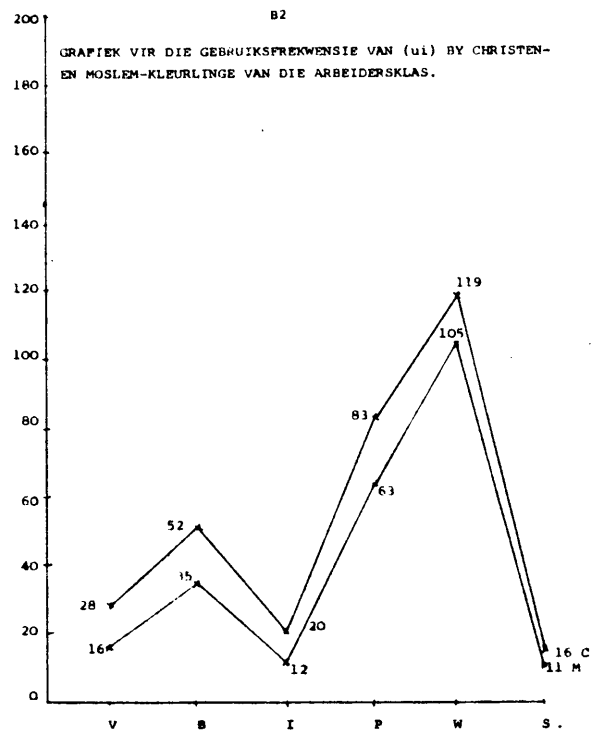
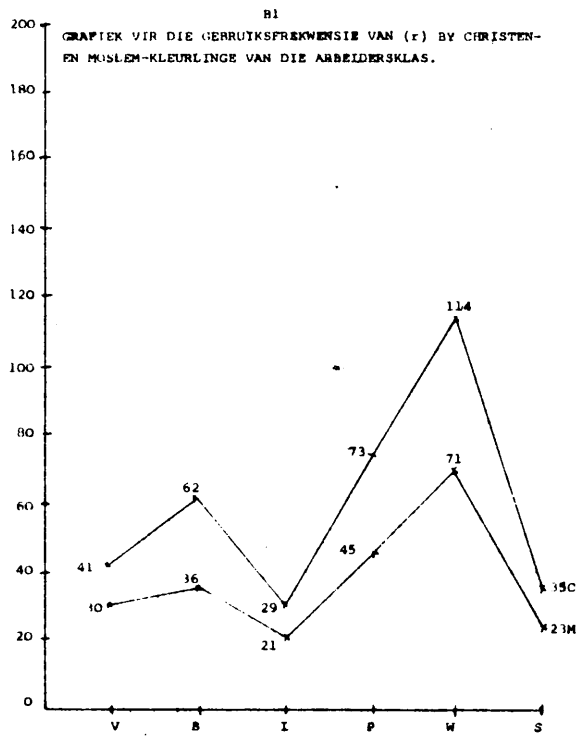
Van die vier genoemde tendense is die verskynsel dat slegs (j) en (k) se grafieke sosiaal gestra-

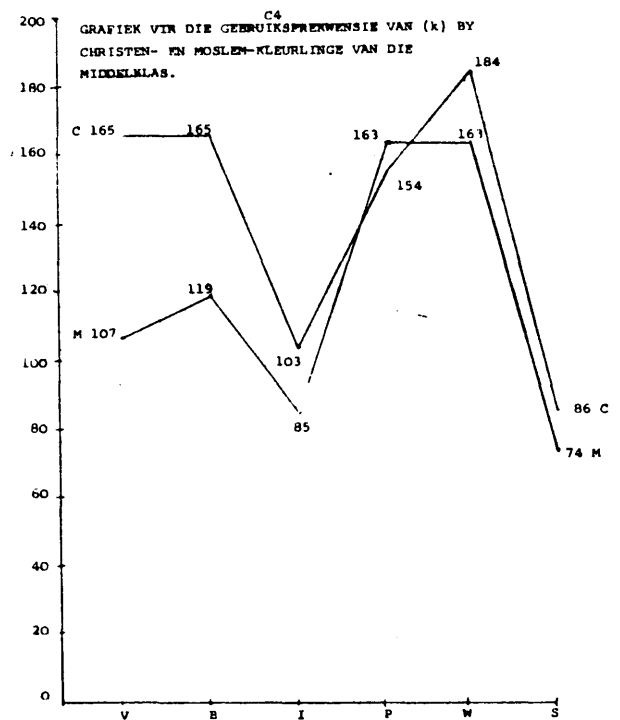
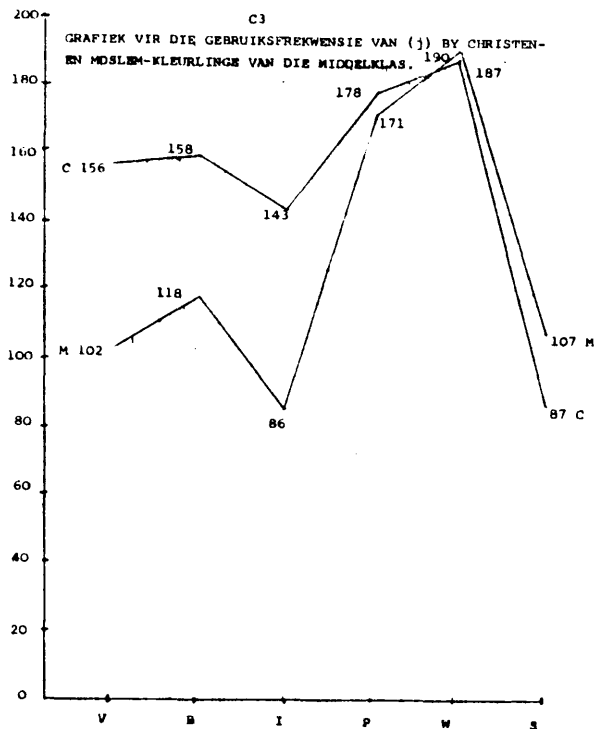
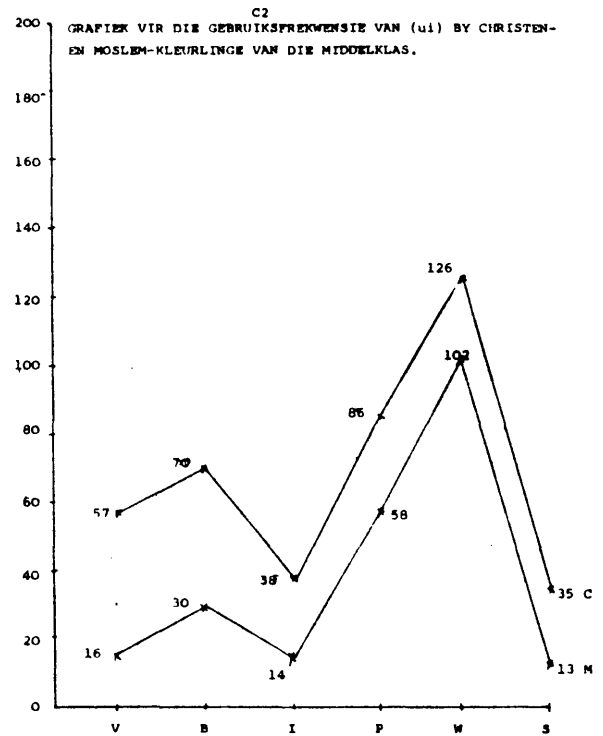
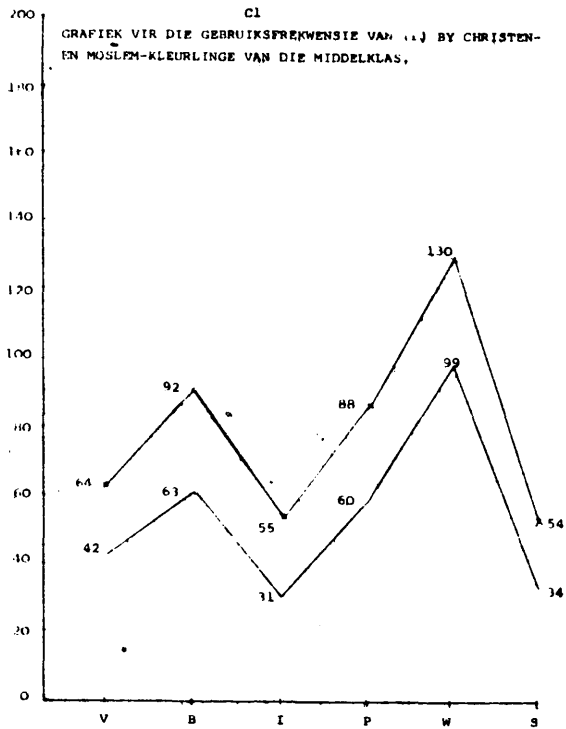
tifiseerde taalgebruik aandui die belangrikste, aangesien dit die hipotese dat daar 'n korrelasie tussen sosiale struktuur en taalstruktuur is, slegs gedeeltelik bevestig. Wanneer die invloed van ander belangrike maatskaplike determinante soos geloofsverband en ouderdom egter in berekening gebring word, word hierdie oënskynlike teenstrydigheid egter opgeklaar. Daarom word daar vervolgens gelet op die invloed wat taalgebruiksverskille tussen Christen en Moslem, en tussen jonk en middeljarig op sosiaal gestratifiseerde taalgebruik het.

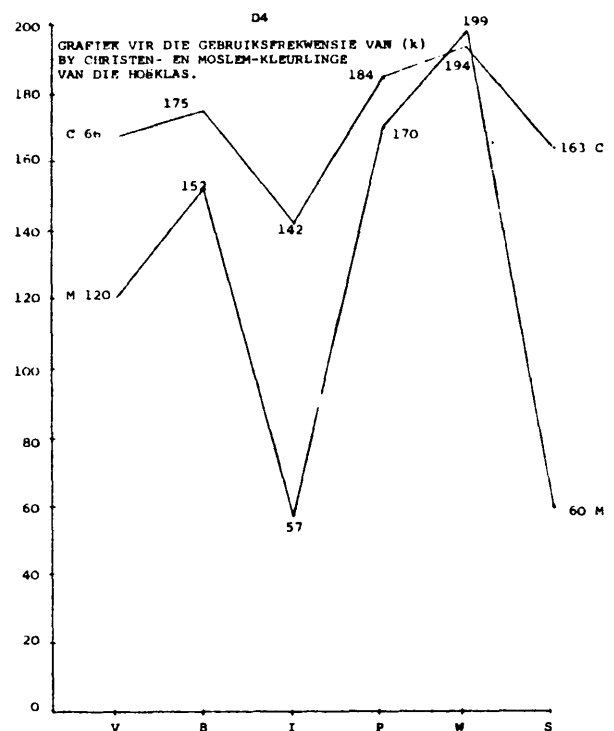
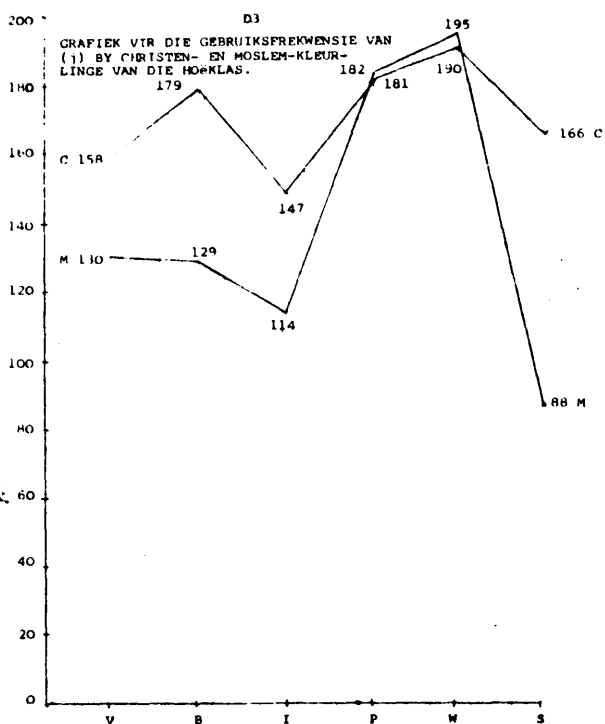
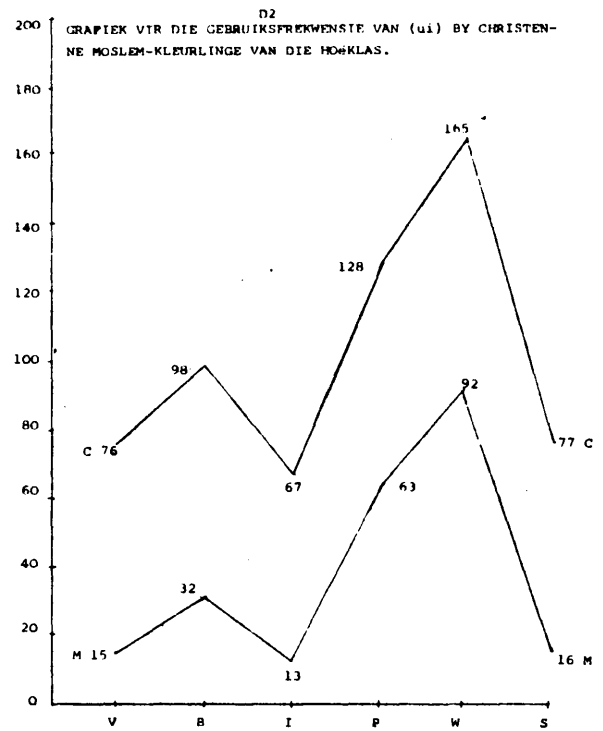
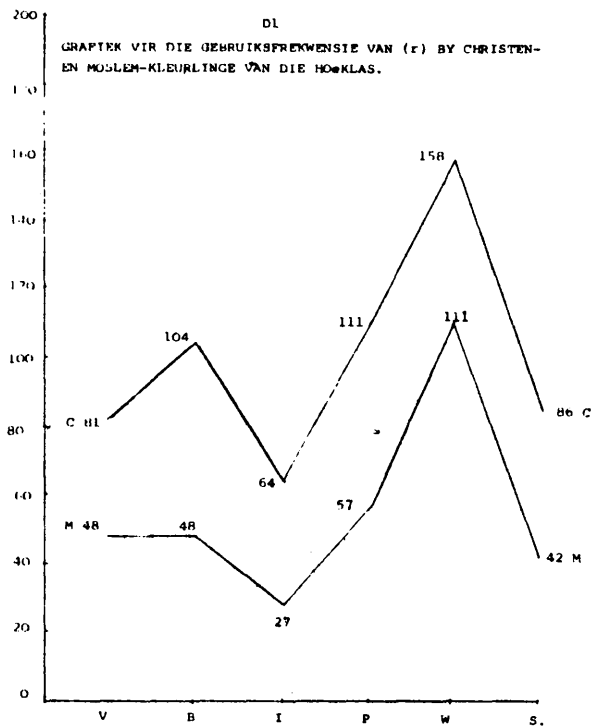
5.5.2 Taalgebruiksverskille tussen Christen- en Moslem-Kleurlinge

Die stelle grafieke B, C en D op pp. 77, 78 en 79 dui taalgebruiksverskille tussen Christene en Moslems van die Hoë-, Middel- en Arbeidersklas aan. Grafieke B 1-4 toon gebruiksfrekwensieverskille tussen Christene en Moslems van die Arbeidersklas, C 1 - 4 die verskille tussen Christene en Moslems van die Middelklas, en D 1-4 die verskille tussen Christene en Moslems van die Hoëklas.

'n Vergelyking van B 1-2 met C 1-2 en D 1-2 bring aan die lig dat Moslems van al drie klasse geneig is om die gestigmatiseerde allofone van (r) en (ui) in al die style meer te gebruik as Christene wat aan dieselfde klasse behoort en dat die gebruik=

frekwensieverskille toeneem hoe hoër die klas is.

h Vergelyking van B 3-4 met C 3-4 en D 3-4 toon dat Moslems van veral die Middel- en Hoëklas aanvanklik die gestigmatiseerde allofone van (j) en (k) veel meer as Christene gebruik terwyl hulle nog nie besef dat hulle taalgebruik getoets word nie, maar dat hulle sodra hulle dit gedurende die lees van die woordelys agterkom, omswaai en die hoë-status-allofone selfs meer as die Christene gebruik. Dié verskynsel word later onder die opskrif "Hiperkorrekte taalgebruik" bespreek.

Uit hierdie grafieke blyk dit (i) dat Moslems van al drie klasse die gestigmatiseerde allofone konsekwent meer gebruik as Christene van dieselfde klasse, solank as wat hulle nog nie daarvan bewus is dat hulle taalgebruik getoets word nie. (ii) Sodra hulle egter agterkom dat hulle taalgebruik getoets word, praat hulle net so versigtig as die Christene, en selfs versigtiger in die geval van die Middel- en Hoëklas. (iii) Verder is dit opmerklik dat die verskille tussen Christene en Moslems al hoe duideliker word, hoe hoër die klas is.

Die verskynsels is belangrik omdat hulle ten minste h gedeeltelike verklaring bied vir die feit dat (j) en (k) se grafieke by Kleurlinge in die algemeen duideliker bewys van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik gelewer het as dié van (r) en (ui). Omdat Christene en Moslems se verskille van (r) en (ui) deurgaans

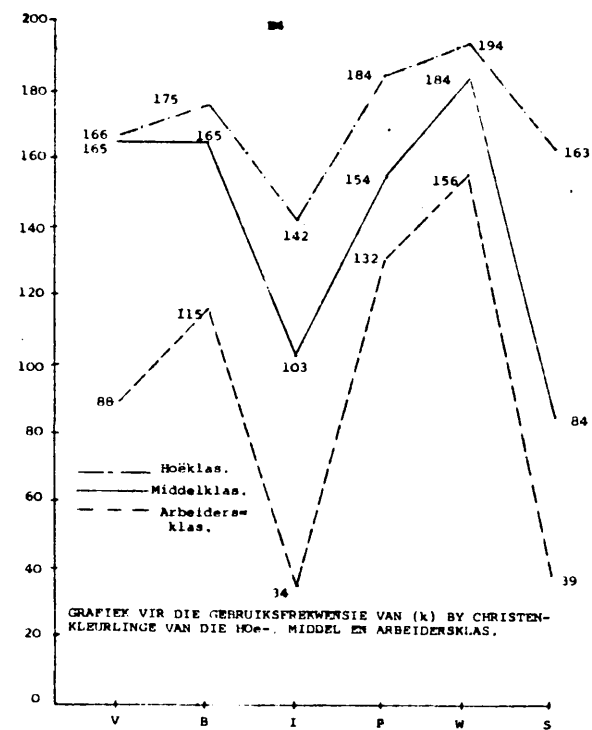
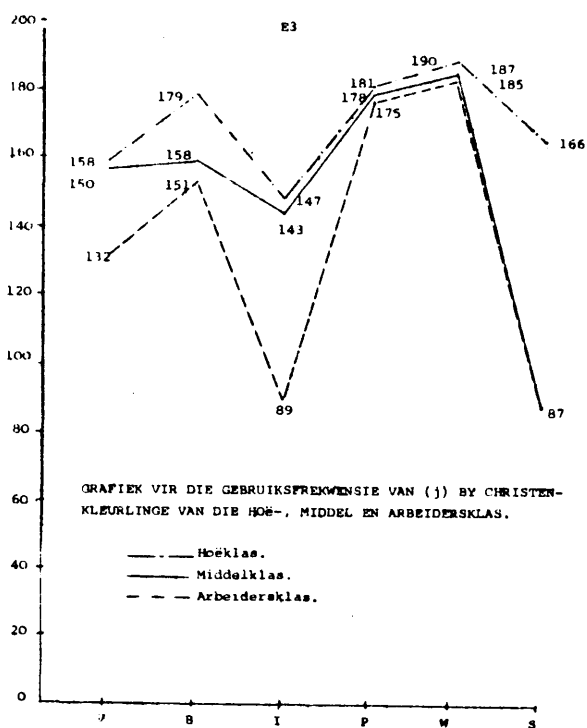
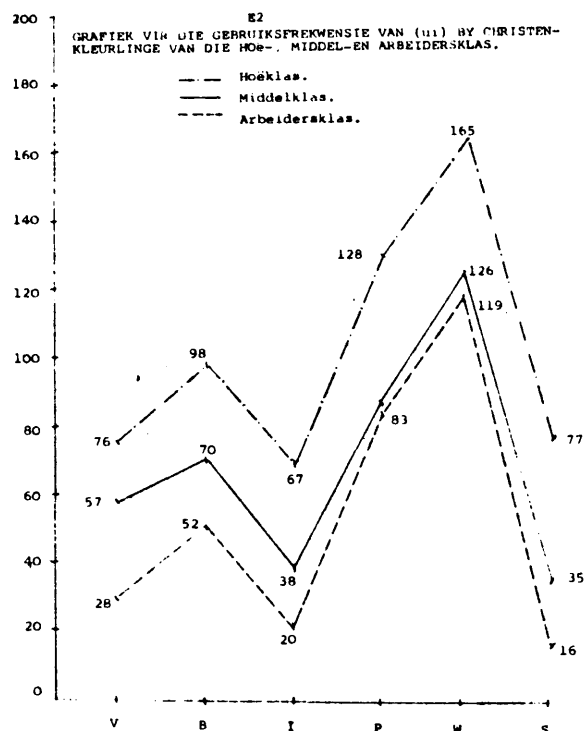
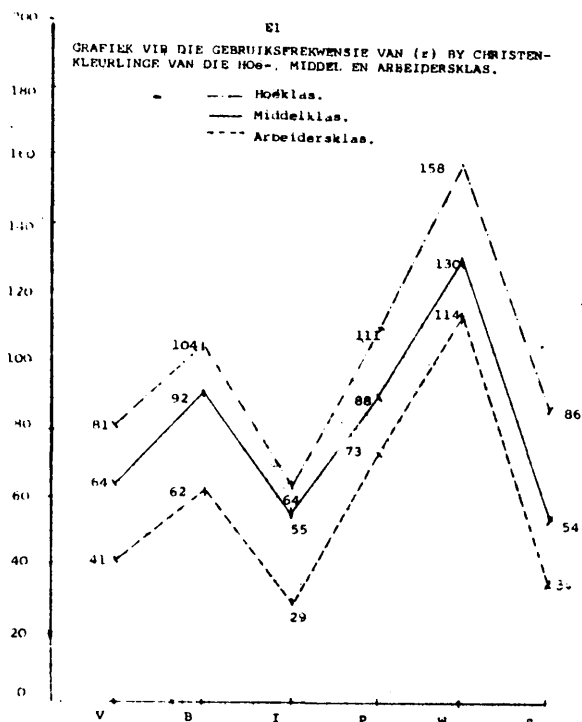
so groot is, is dit uit 'n statistiese oogpunt duidelik dat hulle mekaar dermate sal neutraliseer dat dit soos op grafieke A 1 en 2 sal voorkom of hulle taalgebruik nie duidelik sosiaal gestratifiseer is nie. By (j) en (k) waar Christene en Moslems se taalgebruik veral in die formele style min verskil, is die neutraliseerproses egter so gering dat A 3 en 4 se grafieke daarenteen wel sosiaal gestratifiseerde taalgebruik duidelik aandui.

Dit word egter beklemtoon dat hierdie gebruiksfrekwensieverskille tussen Christene en Moslems slegs gedeeltelik verantwoordelik is vir die feit dat slegs (j) en (k) se klassegrafieke sosiaal gestratifiseerde taalgebruik vir Kleurlinge in die algemeen aandui - later word aangedui dat ander maatskaplike faktore soos ouderdomsverskille ook tot dié verskynsel bydra.

Noudat daar vasgestel is dat daar beduidende taalgebruiksverskille tussen Christene en Moslems is wat die algemene beeld van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik beïnvloed, moet aangedui word in watter mate dié verskynsel onder Christene en Moslems as afsonderlike maatskaplike groepe voorkom.

5.5.3 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by Christen-Kleurlinge

Grafieke E 1-4 op p. 82 toon duidelik aan dat Christen-Kleurlinge van al drie klasse se taalgebruik sosiaal gestratifiseer is.

E 1 toon eweredige gebruiksfrekwensieverskille van (r) by Christen-Kleurlinge van al drie klasse, terwyl E 2 aantoon dat die Middel- en Arbeidersklas-Christene se gebruiksfrekwensie van (ui) effens meer met mekaar ooreenkom as dié van die Hoëklas.

E 3 handel oor Hoëklas-Christene. Dit toon dat hulle grootliks daarin slaag om (j) se gestigmatiseerde allofoon [dʒ] te vermy en dit met die hoëstatus-allofoon [j] te vervang. Die Arbeidersklas-Christene gebruik [dʒ] veral gedurende informele taalgebruik (style I en S), maar hulle slaan in die formele style (P en W) oor en gebruik [j] amper net so veel soos die Hoëkla.. E 3 toon ook dat die Middelklas-Christene in al die style goed daarin slaag om die gestigmatiseerde allofoon [dʒ] te vermy behalwe toe hulle aan die einde van die onderhoud gevra is om soos gewoonlik te praat. Daar is hulle gebruiksfrekwensie van die gestigmatiseerde allofoon net so hoog soos dié van die Arbeidersklas.

Die verskynsel dat die Middel- en Hoëklas-Christene die hoëstatus-allofoon [j] oorwegend in styl (I) gebruik terwyl die Arbeidersklas [dʒ] oorwegend gebruik, en dat die Middelklas-Christene dit ewe veel as die Arbeidersklas in styl (S) gebruik, kan op verskeie maniere vertolk word. Dit kan in die eerste plek aandui dat respondente van die Mid-

del- en Hoëklas die gestigmatiseerde allofone gedurende die informele styl makliker kan onderdruk as dié van die Arbeidersklas. Indien hierdie vertolking korrek is, sou dit in die tweede plek aandui dat die Middelklas in styl (S) gewillig is om aan te dui hoe hoog hulle gebruiksfrekwensie van [d3] normaalweg is, terwyl die Hoëklas onwillig is om dit te erken.

Om dié probleem op te los is daar toe 'n reeks heimlike opnames van die Hoë- en Middelklas-Christene se taalgebruik gemaak. Aangesien die gekwantifiseerde gegewens van die heimlike kontrole opnames, egter aandui dat sowel Hoë- as Middelklas-Christene inder waarheid in die alledaagse lewe 'n besondere hoë gebruiksfrekwensie van die hoëstatus-allofoon het, is dit dus duidelik dat Middelklas-Christene meen hulle gebruik die gestigmatiseerde allofoon [d3] meer as wat werklik die geval is. Laasgenoemde verklaring word bevestig deur die feit dat dit juis Middelklas-Christene is wat dikwels aan die einde van die onderhoud, net voor die spontane taalgebruik op versoek (styl S) opgeneem is, die verligste gelyk het toe daar aan hulle gesê is dat uitspraakvorme soos [d3] nie verkeerd is nie en dat mense van alle bevolkingsgroepe regoor die land geneig is om minder versigtig te praat as hulle sommer net lekker sit en gesels.

h Ontleding van E 3 se grafieke toon dus aan dat Christen-Kleurlinge van al drie klasse poog om die hoëstatus-allofoon (j) te gebruik, dat die Mid-del- en veral die Hoëklas daarin slaag, maar dat dié van die Arbeidersklas dit moeilik vind om die gestigmatiseerde allofoon [dʒ] in die informele styl te onderdruk en dat Middelklas-Christene so fyng gevoelig is oor hulle gebruik daarvan dat hulle, wanneer hulle daaroor gerusgestel word, geneig is om te meen hulle gebruik dit veel meer as wat werklik die geval is.

E 4 se klassegrafieke toon besonder duidelike tekens van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik van (k) se allofone en weerspieël duidelik dat die Hoëklas geneig is om die hoëstatus-allofoon [k] in al die style te gebruik terwyl die Arbeidersklas veral in die informele style h baie hoë gebruiksfrekwensie van die gestigmatiseerde allofoon [tʃ] openbaar.

In die algemeen kan dus van die stelle grafieke E 1-4 gesê word (i) dat hulle vir al vier foneme sosiaal gestratifiseerde taalgebruik baie duidelik onder Christen-Kleurlinge aandui. (ii) Verder is dit opmerklik dat Hoëklas-Christene in die algemeen beter daarin slaag om (j) en (k) se gestigmatiseerde allofone gedurende die alledaagse taalgebruik te vermy as dié van (r) en (ui), (iii) dat Middelklas-Christene geneig is om hulle alledaagse gebruiksfrekwensie van (j)

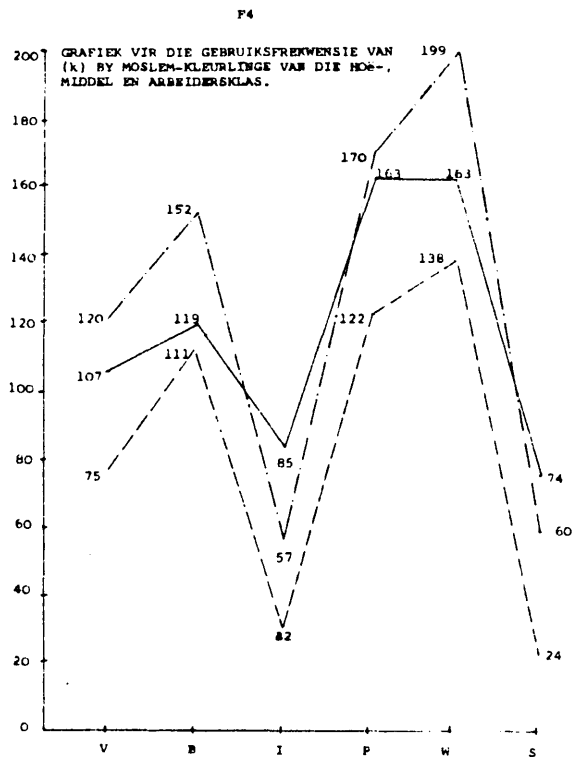
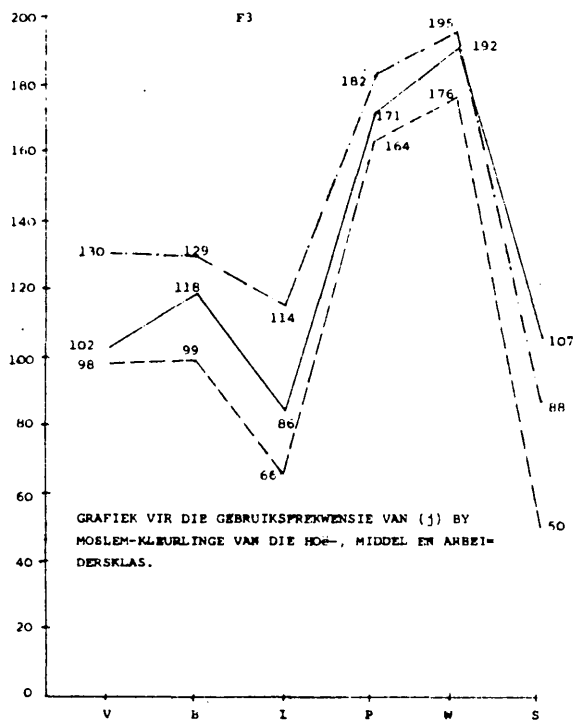
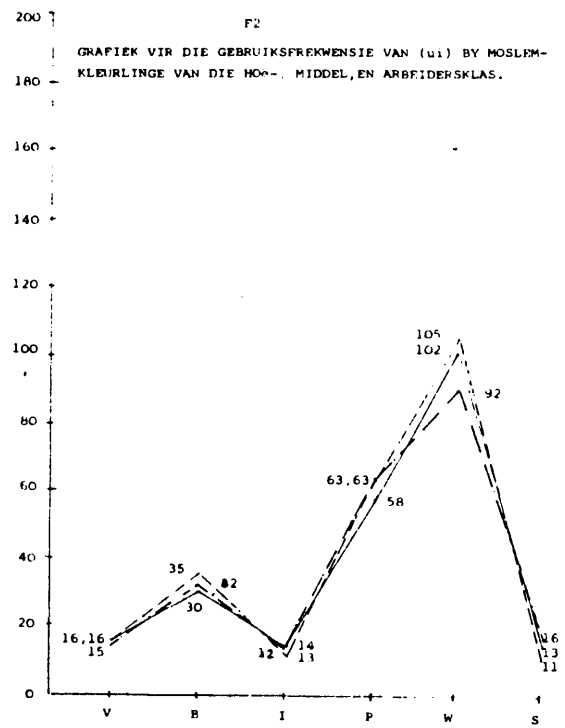
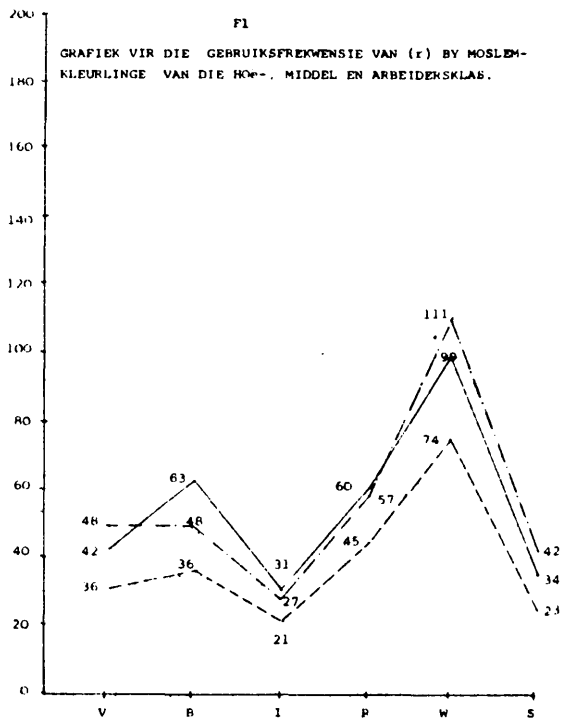
se gestigmatiseerde allofone te oorskat en (iv) dat die Arbeidersklas die gestigmatiseerde allofoniese baie meer gedurende informele spraak gebruik as wanneer hulle versigtig praat.

In die volgende afdeling word nagegaan of daar by Moslem-Kleurlinge net sulke duidelike tekens van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik is as by Christen-Kleurlinge.

5.5.4 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by Moslem-Kleurlinge

In Vergelyking van grafieke F 1-4 op p. 87 toon duidelik dat Moslems se gebruik van (r) min tekens van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik vertoon, omdat die klassegrafieke so dig bymekaar is, terwyl daar by (ui) geen sprake van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik is nie, omdat die klassegrafieke ineengestrengel is.

Hoewel daar dus by Moslem-Kleurlinge se gebruiksfrekwensie van (r) en (ui) se allofone weinig sprake van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik is, wys grafieke F 3 en 4 egter duidelik dat (j) en (k) se gebruik gestratifiseer is. Die afleiding wat hieruit gemaak word, is dat daar by die Moslems moontlik nie soveel stigma verbonde is aan (r)-lose uitspraak en vokaalont ronding as aan die gebruik van [dʒ] en [tʃ] nie. Hoewel die afleiding na aan-

leiding van respondente se persoonlike reaksies en kommentaar korrek kan wees, sal dié saak verder ondersoek moet word voor dit as empiriese feit aanvaar kan word.

Die Vergelyking van Christen- en Moslem-Kleurlinge se gebruiksfrekwensiegrafieke (E 1-4 met F 1-4) toon dus duidelik dat Christen-Kleurlinge se gebruik van al vier foneme sosiaal gestratifiseerde taalgebruik aandui, terwyl Moslem-Kleurlinge se taalgebruik dit net by (j) en (k) doen.

Om op te som: Die Ontleding van grafieke A 1-4 op p. 74 het aan die lig gebring (i) dat Kleurlinge in die algemeen met die gebruik van (r) en (ui) nie sosiaal gestratifiseerde taalgebruik duidelik aandui nie, terwyl (j) en (k) se grafieke dit wel doen. (ii) Daarna is aangetoon dat in al drie sosiale klasse beduidende taalgebruiksverskille tussen Christen- en Moslem-Kleurlinge is (B, C en D 1-4 op pp. 77-79), (iii) dat Christen-Kleurlinge se gebruik van (r), (ui), (j) en (k) se allofone gestratifiseer is (E 1-4 op p. 82) (iv) terwyl Moslems se (F 1-4 op p. 87) soos Kleurlinge in die algemeen se (A 1-4 op p. 74) net by (j) en (k) gestratifiseer is.

Uit hierdie vergelyking blyk dit duidelik dat die beeld van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik al hoe duideliker word namate kardinale maatskaplike faktore soos byvoorbeeld geloofsverband in bereke-

ning gebring word.

’n Belangriker gevolgtrekking is egter dat hier die duidelike afsonderlike beelde van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik wat daar by Christene en Moslems aangedui is, op sigself al ’n bevestiging van hierdie ondersoek se werkskapotese is dat sosiale struktuurvariasie korreleer met taalstruktuurvariasie in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap. Dit is naamlik uit die ontleding van die grafieke tot dusver duidelik dat daar beduidende taalgebruiksverskille tussen Christene en Moslems as afsonderlike geloofsgroepe is, en ook tussen Christene sowel as Moslems wat aan verskillende sosiale strata behoort. Die korrelasie is dus daarin geleë dat die aard van enige lid van die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap se taalgebruik beïnvloed word deur die maatskaplike faktore geloofsverband en sosiale status.

Aangesien dit uit die voorafgaande twee afdelings duidelik is dat die beeld van gestratifiseerde taalgebruik duideliker word hoe meer sosiale veranderlikes gelyktydig in berekening gebring word, word hier nie grafieke aangebied wat stratifikasie slegs op grond van ouderdomsverskil aandui nie. Die grafieke van die volgende afdeling toon aan in watter mate die grafieke gestratifiseer is wanneer twee sosiale veranderlikes, naamlik geloofsverband en ouderdomsverskil gelyktydig in berekening gebring word.

5.5.5 Taalgebruiksverskille tussen jong en middeljarige Christene en jong en middeljarige Moslems

In die vorige afdelings is aangetoon dat (j) en (k) se grafieke gestratifiseerde taalgebruik by alle sektore van die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap aandui, terwyl (r) en (ui) gestratifiseerde taalgebruik slegs by Christen-Kleurlinge aandui. Aangesien (r) en (ui) dus minder tekens van gestratifiseerde taalgebruik toon as (j) en (k), kan met veiligheid veronderstel word dat in alle gevalle waar hulle sosiaal gestratifiseerde taalgebruik duidelik aandui, (j) en (k) dit nog duideliker sal toon. Daarom word vervolgens net gebruiksfrekwensiegrafieke van (r) weergegee as aanduiding van die invloed wat ouderdomsverskille op sosiaal gestratifiseerde taalgebruik het.

Grafieke G 1-3 op p. 92 toon gebruiksfrekwensieverskille van (r) tussen jong en middeljarige Christen Kleurlinge van die Hoë-, Middel-, en Arbeidersklas.

Grafiek G 1 toon aan dat jong Christene van die Hoëklas se gebruiksfrekwensie van die hoëstatus-allofoon slegs aanvanklik beduidend hoër as middeljarige sh is terwyl die respondente nog nie besef hulle taalgebruik word getoets nie.

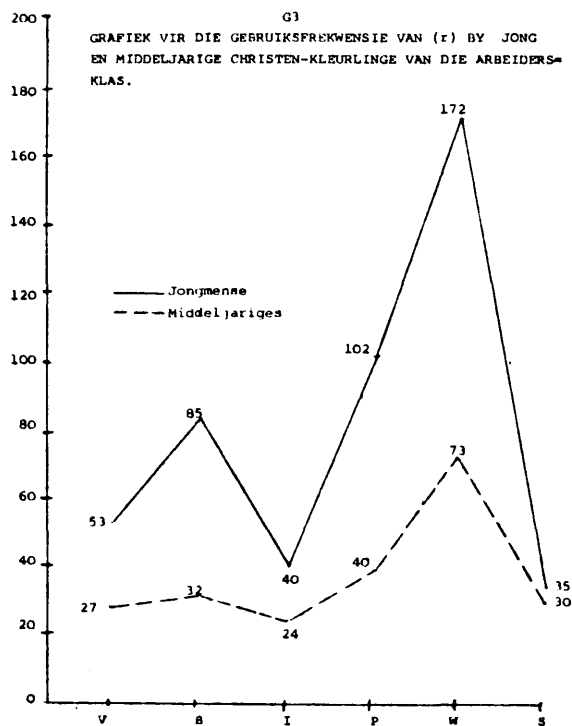
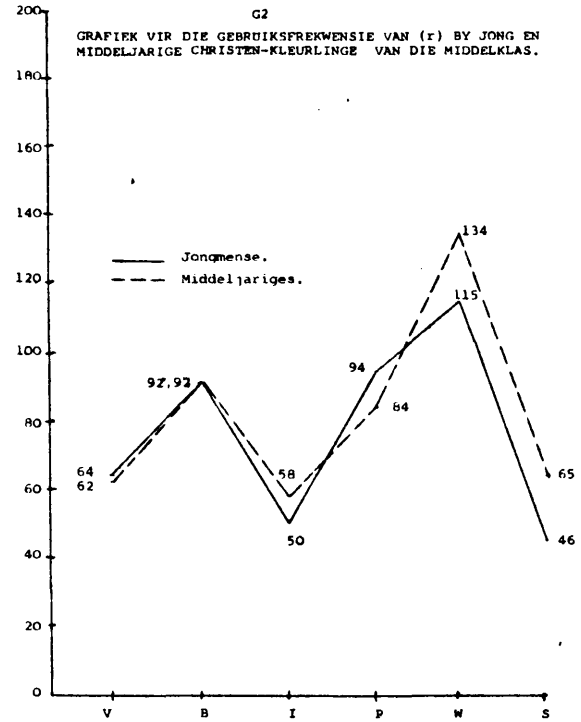
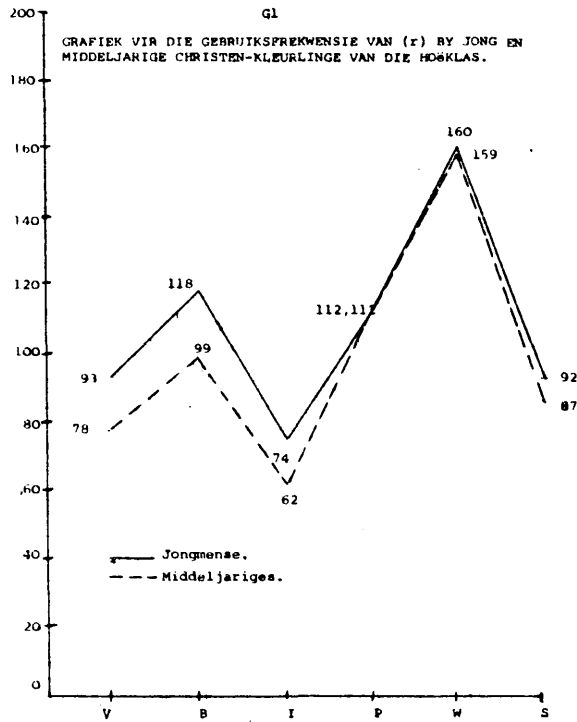
Grafiek G 2 toon aan dat daar by Christene van die Middelklas aanvanklik geen taalgebruiksverskille

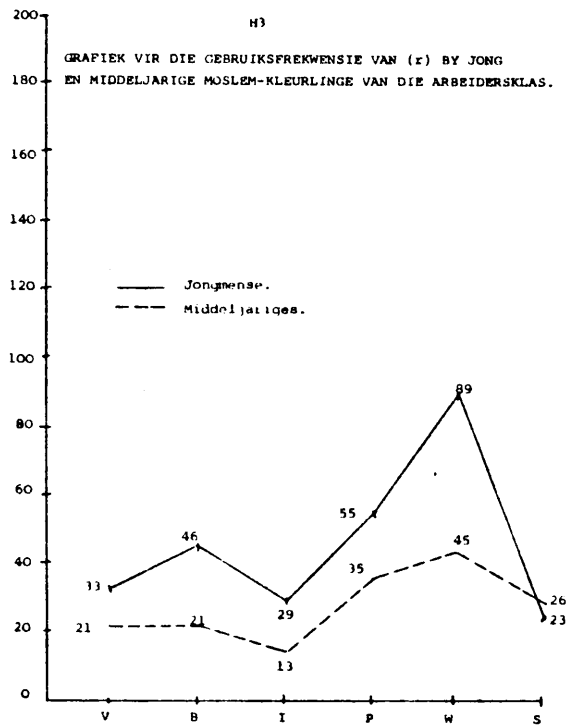
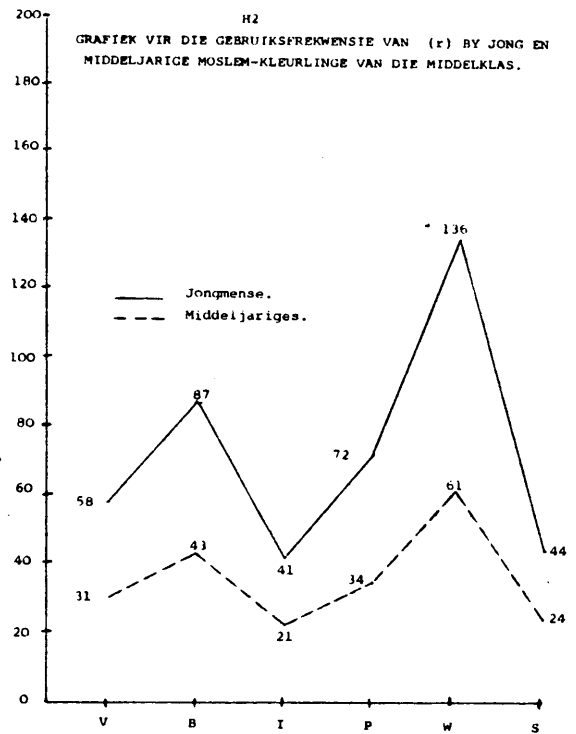
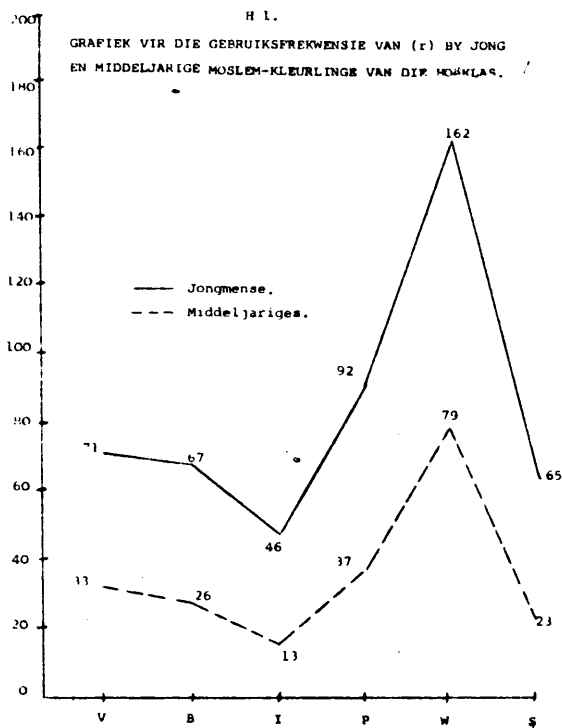
is nie, totdat die Middeljariges in die formele styl (W) besef dat hulle taalgebruik getoets word. Dan gebruik hulle die hoëstatus-allofoon eensklaps aansienlik meer as die jongmense. Hierdie verskynsel word later onder die opskrif "Hiperkorrekte taalgebruik", bespreek.

Grafiek G 3 toon dat jong Christene van die Arbeidersklas se gebruiksfrekwensie van die hoëstatus allofoon van (r) in alle style, maar veral in styl (W) beduidend hoër is as dié van middeljarige Christene.

Wanneer G 1-3 met mekaar vergelyk word, is dit opmerklik dat die gebruiksfrekwensieverskille tussen jongmense en middeljariges toeneem hoe laer die sosiale klas is.

Wanneer grafieke H 1-3 op p. 93 met mekaar en met G 1-3 op p. 92 vergelyk word, blyk dit dat die teenoorgestelde waar is by gebruiksfrekwensieverskille tussen Moslem-jongmense en -middeljariges. Waar die gebruiksfrekwensieverskille tussen jong en middeljarige Christene naamlik toeneem hoe laer die klas is, neem dit tussen Moslem-jongmense en -middeljariges toe hoe hoër die klas is. Die afleiding wat hieruit gemaak word, is dat Christen-jongmense van die Arbeidersklas in 'n groter mate as middeljariges daarin slaag om Standaard-Afrikaanse hoëstatus-allofoon te gebruik terwyl dit by Moslem-

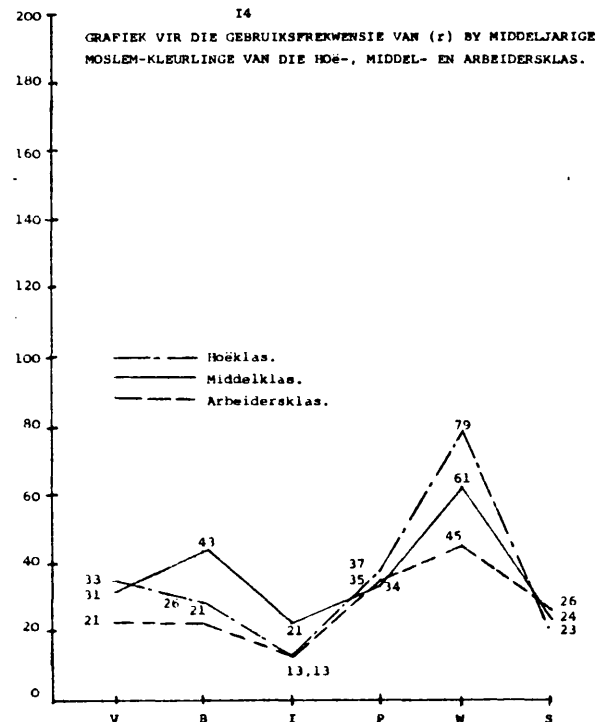
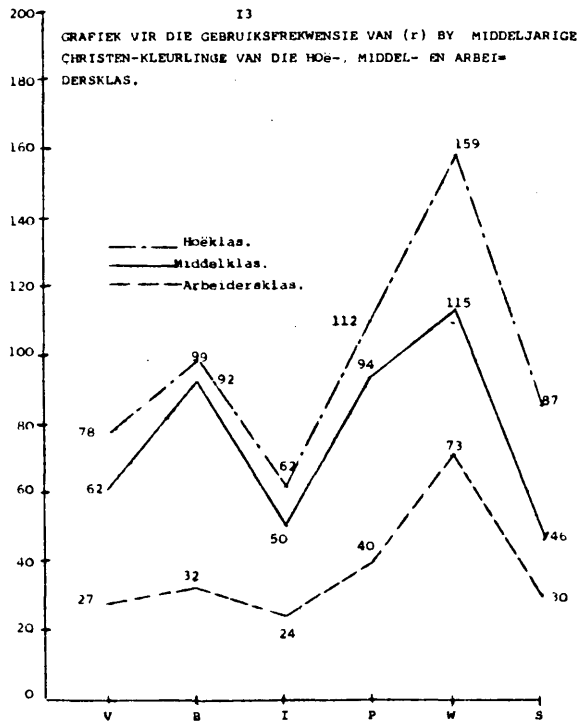
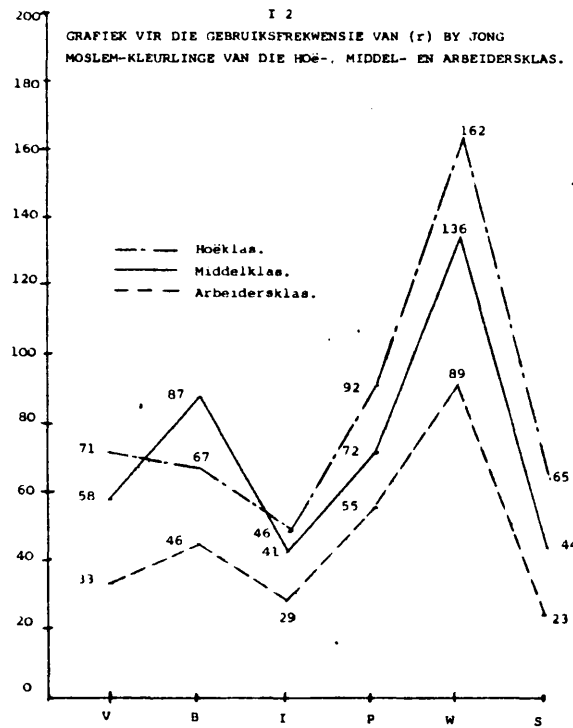
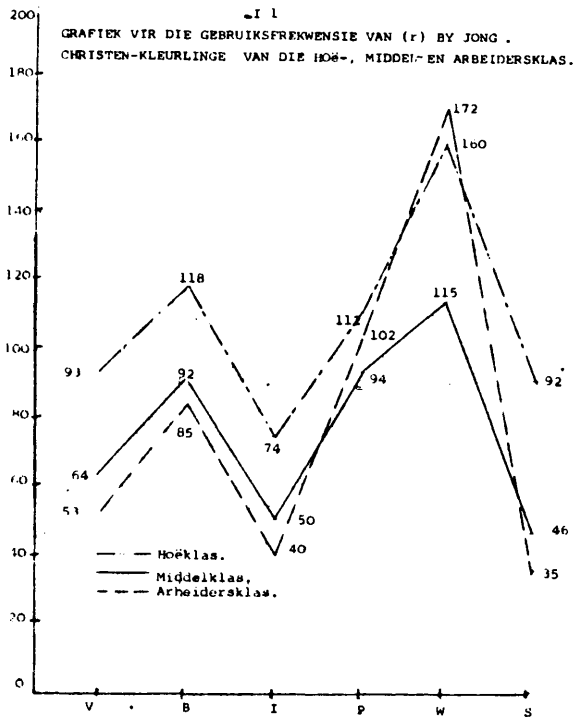

jongmense veral dié van die Middel- en Hoëklas is wat beter as middeljariges van dieselfde klasse daarin slaag om die hoëstatus-allofoon te gebruik. Hierdie taalgebruiksverskille tussen jongmense en middeljariges word later bespreek onder die opskrif "Taalgebruiksverskille tussen jongmense en middeljariges as aanduiding van taalevolusie."

5.5.6 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by jong Christene, jong Moslems, middeljarige Christene en middeljarige Moslems

In die voorgaande afdelings is aangedui dat geloofsverband en ouderdom twee belangrike maatskaplike faktore is wat in berekening gebring moet word om 'n akkurate beeld van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap te kry. Hoe 'n dinamiese linguistiese proses sosiaal gestratifiseerde taalgebruik werklik is, blyk uit grafieke I 1-4 op p. 95 waar daar duidelik gesien kan word dat die taalgebruik van jong Christene, jong Moslems, middeljarige Christene en in 'n mate ook middeljarige Moslems, as afsonderlike maatskaplike groepe sosiaal gestratifiseer is.

Grafiek I 1 toon aan dat daar sterk tekens van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik by jong Christene van die hoë-, Middel- en Arbeidersklas is en

dat jong respondente van die Arbeidersklas gedurende die formele styl (w) die hoëstatus-allofoon van (r) selfs meer as dié van die Hoëklas gebruik sodra hulle agterkom dat hulle taalgebruik getoets word - weer eens 'n aanduiding van hiperkorrekte taalgebruik.

Grafiek I 2 toon dat jong Moslems van die Middelklas geneig is om in die beskrywende styl formeler as dié van die Hoëklas op te tree en verder dat jong Moslems van die drie sosiale klasse se taalgebruik duidelik gestratifiseer is.

Grafiek I 3 en 4 toon dat middeljarige Christene sowel as Moslems se taalgebruik gestratifiseer is, hoewel die verskille tussen Christene van die verskillende klasse baie groter is as tussen die Moslems.

'n Oorsigtelike ontleding van die voorgaande 34 gebruiksfrekwensiegrafieke het dus duidelik aan die lig gebring dat daar beduidende gebruiksfrekwensieverskille ten opsigte van (r), (ui), (j) en (k) se maatskaplike allofone tussen Christen- en Moslem-Kleurlinge en tussen jongmense en middeljariges is, en dat sosiaal gestratifiseerde taalgebruik so 'n uitgebreide linguistiese proses is, dat dit by jong en middeljarige Christene en Moslems as afsonderlike maatskaplike groepe voorkom. Hierdie bevindinge bevestig die geldigheid van die werkshipotese dat daar 'n korrelasie tussen sosiale struktuur en taalstruktuur is.

tuur in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap is.

Die verskynsel dat Christene van al drie klasse se gebruik van hoëstatus allofone hoër is as Moslems se (A-D 1-4) en die beeld van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik gevolglik duideliker is sodra afsonderlike grafieke vir Christene en Moslems van die drie klasse getrek word (E, F 1-4), toon dat geloofsverband hoër as status op die hiërargie van sosiale veranderlikes staan wat taalgebruik determineer.

Daar is verskeie redes waarom status hoër op die hiërargie van sosiale veranderlikes staan as ouderdomsverskil:

- (i) Gebruiksfrekwensieverskille tussen jong en middeljarige Christene neem toe hoe laer die klas is (G 1-3).
- (ii) Gebruiksfrekwensieverskille tussen jong en middeljarige Moslems neem toe hoe hoër die klas is (H 1-3).
- (iii) Jongmense en middeljariges van albei geloofsgroepe se taalgebruik is afsonderlik sosiaal gestratifiseer.

Uit die voorafgaande bespreking blyk dit dus duidelik dat die sosiale veranderlikes wat taalgebruik determineer, soos volg hiërargies georden is:

1.	geloofsverband
2.	status
3.	ouderdom

Figuur 4: Hiërargiese ordening van sosiale faktore wat gestratifiseerde taalgebruik determineer.

Hierdie hiërargiese ordening van geloofsverband, status en ouderdom moet egter nie as drie opponeerende sosiale veranderlikes gesien word nie. Al drie tree gesamentlik op om die spesifieke aard van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap te determineer.

Noudat die hipotese geldig bewys is, kan daar deur middel van verwysings na spesifieke aspekte van die grafieke gekyk word na die taalteoretiese implikasies wat sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap het.

5.6 Die taalteoretiese implikasies van sosiaal gestratifiseerde taalgebruik in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap

In hierdie afdeling word die bevindinge van hierdie ondersoek binne die raamwerk van die algemene taalteorie geformuleer en bespreek.

5.6.1 Taalreëls vir die korrelasie tussen sosiale
struktuurvariasie en taalstruktuurvariasie
in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap

Die duidelikste bewys vir die geldigheid van enige hipotese is dat daar algemene, omvattende reëls geformuleer kan word wat aandui onder watter omstandighede die hipotese geld. In hierdie afdeling word ses algemene taalreëls geformuleer wat aandui onder watter omstandighede daar gebruiksfrekwensieverskille van die vier getoetste foneme se allofone is.

5.6.1.2 Die taalreëls

h Algemene reël vir die gebruiksfrekwensie van die vier getoetste foneme se allofone is dat die gestigmatiseerde allofoon toenemend deur die semi-gestigmatiseerde en hoëstatus-allofone vervang word hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale status (klas) is. Hierdie algemene reël word vervolgens meer spesifiek vir elk van die vier getoetste foneme geformuleer.

- (i) Die semi-gestigmatiseerde swak geartikuleerde /r/ en die hoëstatus duidelik geartikuleerde /r/ word toenemend aan die einde van 'n sillabe en voor een of meer konsonante aan die einde van 'n sillabe ingevoeg om gestigmatiseerde /r/-lose uitspraak te vermy hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respon-

dent se sosiale klas is.

(ii) Die gestigmatiseerde ontronde vokaal /əi/ word toenemend deur die semi-gestigmatiseerde halfronde vokaal /æi/ en die hoëstatus geronde vokaal /œi/ vervang hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale klas is.

(iii) Die gestigmatiseerde duidelik geartikuleerde /dʒ/ aan die begin van 'n sillabe word toenemend deur die semi-gestigmatiseerde swak geartikuleerde /dʒ/ en die hoëstatus-/j/ vervang hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale klas is.

(iv) Die gestigmatiseerde duidelik geartikuleerde /tʃ/ van die verkleiningsmorfeem word toenemend deur die semi-gestigmatiseerde swak geartikuleerde /tʃ/ en die hoëstatus-/k/ vervang hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale klas is.

Op dieselfde manier kan algemene reëls geformuleer word wat aantoon dat Christene se gebruiksfrekwensie van die hoëstatus-allofone hoër is as die van Moslems, of dat jongmense sh hoër is as middeljarige sh.

(v) Christen-Kleurlinge voeg die swak en duidelik geartikuleerde allofone van (r) meer dikwels as Moslem-Kleurlinge aan die einde van 'n sillabe of voor ander konsonante aan die einde van 'n sillabe in hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale klas is.

(vi) Jongmense gebruik die swak en duidelik geartikuleerde allofoon van (r) meer dikwels as middeljariges aan die einde van 'n sillabe of voor een of meer konsonante aan die einde van 'n sillabe hoe formeler die taalgebruikstyl en hoe hoër die respondente se sosiale klas is.

Hoewel al die bevindings van hierdie ondersoek deur middel van hierdie taalreëls geformuleer kan word, word daar met dié ses algemene reëls volstaan, aangesien hulle genoegsame aanduiding gee van die algemene geldigheid van die bevindings.

5.6.2 Die begrippe "idiolek" en "sosiolek"

Hierdie navorsingsprojek lewer soos ander soortgelyke ondersoeke empiriese bewys vir die geldigheid van die taalteoretiese begrippe "idiolek" en "sosiolek".

Uit die gebruiksfrekwensietabelle van addendum E is dit duidelik dat geen twee respondente se gebruiksfrekwensies van enige van die getoetste foneme se allofone presies in alle style ooreenkom nie. Hierdie individuele of idiolektiese verskille word geïllustreer aan die hand van die gebruiksfrekwensiegegevens vir (r) van die eerste twee respondente van die Arbeidersklas.

NR	V	B	I	P	W	S
133	38	92	42	120	172	36
154	67	108	54	118	181	43

Tabel 5: Idiolektiese verskille in die gebruik van allofone in verskillende style

Wanneer daar hierbenewens in ag geneem word dat daar by individue ook leksikale, morfologiese en sintaktiese verskille is, ontstaan 'n duidelike beeld van hoe genuanseerd idiolektiewe verskille in werklikheid is.

Verskeie ander belangrike aspekte van individuele idiolekte word deur die gebruiksfrekwensietabelle aangedui.

Dit dui byvoorbeeld aan dat elke idiolek uit 'n bepaalde aantal taalgebruikstyle bestaan waarin die gebruiksfrekwensie van die verskillende allofone regstreeks beïnvloed word deur die spreker se geloofsverband, sy ouderdom, die sosiale stratum waaraan hy behoort, ens.

Die tabelle dui ook aan dat 'n aantal idiolekte op grond van taalgebruiksooreenkomste en verskille afsonderlike sosiolekte vorm.

5.6.3 Sosiaal gestratifiseerde taalgebruik en taalevolusie

Hoewel spesifieke aspekte van taalevolusie

deeglik deur linguïste bestudeer en geformuleer is, soos byvoorbeeld studies oor deflektering, en fonologiese veranderinge in die Germaanse tale (die wette van Verner en Grimm), is daar benewens die werk van Labov-hulle tot dusver min aandag gegee aan die sosiale oorsake van taalevolusie. In hierdie afdeling word aangetoon dat verskeie sosiale faktore taalevolusie in die hand werk.

5.6.3.1 Onsekerheid in Taalgebruik

Omdat grafieke I 1-4 op p. 95 verskille in ouderdom, geloofsverband en klas in ag neem, word hulle gebruik in hierdie bespreking van onsekerheid in taalgebruik as faktor by taalevolusie.

Wanneer in ag geneem word dat styl (I) respondent se onbevange alledaagse spraak verteenwoordig en styl (W) hulle versigtige gemoduleerde spraak, is dit duidelik dat die mate waarin hulle ongemaklik voel oor hulle uitspraak - hulle gevoel van onsekerheid - gemeet kan word aan die verskil in gebruiksfrekwensie tussen hierdie twee style. So'n berekening lewer die volgende indeks vir onsekerheid in taalgebruik op:

	Hoëklas	Middel= klas	Arbei= dersklas
jong Christene	86	85	<u>124</u>
Middeljarige Christene	92	65	49
jong Moslems	<u>116</u>	95	60
middeljarige Moslems	66	40	32

Tabel 6: Indeks vir onsekerheid in taalgebruik
by (r)-uitspraak

Uit hierdie tabel blyk dit duidelik dat respondente van alle ouderdomme, geloofsverbande en sosiale klasse onseker voel oor hulle taalgebruik, maar dat veral jong Moslems van die Hoëklas en jong Christene van die Arbeidersklas meer sensitief voel oor hulle uitspraak as andere.

'n Verdere aanduiding van die respondente se sensitiwiteit oor hulle taalgebruik is die feit dat hulle aan die einde van die onderhoud telkens met duidelike verligting gewillig was om die gestigmatiseerde allose soos gewoonweg te gebruik toe hulle gerusgestel is dat alle mense sogenaamde "verkeerde" taalvorme gebruik as hulle sommer net lekker sit en gesels.

Hierdie duidelike manifestasie van onsekere taalgebruik by alle Kleurlinge - maar veral by jongmense - is 'n belangrike aanduiding van taalevolusie, aangesien dit die klimaat van onsekerheid weerspieël wat taalverandering in die hand werk.

5.6.3.2 Hiperkorrekte taalgebruik

Die Faktor wat Labov uitsonder as belangrik vir taalevolusie, is hiperkorrekte taalgebruik by die Middelklas. Met hiperkorrekte taalgebruik word bedoel dat respondente wat die gestigmatiseerde allofone normaalweg meer gebruik as andere, in die formele styl eensklaps oorslaan en die hoëstatus-allofone die meeste gebruik sodra hulle agterkom dat hulle taalgebruik getoets word. Hierdie verskynsel, wat ten nouste met onsekere taalgebruik saamhang, kom in die Kleurlinggemeenskap nie bloot by die Middelklas voor nie, maar ook by respondente van verskillende geloofsverbande en ouderdomme.

Grafieke C 3-4 en D 3-4 op pp. 78 en 79 toon byvoorbeeld onderskeidelik dat Moslems van die Middel- en Hoëklas se gebruiksfrekwensie van (j) en (k) se hoëstatus-allofone gedurende die lees van die woordelys - styl (W) - eensklaps hoër is as die van Christene, terwyl grafiek G 2 op p. 92 toon dat middeljarige Christene se hoëstatus /r/-uitspraak gedurende dié styl eensklaps hoër is as die jongmense se. Net so toon grafiek I op p. 95 dat jongmense van die Arbeidersklas die hoëstatus-/r/ gedurende die lees van die woordelys - styl (W) - selfs meer as jongmense van die Hoëklas gebruik.

Uit hierdie sowel as die vorige afdeling oor onsekerheid in taalgebruik blyk die Kaapstadse Kleurlinge se duidelike onvergenoegdheid

met hulle eie taalgebruik, die presiese gemoeds-
toestand wat taalevolusie in die hand werk.

5.6.3.3 Taalgebruiksverskille tussen jongmense
en middeljariges as aanduiding van taal=
evolusie

- Op grafiek G en H 1-4 op pp. 92 en 93
is aangetoon dat die verskille tussen jong en mid=
deljarige Christene al hoe kleiner word hoe hoër
die sosiale klas is, terwyl dit by jong en middel=
jarige Moslems daarenteen al hoe groter word, hoe
hoër die sosiale klas is. Indien hiermee saam in
ag geneem word dat jong Moslems van alle klasse (r)
se gestigmatiseerde allofoon in die informele styl
(I) aansienlik minder gebruik as middeljariges en dat
hierdie taalgebruiksverskil moontlik ook op leksikale
en ander vlakke voorkom, dan is dit duidelik dat jong
Moslems se taalgebruik van middeljarige Moslems se
weg ontwikkel.

Die volgende algemene beeld van taalevolusie ont=
staan uit 'n vergelyking van die grafieke:

- (i) die taalgebruik van jong Moslems van alle klasse
neig sterker in die rigting van Standaard-Afri=
kaans as die taalgebruik van middeljarige Moslems
- (ii) die taalgebruik van alle jong Christene en mid=
deljarige Christene van die Middel- en Hoëklas
neig vinniger in die rigting van Standaard-Afri=
kaans as die taalgebruik van Middeljarige Chris=

tene van die Arbeidersklas.

5.6.3.4 Ander faktore wat moontlik die tempo van
taalevolusie beïnvloed

Wanneer die gebruiksfrekwensiegrafieke vir (r) en (ui) met dié van (j) en (k) vergelyk word, blyk dit dat die grafieke by (r) en (ui) laer teen die gebruiksfrekwensieskaal stratifiseer as dié van (j) en (k). Aangesien die gestigmatiseerde allofone oorwegend in die informele style gebruik word en die allofone met hoë status daarenteen oorwegend in die formele style, is dit duidelik dat die genoemde verskillende posisies in verhouding tot die gebruiksfrekwensieskaal nie daaraan toegeskryf kan word dat (r) en (ui) se "tipiese" Kleurling-allofone minder gestigmatiseer is as die "tipiese" Kleurling-allofone van (j) en (k) nie.

Die waarskynlikste vertolking hiervoor is dat alle respondente beter daarin slaag om (j) en (k) se gestigmatiseerde allofone te vermy as dié van (r) en (ui). In die praktyk kom dit daarop neer dat die respondente se gebruik van (j) en (k) se hoëstatus-allofone heel waarskynlik vinniger in die rigting van Standaard-Afrikaans evolueer as wat die geval is met dié van (r) en (ui). (Of dit werklik die geval is, sal 'n soortgelyke ondersoek oor 'n paar jaar aan die lig bring).

Daar is verskeie moontlike verklarings vir hierdie oënskynlike verskillende tempo's van evolusie in

die rigting van Standaard-Afrikaans.

Een moontlike verklaring word in die spesifieke fonologiese kenmerke van die betrokke allofone gevind. In die geval van (r) moet die spreker deurgaans ont-hou om 'n klank in te voeg waar hy dit normaalweg nie gebruik nie, terwyl hy in die geval van (ui) daarop moet konsentreer om slegs een enkele fonologiese kenmerk, naamlik gerondheid, in berekening te bring. By (j) en (k) daarenteen, moet hy telkens 'n duidelike identifiseerbare afsonderlike allofoon in die gestigmatiseerde een se plek gebruik. Indien dit gedurende die oudiomonitoringsproses makliker is om een afsonderlike klank met 'n ander te vervang as om 'n nuwe klank in te voeg, of as om slegs een enkele fonologiese kenmerk in ag te neem, sou dit 'n goeie verklaring bied vir die feit dat die gebruiksfrekwensie van die gestigmatiseerde allofone hoër is by (r) en (ui) as by (j) en (k) en dus ook vir die moontlikheid dat (j) en (k) se gebruik vinniger in die rigting van Standaard-Afrikaans evolueer as dié van (r) en (ui).

'n Tweede moontlike verklaring vir die oënskynlike verskil in evolusietempo is naamlik dat die voorkomswensie van (r) en (ui) aansienlik hoër is as dié van (j) en (k). (Kyk p. 70). Omdat (r) en (ui) se voorkomswensie soveel hoër is as dié van (j) en (k), is dit waarskynlik vir die sprekers heelwat moeiliker om (r) en (ui) se gestigmatiseerde allofone so konsekwent met die hoëstatus-allofone te vervang as wat dit die geval

is met (j) en (k) sh.

h Derde moontlike verklaring vir die oënskynlike stadiger evolusietempo van (r) en (ui) as (j) en (k) hang saam met die verskynsel dat die klanksisteem van Standaard-Afrikaans besig is om vereenvoudig te word.

In verband met die oënskynlike trae evolusietempo van Kleurling-Afrikaans se [əi] in die rigting van Standaard-Afrikaans se [æi]: daar is reeds verwys na Herzog Venter (1973) se betoog dat Standaard-Afrikaans se vokaalstelsel aan die ontrond is, omdat die artikulasiebasis besig is om te ontspan en omdat ontronding tot die grootste moontlike gebruikseconomie lei. Daar is ook na aanleiding van Weijnen (1970:36) getoon dat vokaalonttronding h historiese proses is wat reeds in Middelnederlands voorkom. (Hoe gevestig vokaalonttronding is, kan afgelei word uit die feit dat die Afrikaanse woord "dierbaar" histories van "duurbaar" afgelei is. Op p. 35 is ook aangevoer dat vokaalonttronding in Standaard-Afrikaans (en dus ook in Kleurling-Afrikaans) toe te skryf is aan die vereenvoudiging van Afrikaans se vokaalmarkeringstelsel wat met drie tipes gemarkeerdheid (nasalering, lengte en gerondheid) h besonder ingewikkelde markeringstelsel is.

Aangesien uit die bogenoemde gegewens afgelei kan word dat Standaard-Afrikaans se sogenaamde hoëstatus geronde vokale op hulle beurt in der waarheid besig is om in die rigting van Kleurling-Afrikaans

se gestigmatiseerde ontronde allofone te ontwikkel, is dit duidelik dat die evolusietempo van Kleurling-Afrikaans se ontronde vokale in die rigting van gerondheid vertraag móét word indien dit nie alreeds deur die ontronding van Standaard-Afrikaans se vokale gestuit is nie.

Wat die oënskynlike trae evolusietempo van die postvokaliëse (r) betref, is ek op grond van terloopse (en dus onsistematiese) waarneming oortuig daarvan dat 'n swak geartikuleerde (r) relatief dikwels in die sillabe-vooreind- en voorvooreindposisie gebruik word terwyl (r) soms in die sillabe-eindposisie wegval soos in Kleurling-Afrikaans, byvoorbeeld:

- (i) [di æ(r)ts'trɛin lo:p sal'da'na tu]
- (ii) [di kə'səs fa(r)s] en
- (iii) [va:()'səi næu // həis da:()'na'tu]

Omdat daar weinig inligting oor die postvokaliëse (r) in Afrikaans beskikbaar is, is dit nie moontlik om te sê of die swak artikulasie en die wegval van (r) in die verskillende sillabe-eindposisies aan voorafgaande of daaropvolgende fonologiese omgewings te wyte is, en of (r) nie dalk besig is om in dié posisie te verswak om dubbele en drieledige konsonantklosse te vereenvoudig nie. Enige van die twee verklarings afsonderlik of albei gesamentlik bied egter 'n verklaring vir die oënskynlike trae evolusietempo van (r).

In die voorafgaande paragrawe is betoog dat die oënskynlike trae evolusietempo van sowel (r) as (ui) ten minste gedeeltelik daaraan toe te skryf kan word dat die klankstelsel van Afrikaans in die twee gevalle besig is om in die rigting van Kleurling-Afrikaans se sogenaamde gestigmatiseerde allofone te ontwikkel. Net so kan (j) en (k) se relatiewe snelle evolusietempo ook aan die vereenvoudiging van Afrikaans se klankstelsel toegeskryf word. Dit is naamlik duidelik dat dit uit 'n artikulatoriese oogpunt makliker is om [j] en [k] uit te spreek as hulle affrikatiewe allofone [dʒ] en [tʃ], en dus makliker om [jə'ŋi'ki] te sê as [dʒə'ŋi'tʃi].

Die betoog van hierdie hele afdeling kan dus saamgevat word deur te sê dat die oënskynlik trae evolusietempo's van (r) en (ui) sowel as die relatiewe snelle evolusietempo's van (j) en (k) in die rigting van Standaard-Afrikaans toeges'ryf kan word aan:

- (i) die spesifieke fonologiese kenmerke van die verskillende allofone
- (ii) die relatiewe voorkomswaarskynlikheid van die fonneme en
- (iii) die vereenvoudiging van Standaard-Afrikaans se klanksisteem.

5.6.3.5 Die invloed van die Arbeidersklas

Uit die verhandeling tot dusver is dit duidelik dat die uitspraak van Standaard-Afrikaans

en die algemene lewenstyl van die Blanke gemeenskap hoë status in die Kleurlinggemeenskap geniet, terwyl die uitspraak en algemene lewenstyl van die Arbeidersklas-Kleurlinge gestigmatiseer word.

Nou ontstaan die vraag egter waarom die gebruiksfrekwensie van die gestigmatiseerde allofone in weerwil van hulle lae status tog so hoog is, veral gedurende informele taalgebruik wanneer die sprekers ontspanne en natuurlik optree.

h Moontlike verklaring hiervoor is die feit dat onderwysers, wat Standaard-Afrikaans as norm voorhou, self geneig is om die gestigmatiseerde allofone te gebruik, met die gevolg dat Kleurling-Afrikaans gedeeltelik deur die onderwys self geperpetueer word.

By een geleentheid het onderwysers gedurende pouse in die teekamer byvoorbeeld die gestigmatiseerde foneme en Engelse woorde vryelik in my teenwoordigheid gebruik tot een van die leerlinge met toe ingekom het. Toe die leerling inkom, het almal na Standaard-Afrikaans toe oorgeslaan, en weer terug na hulle gestigmatiseerde taalgebruik toe die kind weer uit is.

By h ander geleentheid het h juffrou h seuntjie herhaaldelik vermaan om nie [dʒəi] te lees nie, maar [jəi]. Toe die leerling ten spyte van haar herhaalde vermaninge egter met [dʒəi] volhou en sy dui-

/delik al hoe senuweeagtiger word, het sy naderhand
radeloos uitgeroep: [ial'tən/ ma:() ɛk sɛ: mɔs fə()
dʒəu/ mu'ni dʒəi sɛ: ni].

Die feit dat Kleurling-Afrikaans gedeeltelik op skool self aangeleer word, bied egter nie 'n volledige verklaring vir die algemene gebruik daarvan nie. Dit is dus duidelik dat daar kragte in die Kleurlinggemeenskap self aan die werk moet wees wat veroorsaak dat gestigmatiseerde taalvorme bly gebruik word.

'n Belangrike oorsaak vir die hoë gebruiksfrekwensie van gestigmatiseerde taalvorme wat gedurende die ondersoek aan die lig gekom het, is die verskynsel dat die Arbeidersklas weens hulle getaloorwig (en verskeie ander sosiale faktore wat noukeurige sosiologiese studie verg,) besig is om van onder af druk op die Kleurlinggemeenskap uit te oefen om in die afwesigheid van Blankes gestigmatiseerde taalvorme te gebruik.

Kenmerkende kommentaar oor sosiale druk wat op nuwe aankomelinge in die stad uitgeoefen word om ook tipiese Kaapse taalvorme te gebruik, is dié van respondent no. 102, van die Arbeidersklas wat 'n paar jaar vantevore uit Heidelberg (Kp.) Kaapstad toe verhuis het: [tu ɛk nəu sta'tu kɔm/ tu pas ɛk məi na'ty:()lək a:n mə'di ma'ni:(r) vat hə'lə hi:() pra:t//

ek sal se: brəŋ fə() mēi su'fe:l əi'və// nœu/ vat
 vər'ke:(r)t əs// ek sal ni se: vər'k ni ɔm'dat/
 ek hət/ dət əs nœu mɔs mɑ:r vɛ:()k so:s hœ'lə mɔs
 nœu mɑ:r hi:(r) prɑ:t].

Verskeie respondente van die Middelklas het in gesprekke na die onderhoude aangedui dat hulle soms doelbewus die gestigmatiseerde taalvorme ge-
bruik om vir hulle bure aanvaarbaar te wees. Dié EF
 feit kan ook afgelei word uit die transkripsie van respondent no. 126 op p. 24 waar hy duidelik aan-
 toon dat sy gebruik van verskillende style, en dus ook die wisselende gebruiksfrekwensie van hoësta-
 tus- en gestigmatiseerde taalvorme, direk verband hou met die omstandighede waarin hy hom bevind.

h Ander respondent, no. 136. h skoolhoof, het in dié verband die mening uitgespreek dat die hoë skoolverlatingsyfer van kinders uit die Arbeiders-
 klas gedeeltelik toe te skryf is aan toenemende weer-
stand in die Arbeidersklas teen die gebruik van Stan-
daard-Afrikaans. Volgens hom word h kind uit die EF
 Arbeidersklas op skool geleer om die taalgebruik en
 algemene lewenstyl van sy ouers as onbeskaaf te be-
 skou. Dit lei tot ambivalente gedrag wat in baie
 gevalle veroorsaak dat kinders gedwing word om hulle
met die skoolstelsel te identifiseer en hulle ouers
 te verwerp, of met hulle ouers te identifiseer en
 die skoolstelsel te verwerp. Indien hierdie respon=

dent se vertolking van die situasie korrek is, is dié
n'saak wat dringende deskundige ondersoek verg.

Dié navorsingsprojek het die duidelike indruk
gelaat dat respondente weens druk van onder geneig
is om in informele situasies, waar Blankes nie teen-
woordig is nie, gestigmatiseerde taalvorme te gebruik
terwyl hulle gedurende formele situasies, veral waar
Blankes teenwoordig is, geneig is om die gestigmati-
seerde taalvorme te onderdruk en hulle stelselmatig
en toenemend met hoëstatus-taalvorme te vervang.

Hieruit kan afgelei word dat sosiaal gestrati-
fiseerde taalgebruik die produk is van sosiale druk
van bo om hoëstatusvorme in formele situasies te ge-
bruik, sowel as druk van onder om gestigmatiseerde
taalvorme in informele situasies te gebruik, en
dat die tempo van taalevolusie weg van die gestigma-
tiseerde taalvorme af onder andere beïnvloed word deur
watter een van die twee vorme van sosiale druk in die
lange duur die sterkste is.

5.7 Algemene besluit

Hymes kom (in Pride & Holmes 1972:276) betref-
fende empiries kontroleerbare taalnavorsing tot die
volgende gevolgtrekking: "In sum, if one analyses
the language of a community as if it should be homo-
geneous, its diversity trips us up around the edges.
If one starts with analysis of the diversity, one can

isolate the homogeneity that is truly there."

Die navorsingsprosedure van hierdie ondersoek is na aanleiding van Labov se navorsing in New York City binne die grense van die Variasionele Linguistiek ontwerp. Daar is gepoog om met verantwoording van beide sosiale en taalveranderlikes die onderliggende, reëlmatige variasiesisteen, sosiaal gestratifiseerde taalgebruik, in Kaapstadse Kleurling-Afrikaans bloot te lê deur ontleding van (r), (ui), (j) en (k) se allofone in verskeie taalgebruikstyle. Daar is ook gepoog om met verwysing na Kaapstadse Kleurling-Afrikaans vas te stel in watter mate gestratifiseerde taalgebruik taalevolusie in die hand werk.

Daar is naamlik, met inagneming van Lyons (1972:1) se kriteria vir wetenskaplike navorsing, bevind dat hiërargies geordende sosiale faktore soos geloofsverband, status en ouderdomsverskil so 'n duidelike invloed op die taalgebruik van Kaapstadse Kleurling-respondente het dat hulle taalgebruik deur middel van grafieke as sosiaal gestratifiseer getipeer kan word, 'n bevinding wat saam met soortgelyke studies bydra tot die gevolgtrekking dat Labov (1966a) se bevindinge in verband met sosiaal gestratifiseerde taalgebruik nie net tot New York City beperk is nie, maar wel universeel geldig is. Daar is verder aan die hand van die gebruiksfrekwensietabelle

(addendum E) regverdiging gevind vir die begrippe "idiolek" en "sosiolek" en na aanleiding van die stratifikasiegrafieke aangevoer dat die taalgebruik van Christen-Kleurlinge in die algemeen vinniger in die rigting van Standaard-Afrikaans evolueer as dié van Moslem-Kleurlinge, en dié van jongmense vinniger as dié van middeljariges, veral in die geval van Moslem jongmense. Daar is verder na aanleiding van die relatief hoër gebruiksfrekwensie van (r) en (ui) se gestigmatiseerde allofone as die van (j) en (k) in alle style, aangevoer dat die spesifieke fonologiese kenmerke van die verskillende allofone, die voorkomsvrekwensie van die onderskeie fone neme sowel as die vereenvoudiging van Afrikaans se klanksisteem die evolusietempo van Kleurling-Afrikaans in die rigting van Standaard-Afrikaans beïnvloed.

Daar is ook met verwysing na die spanning wat daar tussen Kleurlinge van die Arbeidersklas en die ander klasse bestaan aan die hand van spesifieke taalgebruiksinsidente tot die gevolgtrekking gekom dat sosiaal gestratifiseerde taalgebruik die produksie van beide sosiale druk van Kleurlinge in die hoër klasse, omdat hulle hulle met die lewensstyl van Blankes identifiseer, sowel as sosiale druk van onder van Arbeidersklas-Kleurlinge, wat hulleself weens hulle getaloorwig en hulle leidelike verset teen

Kleurlinge van die hoër klasse laat geld, en dat die wisselwerking tussen sosiale druk van bo en van onder die evolusietempo van Kleurling-Afrikaans ook beïnvloed.

Verder word hier beklemtoon dat sosiaal gestratifiseerde taalgebruik maar slegs een van 'n hele aantal prosesse is wat taalevolusie in die hand werk, aangesien prosesse soos analogiewerking, ontlening en doelbewuste woordskeppinge belangrike veranderinge in die tale van veral geïndustrialiseerde gemeenskappe teweeg bring.

Ten slotte word daarop gewys dat die ses algemene taalreëls vir sosiaal gestratifiseerde taalgebruik (pp. 99-101) empiries gefundeerd is, terwyl die vertolking van die grafieke om die verwantskap tussen sosiaal gestratifiseerde taalgebruik en taalevolusie aan te dui, daarenteen in 'n mate impressionisties is. Die mate waarin die sosiale faktore geloofsverband, status en ouderdomsverskil die evolusietempo van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans werklik beïnvloed, sal eers bo alle twyfel aan die lig kom indien 'n soortgelyke studie oor 'n paar jaar uitgevoer word.

- 119 -

BRONNELYS

(i)

BRUNNELYS

- BAILEY, C.N. 1973 "Variation resulting from different rule orderings in English phonology," in Bailey, C.N. & Shuy, R.W. New ways of analyzing variation in English. Washington Georgetown Univ. Press.
- BERGEL, E.E. 1955 Urban sociology. New York : Mc Graw-Hill.
- BERNSTEIN, B. EN
- HENDERSON, D. 1972 "Social class differences in the relevance of language to socialization," in Fishman, J.A. Advances in the sociology of language, Vol. II. Den Haag : Mouton.
- BLOOMFIELD, L. 1970 Language, London : George Allen & Unwin.
- BOSMAN, D.B. 1923 Oor die ontstaan van Afrikaans. Amsterdam : Swets & Zeitlinger.
- BOTHA, R.P. 1968 The function of the lexicon in transformational generative grammar. Den Haag : Mouton.

(ii)

- BRIGHT, W. 1966 "Language, social stratification and cognitive orientation," in Lieberman, S. Explorations in sociolinguistics. Den Haag : Mouton.
- BREDEMEIER, H.C. EN
- STEPHENSON, R.M. 1965 The analysis of social systems. New York : Holt, Rinehart & Winston.
- BROWN, R. EN
- GILMAN, A. 1970 "The pronouns of power and solidarity," in Fishman, J.A. Readings in the sociology of language. Den Haag : Mouton.
- CHOMSKY, R. 1966 Cartesian linguistics. New York : Harper & Row.
- 1968 Language and mind. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.
- 1970 Current issues in linguistic theory. Den Haag : Mouton.
- 1971 Chomsky : selected readings (ed. Allen, J.P.B. en Van Buren, P.). London : Oxford University Press.
- 1972 Syntactic structures. Den Haag : Mouton.
- CILLIERS, S.P. 1971 Appeal to reason. Stellenbosch : University Publishers.

(iii)

- CILLIERS, S.P. 1972 "Factors relating to the productivity of Coloured workers in Industry," ongepubliseerde referaat, op 7 Augustus 1972 voor die Institute for Production Engeneering gelewer.
- DE BRUTO, H.F. EN
WISSING, D. 1974 Aspekte van 'n Afrikaanse T.G.G. - fonologie. Johannesburg : Mc Graw Hill Boekmaatskappy.
- DE VILLIERS, M. 1969 Afrikaans klankleer. Kaapstad : A.A. Balkema.
- DU PLESSIS, I.D. 1930 Die bydrae van die Kaapse Maleier tot die Afrikaanse Volkslied. Kaapstad : Nasionale Pers.
- FAIRCHILD, H.P.
EN ANDERE 1955. Dictionary of sociology. Iowa Littlefield Adams, Ames.
- FISCHER, J.L. 1964 "Social influence in the choice of a linguistic variant," in Hymes, D. Language in culture and society. New York : Harper & Row.
- FRANKEN, J.L.M. 1930 "Maleise en Portugese relikte aan die Kaap van vandag," in Die Huisgenoot, 24 Oktober - 14 November 1930.

- GIMSON, A.C. 1973 An introduction to the pronunciation of English.
Bristol : Eduard Arnold.
- HYMES, D. 1972 "On communicative competence,"
in Pride, J.B. & Holmes, J.
Sociolinguistics. Penguin
Books.
- JACOBS, R.A. EN
- ROSENBAUM, P.S. 1968 English Transformational Grammar. Massachusetts : Blaisdell Publishing Company.
- LABOV, W. 1966a The social stratification of English in New York City.
Washington D.C. : Center for
Applied Linguistics.
- 1966b "Phonological correlates for
social stratification," in
American Anthropologist 66.6,
pp. 164-172.
- 1966c "Hypercorrection by the lower
middle class as a factor in
linguistic change," in Bright,
W. Sociolinguistics. Den
Haag : Mouton.
- 1966d "The effect of social mobility
on linguistic behaviour," in
Lieberson, S. Explorations in
Sociolinguistics. Den Haag :
Mouton.

- LABOV, W.
- 1969 "Contraction, deletion and inherent variability of the English copula," in Language. vol. 45, nr. 4, pp. 715-762.
- 1970a "The reflection of social processes in linguistic structures," in Fishman, J.A. Readings in the sociology of language. Den Haag : Mouton.
- 1970b "Stages in the acquisition of standard English," in Hungerford, H., Robinson, J. & Sledd, J. English linguistic Glenview, Illinois : Scott, Foresman & Company.
- 1970c "The study of language in its social context, in Studium Generale, vol. 23. New York Springer-Verlag.
- 1972a "The study of language in its social context," in Fishman, J.A. Advances in the sociology of language, vol. 1. Den Haag : Mouton.
- 1972b "The study of language in its social context," in Pride & Holmes, Sociolinguistics, Penguin.

- LINDEFELD, J. 1972 "The social conditioning of syntactic variation in French, in Fishman, J.A. Advances in the sociology of language, vol. 2. Den Haag : Mouton.
- LYONS, J. 1971 Chomsky. Suffolk : Fontana.
- 1972 Introduction to theoretical linguistics. Cambridge University Press.
- MARAIS, M. 1957 The Cape Coloured People, 1952-1937. Johannesburg : Witwatersrand Univ. Press.
- Mc DOWELL, J. EN
- Mc RAE, A. 1972 "Differential response to class and ethnic components..." in Anthropological linguistics, vol. 14, no. 6.
- MITCHELL, G.D. 1963 Sociology. London : University Tutorial Press.
- NESSLY, L. 1973 "Nativization and variation in English Phonology," in Bailey, C.N. & Shuy, R.W. New ways of analyzing variation in English. Washington : Georgetown Univ. Press.
- NIENABER, G.S. 1934 Oor die Afrikaanse taal. Amsterdam : Swets & Zietlinger.

- RADEMEYER, J.H. 1938 Kleurling Afrikaans. Ongepubliseerde M.A.-verhandeling: Universiteit van Stellenbosch.
- SANKOFF, G. 1973 "Above and beyond phonology in variable rules," in Bailey, C.N. & Shuy, R.W. New ways of analyzing variation in English. Washington : Georgetown Univ. Press.
- SANKOFF, G. EN
CEDERGREN, H.J. 1971 "Some results of a sociolinguistic study of Montreal French," in Darnell, R. Linguistic diversity in Canadian society. Linguistic Research, Inc.
- SCHOLTZ, J. du P. 1957 Afrikaans uit die vroeë tyd. Kaapstad : Nasou
- SHUY, R.W.
WOLFRAM, W.A. EN
RILEY, W.K. 1968 Field techniques in an urban language study. Center for Applied Linguistics.
- TRUDGILL, P. 1973 "Phonological rules and sociolinguistic variation in Norwich English," in Bailey, C.N. & Shuy, R.W. New ways of analyzing variation in English. Washington : Georgetown Univ. Press.

- TRUDGILL, P. 1974a The social differentiation of English in Norwich. Cambridge Univ. Press.
- 1974b Sociolinguistics. Penguin Books.
- UVAROV, E.B. EN
- CHAPMAN, D.R. 1973 A dictionary of science. Penguin.
- VAN DER MERWE, H.J.J.M.
- EN DE KLERK, W.J. 1971 "Taalkontak," in Van der Merwe, H.J.J.M. Inleiding tot die taalkunde. Pretoria : Van Schaiks.
- VAN DER MERWE, H.W. 1957 Social stratification in a Cape Coloured community. Ongepubliseerde M.A.-verhandeling : Universiteit van Stellenbosch.
- VAN DER ROSS, R.E. 1973 "The dilemma of the Coloured People," in Race and politics in South Africa. Department of Extra Mural Studies : University of Cape Town.
- VAN RENSBURG, M.C.J.
- VAN WYK, E.B. EN
- STEYN, J.C. 1973 T.G.G. : 'n Eerste oorsig. Johannesburg : Mc Graw-Hill.

(x)

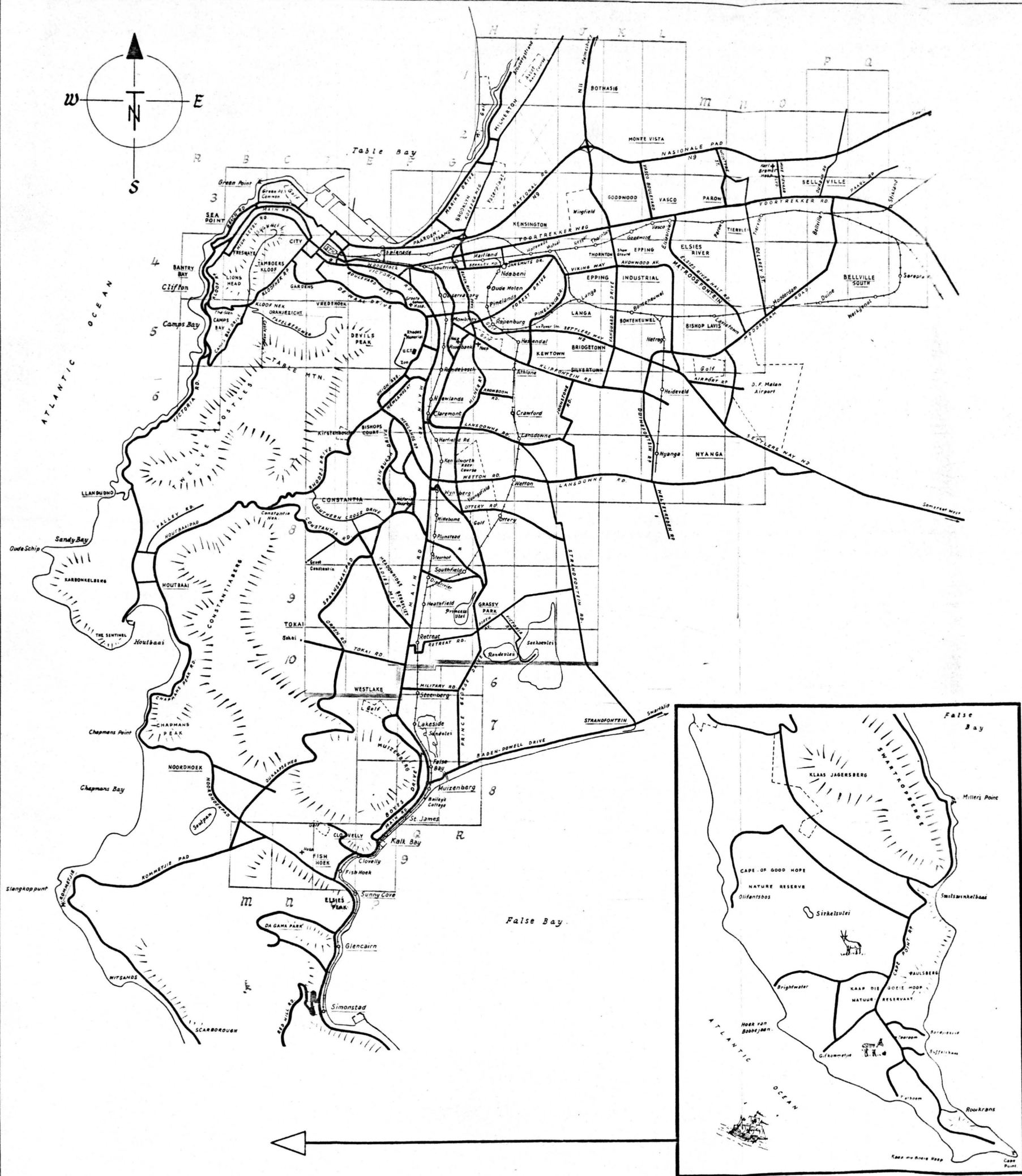
- VAN SCHALKWYK, C. 1969 Konvergensietendense in die Afrikaans en Engels van twee- en dubbeltalige Kleurlinge van Bellville-Suid soos ge-manifesteer in die sinsklank-vorm. Ongepubliceerde D. Lit. et Phil-verhandeling : Unisa.
- VENTER, H. 1973 "Vokaalontroeding in Afrikaans," Taalfasette 16.
- WEIJNEN, A.A. 1970 Het schema van de klankwetten. Assen : Van Gorcum & Comp.
- WEINREICH, U.
LABOV, W. EN
HERZOG, I. 1968 "Empirical foundations for a theory of language change," in Lehman, W.P. & Malkiel, Y. Directions for historical Linguistics. Austin : University of Texas.
- WEINREICH, U. 1968 Languages in contact. Den Haag : Mouton.
- 1970 "Is a structural dialectology possible?" in Fishman, J.A. Readings in the sociology of language. Den Haag : Mouton.
- WOLFRAM, W.A. 1969 A sociolinguistic description of Detroit Negro Speech. Center for applied linguistics.

- WOLFRAM, W.A. 1973 "On what basis variable
rules?" in Bailey, C.N. &
Shuy, R.W. New ways of ana=
lyzing variation in English.
Washington : Georgetown
Univ. Press.

TOEVOEGINGS

- FASOLD, R.W. 1972 Tense marking in Black
English : A linguistic and
social analysis. Washington :
Center for applied linguistics.
- LABOV, W. 1963 "The social motivation of a
sound change," in Word 19:
273-309.

ADDENDUM A
KAART VAN NAVORSINGSGEBIED

SCALE : MILES
1 1/2 0 1 2 3 4

* Names underlined in red denote Suburbs

- 121 -

ADDENDUM B
DIE BEKENDSTELLINGSBRIEF

INSTITUTE FOR EDUCATIONAL RESEARCH

P.O. Box 365
SOMERSET WEST
7130

Dear Mr & Mrs

The Institute for Educational Research is doing some practical research in the vicinity of Cape Town at the moment. The aim of this project is to talk to parents in order to get their opinions and advice about certain educational matters.

- . You and some other parents have been selected to advise us on these matters and will be visited by one of our research workers within the next few weeks. Your participation in this project will not place you under any obligation.

Although you do not have to take part in the project, we sincerely hope that you will be willing to help us like so many other parents have already done.

Yours sincerely,

Director of Research

ADDENDUM C
DIE PROSA-LEESSTUK

LEROY LAG

'EK EN TWEE MAATS, LEROY PETERSEN EN HENRY JAMES HET 'N PAAR DAE GELEDE BESLUIT OM SAAM MET MY PA IN TE RY STAD TOE OM SOMMER 'N BIETJIE DAAR ROND TE LOOP. VOOR ONS DIE OGGEND RY, SÊ MY PA VIR MY BOETIE: "ELTON, JY MOET NOU NIE WEER VAN=DAG SO STOUT WEES NIE EN BLY MET JOU KETTIE WEG VAN DIE RUIE AF." EK SÊ SO IN DIE VERBYGAAN MET SY OOR TUSSEN MY VOORVINGER EN DUIM: "EN JY BLY OOK MET JOU KETTIE WEG VAN MY DUIWE AF, GEHOOR! LAAS WEEK HET HY EEN VAN MY TUMBLERS SE BEEN AF=GESKIET. EN JY EN DIE SEUNTJIES LANGSAAN BLY UIT MY KAMER UIT." MY PA BEGIN AL ROEP EN EK PLUK DIE JONGETJIE SE OOR VIR OULAAS SODAT HY MOOI KAN HOOR: "EN BLY UIT DIE DUIWEHOK UIT, DAAR'S 'N WYFIE WAT BROEI EN DAAR'S KLEINTJIES OOK. EN VANDAG VANG JY DAAI MUIS WAT DIE DUIWE SE MIELIES SO VREET, ANDERS HAAL DIE DUIWEL JOU VANAAND!" KLEIN BOETIE IS VREESLIK STOUT! OP DIE PARADE LOOP HENRY, LEROY EN EK AGTER 'N VET ANTIE WAT SO MET DIE PAKKIES GELAAI IS DAT SY SEKER NIKS KON SIEN WAT VOOR HAAR VOETE AANGAAN NIE. BY DIE SYPAADJIE HAAK HAAR VOET VAS EN SY VAL DAT JY NET SIEN PAKKIES TREK.

TOE DIE ANTIE VAL, BEGIN LEROY SOMMER HARDOP TE LAG, MAAR HENRY HOU SY LYF DANIG GENTLEMAN EN SÊ: "SIES, SKAAM VIR JOU DAT JY SO VIR DIE ANTIE LAG! HET JOU MA JOU DAN GEEN MANIERE GELEER NIE?"

EK SLUK MY LAG WEG EN TEL TAMATICS, UIE,
NARTJIES, AARTAPPELS EN DRUIWE OP TERWYL HENRY
DIE VERBAASDE ANTIE WEER OP HAAR VOETE KRY.
LEROY KRUIP NOG STEEDS TUSSEN DIE VUILGOED EN
PAPIERE OP DIE GROND ROND EN HY HUIL EINTLIK
SOOS HY LAG. EK MOET SÊ, DIE ANTIE HET BRA
SNAAKS GELYK MET HAAR STUKKENDE SYKOUSE EN DIE
VERSPOTTE HOEDJIE SO SKUINS OOR HAAR EEN OOG.

TOE ONS DIE ANTIE EN AL HAAR GOED WEER BYME=
KAAR HET, STAAN LEROY OP, VEE DIE TRANE VAN SY
WANGE AF EN SÊ: "ANTIE, EK IS JAMMER EK HET SO
VIR ANTIE GELAG, MAAR EN LAG ALTYD AS EK SO IETS
SIEN GEBEUR," EN HY KRY DIT SOWAAR REG OM SOMMER
BAIE SPYT TE LYK.

DIE ANTIE STOOT HAAR HOEDJIE MOOI REG EN ANT=
WOORD: "TOEMAAR, JONGETJIE, EK LAG OOK ALTYD OP
DIE VERKEERDE TYD, EN DIT HET SEKER OOK MAAR
SNAAKS GELYK OM SO 'N VET OU VROU MET SOVEEL PAK=
KIES TE SIEN VAL!" DIE ANTIE SIT HAAR PAKKIES
NET DAAR OP DIE SYPAADJIE NEER EN SY BEGIN LAG.
TOE LAG ONS AL VIER DAT DIE TRANE SO ROL. DIE
ANTIE, LEROY, HENRY EN EK: EN ONS LAG SO LEKKER
DAT DIE MENSE NADERSTAAN OM TE SIEN WAT DE DUIWEL
NOU AAN DIE GANG IS MET DIE OU VROU EN DIE SEUNS.'

- 123 -

ADDENDUM D
DIE WOORDELYS

weer	anders	druie
keer	maniere	huis
verf	leer	kruis
luiperd	hardop	duif
water	terwyl	huiswerk
wortel	verspot	duiwel
motorfiets	bymekaar	muis
modder	lekker	vuil
voer	nader	uil
renoster	jeuk	muil
suiker	jaag	skuif
hardloop	bobbejaan	lui
hare	jakkals	skuif
boer	jy	muil
visserman	jou	seuntjie
eier	julle	dogtertjie
smeer	jong	kleintjie
horlosie	jaar	voëltjie
skoelapper	jongetjie	babatjie
dokter	ui	vulletjie
pleister	vliegtuig	jongetjie
hardloop	suiker	nartjie
voor	huil	sypaadjie
weer	tuin	hondjie
hoor	volstruis	

ADDENDUM E
DIE GEBRUIKSFREKWENSJETABELLE

PROFIEL PER KLASSE
TOTAAL

RESPONDENT	OUDERDIEN	GELAG	KINDERDAG- PAAPSTAD	ELDERES	BEROEP VAN MAN	BEROEP VAN VROU	TIPE WONING	(t)					(u)					(j)					(k)								
								V	B	I	P	M	S	V	B	I	P	M	S	V	B	I	P	M	S	V	B	I	P	M	S
111	22	VR	+		Arbeider	Werk nie	Sub. munap.	38	92	42	120	172	36	13	65	0	89	145	05	120	240	71	192	190	66	-	142	-	160	178	12
113	24	VR	-	De Aar	Groentemaats	Werk nie	Sub. munap.	67	108	54	118	181	43	101	120	14	154	142	31	183	200	114	200	200	100	150	147	90	200	200	54
115	26	VR	+		Houandlanger	Skoonaakster	Sinkhut	59	73	35	94	134	31	45	83	22	124	170	20	178	194	91	200	200	110	143	190	72	195	200	68
102	28	VR	-	Handelbrug	Dokwerker	Skoonaakster	Sub. munap.	49	66	28	75	200	30	0	28	0	54	105	0	141	160	160	200	200	71	-	171	-	240	200	12
105	21	VR	-	Stellenbosch	Arbeider	Fabriekwerker	Sinkhut	74	109	24	118	173	15	84	144	20	155	190	05	95	160	140	171	200	14	140	178	17	150	173	0
104	30	VR	-	Oudshoorn	Handlanger	Skoonaakster	Sinkhut	64	91	60	73	119	76	25	45	0	153	175	14	-	100	-	177	200	80	150	168	-	167	170	50
153	11	VR	+		Aast. Pakhuysman	Kelnerin	Sinkhut	33	56	21	68	83	28	37	65	18	124	130	31	151	172	90	160	192	121	60	83	64	152	163	72
142	14	VR	+		Vragmotorbestuurder	Werk nie	Sub. munap.	42	68	36	80	150	32	35	54	28	75	120	21	123	182	127	191	200	89	73	174	37	176	187	54
121	34	VR	+		Buskundakteur	Skoonaakster	Sub. munap.	18	17	23	106	91	20	0	07	0	42	122	07	84	200	40	169	200	127	54	150	-	171	162	70
126	36	VR	+		Elektrisien-handlanger	Werk nie	Sub. munap.	24	38	20	34	76	31	14	17	0	62	65	15	166	160	33	195	145	109	55	33	25	29	08	33
150	42	VR	+		Verwer	Werk nie	Sinkhut	32	41	23	50	74	21	22	30	09	70	83	16	121	110	64	170	194	73	60	74	34	58	99	40
116	43	VR	-		Arbeider	Skoonaakster	Sub. munap.	35	54	12	65	85	17	0	0	0	19	105	0	142	143	123	192	154	72	75	87	28	136	173	0
112	45	VR	+		Arbeider	Skoonaakster	Sub. munap.	51	64	34	78	126	41	23	31	16	71	119	19	145	170	123	167	200	67	130	143	-	179	200	80
163	45	VR	+		Invalide	Verpakker, fabriek	Kamers	53	66	24	70	97	31	40	56	26	62	110	20	133	145	48	159	162	103	71	87	21	76	134	64
127	46	VR	+		Skoonaakster (UCT)	Werk nie	Sub. munap.	34	51	17	56	114	21	15	20	10	87	116	17	138	137	150	140	160	112	112	79	29	131	150	56
125	50	VR	+		Bode	Kleuterakool-kok	Sub. munap.	25	39	39	30	64	50	30	72	50	94	95	38	108	144	78	147	175	116	61	17	40	50	108	05
170	58	VR	+		Brauwheateller	Werk nie	Sub. munap.	40	52	24	62	81	37	25	55	11	34	62	17	93	69	35	154	167	100	76	32	24	87	130	31
115	7	VR	+		Vragmotor bestuurder	Fabriekwerker	Sub. munap.	10	16	16	12	32	12	0	46	0	20	54	07	75	13	42	177	200	17	67	11	17	01	160	0
	18							41	62	29	73	114	35	38	52	20	83	119	16	112	151	89	175	185	67	89	115	14	172	156	19
MUSEM																															
107	24	VR	+		Munap. tuinier	Kleremaakster	Sub. munap.	52	56	35	67	77	30	28	43	27	85	114	17	103	125	50	174	193	73	67	93	32	112	148	40
104	29	VR	+		Padwerker	Skoonaakster	Sub. munap.	48	54	31	72	114	29	34	58	30	72	160	34	120	137	72	173	200	78	104	118	45	130	145	33
114	32	VR	+		Ploisteraar	Fabriekwerker	Kamers	03	38	44	29	106	23	12	37	13	144	181	13	92	92	91	192	200	70	75	173	60	142	36	20
103	32	VR	+		Handlanger	Werk nie	Sinkhut	28	35	06	53	58	09	07	10	0	67	67	06	147	150	183	200	182	18	151	161	-	160	190	0
151	34	VR	+		Arbeider	Werk nie	Sinkhut	30	41	21	61	90	24	08	17	03	54	63	0	86	101	34	150	178	24	51	160	38	181	196	16
156	34	VR	+		Vragmotor bestuurder	Werk nie	Sub. munap.	26	36	20	34	72	24	15	47	09	63	132	12	67	82	44	189	200	51	63	131	28	144	121	11
167	35	VR	+		Oorlede	Vrugtverkoopster	Kamers	38	44	31	50	65	29	13	48	14	60	74	08	71	93	58	140	170	25	51	140	19	117	150	14
109	37	VR	+		Dokwerker	Werk nie	Sub. munap.	48	43	18	58	84	09	09	65	0	61	113	10	150	67	14	170	200	18	100	33	12	58	100	0
161	39	VR	+		Slagterjong	Werk nie	Sub. munap.	17	28	14	40	81	23	03	27	0	48	77	05	64	72	34	81	134	42	68	108	36	97	148	27
110	40	VR	+		Padwerker	Fabriekwerker	Sub. munap.	42	41	19	28	109	19	23	50	0	59	190	20	80	83	83	200	200	55	65	164	30	200	200	0
129	42	VR	+		Tuinaar	Werk nie	Sub. munap.	22	18	07	23	34	23	27	31	20	55	56	11	100	60	58	193	114	30	43	16	22	80	36	20
140	40	VR	+		Arbeider	Skoonaakster	Sub. munap.	26	31	19	47	50	20	16	25	04	40	61	0	70	78	40	112	167	45	41	45	22	90	164	09
146	48	VR	+		Wagpad	Kinderoppasser	Sub. munap.	17	23	15	26	42	29	10	17	03	43	72	07	84	90	36	127	136	28	62	70	32	100	141	20
111	51	VR	+		Oorlede	Skoonaakster	Sub. munap.	30	23	13	44	56	31	18	31	19	30	50	11	132	164	178	180	192	131	67	100	75	73	155	121
	17							30	36	21	45	71	73	16	35	12	53	105	11	88	99	66	164	175	70	75	111	17	172	128	24
17 5								35	49	25	59	94	29	22	43	16	73	112	13	112	125	77	169	180	18	81	113	11	127	147	31

No. van die afdeling	Op- tekening	Gef- tekening	KINDER- STAD	ELDER	BEROEP VAN MAN	BEROEP VAN VROU	TYPE WONING	(E)			(U)			(I)			(A)		
								V	B	S	V	B	S	V	B	S	V	B	S
141	10	04	+		Versaekster	Boekhouder	Ekon. huis	97	135	70	130	181	94	83	119	76	140	186	90
142	10	04	+		Raaf-estimar	Help man	Priv. estendom	101	128	84	141	157	103	86	134	70	131	164	76
143	10	04	+		Shoobloof	Ondervysster	Konhous-woonstel	85	131	68	112	168	100	64	125	54	122	200	87
144	10	04	+		Flaskus (beent)	Werk nie	Priv. estendom	90	80	71	64	135	72	78	76	78	123	128	50
145	10	04	+		Rakmester	Tiktur	Priv. estendom	53	72	34	103	145	60	64	78	60	119	170	74
146	10	04	+		Sakman	Werk nie	Priv. estendom	88	121	69	119	176	95	80	88	72	140	159	84
147	10	04	+		Fabrieks-estimar	Werk nie	Ekon. Priv. huur	67	80	42	120	182	78	73	89	62	118	156	71
148	10	04	+		Rekrutateur	Klerk	Priv. estendom	72	91	63	108	137	85	76	91	70	126	180	96
149	10	04	+		Rekrut	Werk nie	Priv. estendom	84	105	76	100	141	89	79	86	65	112	140	70
150	10	04	+					81	104	64	111	158	86	76	98	67	128	165	77
151	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
152	10	04	+		Prokur	Help man	Priv. huishuis	111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
153	10	04	+		Sakman (droog)	Werk nie	Woonstel	35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
154	10	04	+		Sakman	Werk nie	Priv. estendom	63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
155	10	04	+		Mediese dokter	Ontvoersdame	Priv. estendom	18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
156	10	04	+		Rekrutateur	Opvoersdame	Priv. estendom	25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
157	10	04	+		Jewelier	Werk nie	Priv. estendom	28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
158	10	04	+		Sakman	Verkoopdame	Priv. estendom	69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
159	10	04	+		Supermark-waenaar	Werk nie	Ekon. munit	40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
160	10	04	+		Rekrutateur	Werk nie	Priv. estendom	48	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
161	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
162	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
163	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
164	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
165	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
166	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
167	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
168	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
169	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
170	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
171	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
172	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
173	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
174	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
175	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
176	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
177	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
178	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
179	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
180	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
181	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
182	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
183	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
184	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
185	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
186	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
187	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
188	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
189	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
190	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
191	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
192	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
193	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
194	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
195	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
196	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
197	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
198	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
199	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
200	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
201	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
202	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
203	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
204	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
205	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
206	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
207	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
208	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
209	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
210	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
211	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
212	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
213	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
214	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14	09	64	50	13	
215	10	04	+					63	81	32	104	176	88	17	43	-	75	126	0
216	10	04	+					18	58	05	20	97	32	0	10	0	17	94	26
217	10	04	+					25	35	09	23	63	21	06	35	0	57	25	0
218	10	04	+					28	31	71	94	109	28	21	38	14	60	71	11
219	10	04	+					69	39	18	27	103	33	-	67	0	71	200	-
220	10	04	+					40	48	27	57	111	42	33	32	31	48	23	05
221	10	04	+					14	76	45	84	114	64	43	45	40	95	118	45
222	10	04	+					76	84	60	121	153	76	20	39	24	89	117	40
223	10	04	+					111	68	78	86	200	60	37	38	47	112	130	33
224	10	04	+					35	35	15	56	118	27	14					

AANBEVELINGS T.O.V. VERDERE NAVORSING
NA AANLEIDING VAN HIERDIE ONDERSOEK

1. Daar is aangedui dat 'n fonologiese ondersoek na sosiaal gestratifiseerde taalgebruik weens die hoë voorkomsvrekwensie van foneme 'n logiese voorvereiste is vir 'n soortgelyke ondersoek op leksikale en sintaktiese vlak. In die lig van die feit dat stratifikasie op fonologiese vlak aangedui is, sou dit interessant wees om vas te stel of Kaapstadse Kleurling-Afrikaans ook op leksikale en sintaktiese vlak sosiaal gestratifiseer is.

2. Hoewel die Kaapstadse Kleurlinge se gebruik van Engels nie in hierdie ondersoek ter sprake gekom het nie, het dit gedurende die veldwerk duidelik geblyk dat Standaard-Engels se status nog hoër is as dié van Standaard-Afrikaans. Daarom sou dit insiggewend wees indien daar deur 'n soortgelyke ondersoek vasgestel kan word of Kaapstadse Kleurling-Engels net soos Kleurling-Afrikaans sosiaal gestratifiseer is of nie.

3. Die moontlikheid is genoem dat die sisteme van Afrikaans en Engels mekaar onderling versteur in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap. Daarom sou dit goed wees indien 'n ondersoek binne die raamwerk van Weinreich (1968) uitgevoer word na die presiese aard en omvang van Afrikaans-Engelse taalkontak en wedersydse sisteemversteurings in die Kaapstadse Kleurlinggemeenskap.

(ii)

4. Gedurende dié ondersoek is opgemerk dat Kleurling migrasie vanaf die platteland na Kaapstad skynbaar 'n vaste patroon aanneem. Dit blyk dat arbeiders van die plase af eers na plattelandse dorpe toe trek, en dat hulle of hulle kinders daarna na die omgewing van Bellville-Suid verhuis, waarvandaan persone slegs ná hulle Engels bemeester het, dikwels na die omgewing van Athlone verhuis om in die omgewing van Kaapstad ekonomies aktief te wees. Indien hierdie migrasiepatroon vanaf die plase na die suidelike Kleurlingwoongebiede wel so plaasvind, sou dit insiggewend wees om 'n taalstudie uit te voer wat vasstel hoe dit die evolusie van Kaapstadse Kleurling-Afrikaans beïnvloed.

5. In die lig van die feit dat die vertolking van hierdie ondersoek se taalgebruiksgegevens t.o.v. die verwantskap tussen sosiaal gestratifiseerde taalgebruik en taalevolusie in 'n mate impressionisties is, sou dit goed wees indien 'n soortgelyke studie in die toekoms uitgevoer word om vas te stel presies in watter mate sosiaal gestratifiseerde taalgebruik taalevolusie werklik in die hand werk in dié gemeenskap.

6. In die lig van 'n skoolhoof se vertolking dat die stigmasering van die arbeidersklas se lewenstyl swak akademiese prestasie en vroeë skoolverlating

(iii)-

by kinders van die Arbeidersklas in die hand werk, is dit wenslik dat hierdie aangeleentheid dringend op sosiologiese, maatskaplike of opvoedkundige vlak ondersoek word.

7. Die moontlikheid is genoem dat gerondheid besig is om onttrek te word van Standaard-Afrikaans se vo-kaalmerkingstelsel omdat Afrikaans met drie tipes merking, lengte, nassalering en gerondheid een van die ingewikkeldste merkingstelsels van alle tale het. Dié moontlikheid behoort empiries ondersoek te word.

8. In dié ondersoek is aangetoon dat die postvokaliëse (r) in die verskillende sillabe-eindposisies weens sosiale faktore teen verskillende tempo's in verskillende style swak geartikuleer word en wegval. Dit sou insiggewend wees om vas te stel in watter mate hierdie verswakking en wegval gedetermineer word deur die spesifieke fonologiese omgewing waarin (r) voorkom. Val dit byvoorbeeld in dieselfde mate weg in die verskillende sillabe-eindposisies, en voor lang en kort of verskillende vokale?